

Universitätsbibliothek Wuppertal

Codicis Dn. Ivstiniani Sacratissimi Principis P.P. Avg. Repetitæ prælectionis Libri XII

Justinian <I., Byzantinisches Reich, Kaiser>

Francofurti ad Moenum, M D LXXXVII.

Liber undecimus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1733)

^a Abest à Co. Theo.

AURI persecutores partim nulla pramissa (vrasolet) persecutoria, aurum presumunt sequi, partim diutius retentant, quod statim fuerat adsignandum. Ideoq; censemus, ne quis absque praecepto viri illustris comitis sacrarum largitionum, vel coquendum aurum sumat, vel capiat deinceps retinendum. Dat. 13. Kalend. Aug. Honor. VIII. & Theod. III. AA. Confl.

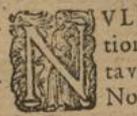
^b decoquendum, Pyr. al. ut coquendum, id est, consumendum
^c interuertendum Cui. hic.
^d sumatur.
^e C. Th. 12. 9. 1.

DE HIS QVAE EX PVBLICA COLLATIONE illata sunt, non vsurpandis,

Tit. LXXIII.

1. Imp. Constantinus A.^d

^a ad rempublicam.
^b commincitur.

NVLLVS iudicum quod à republica ex collatione susceperit, mutui interuentione opposita vel inuadat, vel conetur inuadere. Dat. Pr. Non. Mart. Treueris, Paulino & Iuliano Coss.

^a C. Theod. eo. tit. 1. 2.

NVLLVS penitus ex eo quod refertur in conditis, vel in arca continetur, ad quemlibet titulum vsurpet, nisi forte praesumendi facultatem sublimium potestatum iussione perceperit. Dat. 3. Id. April. Constant. Antonio & Syagrio Confl.

^a C. Theod. cod. tit. 1. 3.

3. Imp. Arcad. & Honor. AA. Messalaz, PP. post alia^b.

^a Repetitur l. Slt. j. de colla. fun. patr. ex qua hac verba ex istis titulis ad patrimoniales & emphyteuticarios fundos referenda esse existimat Cuiac.

SCiant iudices nihil sibi ex priuata rei canone, vel ex eo quod ex iisdem titulis exegerint, ad necessitates alias transferre licere: nisi malint grauisima feueritate suam licentiam coerceri. Dat. 16. Kalend. Iun. Mediolan. Theodoro Confl.

DE AVRO CORONARIO,
Tit. LXXIII.

1. Imp. Gratian. Valenti. & Theod. Augusti Cynegio P.P.

AD collationem auri coronarij placuit neminem absq; consuetudine esse cogendum. Dat. XV. Kal. Febr. Constantinopol. Richomere & Clearcho Confl.

^a Ex libr. 12. tit. 13. l. 5. Cod. T. Veru quid sit aurum coronarium, explicat l. 4. eod. tit. C. Theod.

DE IRENARCHIS,
Tit. LXXV.

1. Imp. Honor. & Theod. Augusti Anthemio P.P.

IRENARCHAE, qui ad prouinciaru tutelam, quietis ac pacis per singula territoria faciunt stare concordiam, à decurionibus iudicio praesidum prouinciarum idonei nominentur. Dat. 8. Kal. Ianuar. Constantinopol. Honor. VIII. & Theod. III. AA. Confl.

^a Irenarcha appellatur, qui disciplina publica & corrigendis moribus praepositi erant l. 6. ff. de custod. reor. l. Slt. 8. Irenarcha. ff. de numer. & honoribus.
^b Ex Cod. Th. eo. tit. l. 1. Cont.

DE ARGENTIPRETIO, QVOD
thesauris inferitur,

Tit. LXXVI.

1. Imp. Arcad. & Honor. Augusti Eutychiano P.P.

VBEMVS, vt pro argenti summa quam quis thesauris fuerat illaturus, inferendi auri accipiat facultatem: ita vt pro singulis libris argenti quinos solidos inferat. Dat. 11. Kal. Mart. Constantinopol. Caesario & Attico Confl.

^a C. Th. lib. 13. tit. 1. l. 1.

CODICIS DOMINI IVSTINIANI SACRATISSIMI PRINCIPIS,
REPETITAE PRAELECTIONIS,

LIBER VNDECIMVS.

DE NAVICVLARIIS SEV NAVCLERIS
publicas species transportantibus, & de tollenda
lustralis auri^a collatione,

TITVLVS PRIMVS.

^a Quid sit lustrale aurum Euagrius & Zonaras elegantius describunt, illudq; vnoquoq; lustro, i. quarto quoque anno pendit solitum tradunt.

^a Argumentum Graeca constitutionis qua deest tit. 1. libr. 11. Cod. de lustralis auri collatione, tale reperi in antiquissimo exemplari manuscrip. quam fidem ei habere debeat, prudens lector perpendet. Continus.

Indictionibus trino lustro digestis, auri primo pro rebus functio praeter annum canonem indicitur: aurumq; quod ex tali collatione dependitur, est lustrale. Quindecim vero annoru spatium in se quinquennij continens tria lustra, primo aurum, secundo argentum, tertio as exsoluere collatores perurget. In lustra vero conglomeratio per subadiuuas melloproximos adiutores & arcarios ad hoc officij deputatos sub forma exactionis inserta hoc expedito cursu perstringat.

REMITTIT omnibus prorsus collationem auri argenti, exceptis ciuitatibus aut vicis qui quid vltima voluntate sub hoc collationis onere acceperunt, vel si quid à fisco eadem lege datum sit. Qui vero tale onus agnoscunt, in eorum arbitrio sit id soluere Constantinopoli vel in prouincia, siue quarto quoq; anno, siue vltra quadriennium, sine damno & peruersitate vlla. Ac si quid eo illato superfit, id in alias ciuitatis necessitates impendatur, veluti opera aut frumenti coemptionem aut lumina aut similia. Constituit autem poenam C. librarum scholae palatinorum, & praesidibus & cohorti & municipalibus, si haec quandoque non obseruauerint.

NE quis, quò sit releuatus auri atque argenti collatione, describatur in spectacula vel alia quaedam alio.

alioquin supradicta pena imminet. Nauticularij portantes res publicas, habent plenam securitatem eundi & redeundi. Bart. 3. Imp. Constantini. A. & Iulianus Cas. Olybrio P. V.

N Vllam vim oportet naucleros sustinere delegatas species annonas transferentes, nec concussiones perpeti, nec aliquod genus incommodi, sed venientes ac remeantes omni securitate potiri, decem librarum auri multa proponenda his qui eos inquietare tentaverint. Datum Kalend. Iun. Rom. Constantio IX. & Iuliano Cas. II. Conf.

4. Imp. Arcad. & Honor. AA. Eusebio P. P. Omperimus naucleros susceptas species in negotiationis emolumenta conuertere: ideoque decernimus, vt intra annum quas susceperint, inferant species, & securitates reportent, quae etiam diem illationis edoceant: vt intra alterum annum eis reddantur, a detracta sunt quibus species praestita sint. Dat. 10. Kalend. Ian. Mediol. Arcad. III. & Honorio III. AA. Conf.

5. Ijdem Augusti Flauiano P. V. Ab his qui in naucleros praedas egerunt, volumus eorum commodis satisfieri: & ideo ne crescat in posterum eorum audacia, sancimus, vt quicumque in rapinis fuerit deprehensus, poena quadrupli teneatur. PP. Roma in foro Apronianum IX. Kalend. Febr. Stilichone & Aureliano Conf.

Quando id quod per personas certa regionis debet expediri, non potest, debet expediri per homines circumstantes expensis publicis. Bart.

6. Imp. Honorius & Theod. Augusti Anthemio P. P.

C Vm nauarchorum coetus circiter prouincias Orientis inopia nauium turbaret, & inuestiganda classis obtentu insularum secessus obiret, & nauigandi opportunitate transacta, iudiciorum indignatio sine transuentionis expectaretur effectu: merito celsitudo tua praefecto Augustali & insularum praeside conuentis, ciuitatis Alexandrinae & Carpatiae classis summates, & nonnullos alios naucleros eius professionis adduxit, vt onus frumentarij commeatu, qui per Orientales nauarchos ex Alexandrinae ciuitatis conditis consueuerat ad sacratissimam urbem transferri, in suam fidem susceptum, ad eadem Augustissimae urbis horrea comportarent, salarijs pro mercedula praestitis tributariae pensitationis immunitate, vel ex eo quod vocatur φιλανδρ, nec non etiam alijs, quae cognationis limauit examen. Dat. 14. Kal. Febr. Honorio VIII. & Theod. III. AA. Conf.

7. Ijdem AA. Anthemio P. P.

Q Vi fiscales species suscepit deportandas, si recta nauigatione contempta, littora deuia sectatus, eas auertendo distaxerit: capitali poena plectetur. Dat. 14. Kalend. Augusti, Constantinop. Honor. VIII. & Theod. III. AA. Conf.

8. Ijdem Augusti Faustino P. P. post alia.

Iudices, qui in partibus diocesibus suae onusta nauigia, cum prospero flatu inuitat, sub praetextu hiemis immorari permiserint: vna cum municipibus & corporatis eiusdem loci fortunarum propriarum feriantur dispendijs. nauclerij praeterea poenam deportationis excipiant, si aliquid fraudis eos admisisse fuerit reuelatum. Datum 18. Kal. Septem. Rau. Varana V. C. Conf.

* Constitutio Graeca.

DE PRAEDIIS ET OMNIBVS rebus nauiculariorum, Tit. II.

1. Imp. Valentin. & Valens Augusti ad Aurelianus P. P. anno.

OMNIMODI etiam mansuetudinis nostrae in his quae nauiculario nomine obnoxia sunt, agnoscere praecipimus debitam functionem. Dat. 3. Kal. Oct. Lupicino & Iouino Conf.

Prorata rei qua peruenit ad aliquem de bonis nauiculariorum; debet onus sustinere, nec patrimonium vel persona alterius aggrauatur.

2. Ijdem Augusti & Gratian. A. Achilioni Proconf. Africae.

In his quae nauicularij vendunt (quoniam interciperi contractum emendi vendendi; fas prohibet) emptor, nauicularij functione pro modo portionis comparate subeat. Res. n. oneri addicta est, non persona mercatoris.

Neque nauicularium iubemus fieri eum qui aliquid comparauit: sed eam partem quae emptae est, pro suo modo ac ratione esse munificam. nec enim totum patrimonium ad functionem nauiculariam occupandum erit, quod nauicularij habuit qui rei exiguae mercator accessit: sed illa portio quae ab initio nauicularij fuit, ad pensionem huiusmodi functionis sola tenenda est: residuo patrimonio, quod ab hoc vinculo liberum est, otioso & immuni seruando. domus vero quarum cultu decus urbium potius quam fructus acquirunt, ubi a nauicularijs uentunt, pro tanto modo ad hanc pensionem obligari placent, quantum habebant emolumentum cum pecunia mutaretur. ubi vero spatium loci & exiguitas nullam habuerit pensionem, aut extructio cuius est ardua difficilisque molitio, aut decus sumptuosum, aut (vt est plerumque liberale institutum) habitationem quis suam urbis ornamento adiecerit, nolimus munificentiam quae postea addita est, improbam licitationem aestimationis excipere: sed verusta potius loci species & pensio cogitetur, quam cultus hominum qui per industriam hominis animosi accessit. Datum 3. Non. August. post consulat. Gratiani A. III. & E. quitiij V. C.

Qui emit praedia nauiculariorum, tenetur ad onus secundum seram aestimationem, quae priuatorum pactis non tollitur. Bart.

3. Imp. Arcad. & Honor. Augusti Messala P. P.

Hi qui fundos nauiculariae functioni adscriptos a nauicularijs acceperunt quolibet ad se titulo transeunt, secundum agri opinionem quae antiquitus habebatur adscripta, nauiculariam functionem suscipere cogantur: neque eas condiciones sibi existiment profuturas, quas venditor minus idoneus in se recepit impositae mentis arbitrio: hac tamen pacto seruata, vt si ad minus idoneum fuerit translata possessio, etiam auctores transcripsi praedij teneantur obnoxij, sitque hoc in promptu, vt damnis fiscalibus primitus ab idoneis consular. Dat. 14. Kal. Mar. Mediol. Theodor. V. C. Conf.

DE NAVIBVS, NON excusandis, Tit. III.

Naues quae sub nomine & titulo alieno excusantur publicantur. Bart.

1. Imp. Arcad. & Honor. Augusti Longiniano P. P.

MULTI naues suas diuerforum nominibus & titulis tuentur: cui fraudi obuiantes praecipimus, vt si quis ad euitationem publicae necessitatis titulum crediderit opponendum, sciat nauem esse fisco sociandam. Nam vt priuatos quoque non prohibemus habere nauigia, ita fraudi locum esse non sinimus: cum omnes in commune, si necessitas exegerit, conueniat utilitatibus publicis obedire, & subuectionem sine dignitatis privilegio celebrare. Datum 3. Id. Ian. Rau. Arcad. A. VII. & Probo Conf.

Nulla nauis ob necessitatem publicam excusatur aliquo privilegio in corpore iuris inferro, vel non inferro. Bart.

2. Imp. Theod. & Valens. AA. Florentio praefecto pratorio.

Iubemus nullam nauem ultra duorum milium modiorum capacem, ante felicem embolam, vel publicarium specierum transuentionem, aut privilegio dignitatis, aut religionis intuitu, aut prerogatiua personae, publicis utilitatibus excusari posse subtractam: nec si caeleste contra proferatur oraculum, siue adnotatio sit, siue diuina pragmatica sanctio pronidentissima legis regulas oppugnare debeat. Quod etiam in omnibus causis cupimus obseruari: vt generaliter si quid eiusmodi contra ius vel utilitatem publicam in quolibet negotio proferatur, non valeat, quidquid enim in fraudem istius legis quolibet modo fuerit attentatum, id nauigij quod excusatur, publicatione corrigimus.

NE QUID ONERI PVBLI coimponatur, Tit. IIII.

illico iubemus, in C. Th.

nauicularij muneris, in Co. Theod.

huius, in C. Theo.

domos, in C. Th.

pecuniam mutaretur, in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

in C. Th. emendat. Cuius pecunia mutarentur, in lib. Aured. pecunia mutaretur.

spatia, al. deest, legitur, hoc.

Qui cogit nauam ad accipiendum aliquid extra onus, tenetur ad emendationem damni, & criminaliter punitur. Bart.

C. Theo. cod. tit. l. i.

1. Imp. Arcad. & Honor. Augusti Rufino praef. praetorio.

NERI publico farcinam priuatam ne quis imponat, nec audeat portitores frumenti ad suscipiendum onus aliqua necessitate compellere. Hoc enim factum atque commissum, non in dispendium solum, atque naufragij damnum tenebitur obligatus, verum etiam publicae coercitionis experietur vigorem. Dat. 5. Id. Ianuar. Constantinop. Olybrio & Probino Confl.

Ecl. lib. 53. tit. 1. & 3.

DE NAVFRAGIIS,

Tit. V.

1. Imp. Constantinus A.

In meo veteri manu scripto legitur: Imp. Anto. recte, meo quidem iudicio, nam hac videtur Antonini constitutio, quae citatur in leg. Slt. cod. tit. Contin.

Quando naufragio nauis expulsa fuerit ad littus, vel si quando aliquam terram attigerit, ad dominos pertineat, fiscus meus sese non interponat. Quod enim ius habet fiscus in aliena calamitate, ut de re tam luctuosa compendium segetur?

Nauicularius qui dicit se fecisse naufragium, debet hoc probare per testes coram iudice illius loci, & intra annum praefecto nunciare. Bart.

2. Imp. Valentin. Valens, & Gratian. AAA. ad Modestum P.P.

reliquam, in plerisque li. C. Theo. cod. tit. l. i.

Si quis nauicularius naufragium se sustinuisse adfirmit, pronuntia iudicem, eius videlicet in qua res agitur, adire festinet, ac probet apud eum testibus euentum: ratioque etiam ad sublimissimam referatur praefecturam: ita ut intra anni spatium veritate reuelata, competens dispositio procedat. Quod si per negligentiam praefinitum anni spatium fortasse claudatur, super vacuas serasque interpellationes emenso anno placuit non admitti. Datum PP. Berthi, Non. Iun. Modesto & Arintho Confl.

Cum de naufragio queritur, debent examinari duo vel tres de nauis qui melius scire debent veritatem: & eis deficientibus deuenitur ad alios. Bart.

3. Imp. Grat. Valens, & Theod. AAA. nauicularijs Afri. Sal.

relata, in C. Theo.

remedium ex indulgentia concedatur, in C. Th.

additur, huiusmodi, in Cod. Theo.

actiones, in C. Th.

Co. Theo. eo. tit. l. 3.

aliunde, in C. Theo.

transfertur, in C. Th.

Quotiens obruta vel submersa fluctibus nauis, examen adhibetur competentis iudicis, duorum vel trium nauarum quaestione habita, caeteri ab huiusmodi nexu liberentur. quid est enim quod non abunde intra praefinitum numerum solers quaesitor inueniat? Circa magistros nauium quibus est scientia plenior, immoretur: qui si fatali sorte defuerint, in alios inquisito transferatur. Sanè si vniuersos violentia tempestatis obruerit: ne veritas lateat, à liberis nauarum siue magistrorum intra iudicia constitutis super eorum quaeratur interitum quos nauicularius naufragio periisse contendit. Susceptionis autem necessitas ex Kal. Aprilis in diem Kalendarum Octobris mensura seruabitur. Dat. 8. Id. Febr. Treuer. Gratiano vel Theod. LAA. Confl.

Priuatim qui soluerunt collectas publico officiali, qui postea aufugit vel perdidit, non imputatur. Bart.

4. Imp. Valens, Theod. & Arcad. Augusti Tatiano praefecto praetorio.

C. Th. eo. tit. leg. 6.

1. aperta fore, ut hic interpretatur Cui.

al. deest.

aditione.

al. planaria: quod quidam magis probat.

Et l. a. s. de dilat.

Pro his quae semel à collatoribus, naufragijs perierint, nolumus nobis aliquam cum possessoribus, siue senatores siue priuati sint, communionem esse, vel aliquid periculi ad eos redundare. Dat. 15. Kalen. Aug. Constant. Tatiano & Symmacho Confl.

Cum de naufragio queritur, summam examina bitur. Bart.

5. Imp. Honor. & Theod. Augusti nauicularijs per Africam, post alia.

DE submersis nauibus decernimus, ut leuato velo istae causae cognoscantur, & si quisquam de talibus negotijs aliquid accepisse detegitur: iudex apud quem constituerit, his conuenientibus qui nudantur, pro qualitatibus personarum multandi, remouendi, profecti bendi, quae habeat potestatem. Si verò causarum talium cognitores libelli datione vel plenaria interpellatione commoniti intra biennium has causas audire neglexerint, & hoc fuerit tempus elapsum: praedictum noceat catenus cognitori, ut nauiculario propter vitium iudicis absoluto, mediam oneris eius partem, propter cuius pro-

bandam amissionem legitimo dumtaxat tempore cognitio petebatur, iudex cogatur infecere: residuum vero officium eius exoluat. Dat. 16. Kal. April. Rauen. Honor. IX. & Theod. V. AA. Confl.

6. Iidem Augusti.

Super naufragiorum quae contigerint casibus, visitato more habita quaestione, si quis calculus modulationis dicatur tempestate maris deperisse: sub tua sedis auiditione nequaquam feratur acceptus: sed haec dispendij iactura, in omne nauclerorum concilium pro rata scilicet contingentis muneris deferatur.

id est, modij frumenti. sic dicitur modiarum hoc loco, et l. i. de annone ciuili. nauclerorum sed.

DE METALLARIIS, ET METALLIS,

& procuratoribus metallorum,

Tit. VI.

1. Imp. Valens, & Valens Augusti ad Cresconium Com. metallorum.

PERPENS A deliberatione duximus sanciendum, ut quicumque metallorum exercitium velit affluere, is labore proprio & sibi & reipublicae commoda comparet. Itaque si qui sponte conduxerint, eos laudabilis tua octonos scrupulos in baluca quae Graece χρυσάμιον appellatur, cogat extolueri. quidquid autem amplius colligere potuerint, fisco potissimum distrahant, à quo competentia ex largitionibus nostris pretia suscipiant. Dat. 4. Id. Decembr. Parisiis, Valentiniano & Valente AA. Coss.

2. Iidem Augusti ad Germanianum Com. S. I.

Ob metallicum canonem, in quo propria consuetudo retinenda est, quatuordecim vncias ballucae pro singulis libris constat inferri. Dat. 6. Id. Ian. Romae, Lupicino & Iouiano Coss.

C. Th. eo. tit. l. 3. hunc autem comitè fuisse in Illyrico, in notitia Romana imperij constat.

confluxerint, in C. Th. Vide in hunc locum Alcia. in hunc ipsum tit. in annotationibus ad 3. post. lib. C.

C. Th. eo. tit. leg. 4.

3. Imp. Grat. Valens, & Theod. Augusti Floro PP.

Vincti qui per priuatorum loca saxorum venam laboriosis effossionibus persequuntur, decimas fisco decimas etiam domino representent: caetero modo proprijs suis desiderijs vindicando. Dat. 4. Kal. Septembr. Constantinop. Antonio & Syagio Coss.

C. Theo. cod. tit. l. 10.

al. effusio-

al. certo.

Abest à Co. T. & quib. li.

Officiales exigentes metallum, non debent ad aliam dignitatem promoveri, nisi prius illud officium perficiant. Bart.

4. Iidem Augusti.

Quia procuratores metallorum intra Macedoniam, Daciam, mediterraneam Mysiam, seu Dardaniam, ex curialibus ordinari, per quos solennis profigatur exactio, simulato hostili metu, huic se necessitati subtraxerint, ad implendum munus retrahantur: & nulli deinceps licentia laxetur prius indebitas expetere dignitates, quam subeundam procuracionem fideli solertique deuotione compleuerint.

al. insoliti.

al. nullus al.

exactione.

5. Imp. Valens, Theod. & Arcad. Augusti, Romulo Com. S. L.

Per annos singulos septem per hominem scrupuli largitionibus inferantur ab aurilegulis non solum in Pontica diecesi, verum etiam in Asiana. Dat. 11. Kal. Mart. Constantinop. Arcad. A. II. & Rufino Confl.

C. Th. eo. tit. leg. 12.

7 septeni, legendum ex Co. Theo.

6. Imp. Theod. Arcad. & Honor. Augusti Paterno.

Quosdam operta humo esse saxa dicentes, id agere cognouimus, ut defossis in altum cuniculis, alienarum aedium fundamenta labefactent. qua de re si quando huiusmodi marmora sub aedificijs latere dicantur perquirendi eadem copia denegetur. Dat. 16. Kal. April. Constantinop. Theod. A. III. & Abundantio Coss.

C. Th. eo. tit. leg. 14. confer.

multa sunt enim in sine de tralla.

Adstricti ad fodendum metallum, si aufugerint ad aliud officium, retrahentur, etiam si familiares principis fuerint. Bart.

C. Theo. eo. tit. l. 15.

7. Imp. Theod. A. Maximino Com. S. L.

Metallarij siue metallaria, qui quaeve ea regione deserta ex qua videntur oriundi vel oriundae, ad externam migrauerint: indubitanter sine vlla temporis praescriptione ad propriae originis stirpem laremque vna cum sua sobole reuocentur, etiam quos domus nostrae secreta retineant. Sciant autem nullum extraneum iudicium fisco esse generandum, etiam si quis ex his quem metallicum esse constituerit, priuatis censibus suum nomen indiderit. Datum 5. Id. Iul. Constantinop. Victore V. C. Confl.

Desunt in C. T. & postea quaeve, & vel oriundae.

externa, al. extraneum.

quod nos damus.

consecrata, al. consecrata, al. indixerit.

DE MVRILEGLVLIS ET GYNÆCIARIIS, & procuratoribus gynæcij, & de Monetarijs, & bastagarijs, Tit. VII.

1. Imp. Constantin. A. ad Bithynos. Onetarios in sua semper conditione durare oportet: nec dignitatis cuiuscumque privilegio ab huiusmodi conditione liberari. Dat. 12. Kal. Aug. Gallicano & Basso Confl.

2. Idem A. ad Felicem procuratorem rei priuata. Aphij & gynæcij, per quos & priuata nostra substantia tenuatur, & species gynæcij confecta corrumpuntur, in baphijs etiam admixta temeratio naxuum adducit inquinatæ alluionis: suffragijs abstineant, per quæ memoratas administrationes adipiscuntur: vel si contra hoc fecerint, gladio feriantur.

3. Imp. Valentin. & Valens Augusti ad Germanum Consularem. Ingenue mulieres, quæ se gynæcijarijs sociauerint, si conuentæ denuntiatione solenni, splendorem generis contuberniorum vilitati præferre noluerint, suorum maritorum conditione teneantur. Dat. 4. Kal. Iul. Med. Valentiniano & Valente AA. Confl.

4. Idem Augusti ad Auxonium P.P. Vod ad præsens remedium pertinet, quintum animal bastagarijs pro reparatione præbeat. Dat. Id. Dec. Marcianop. Valentiniano & Valente AA. Confl.

5. Imp. Valentin. Valens & Gratian. Augusti ad Filematium Com. S.L. Vi aliquæ ex familijs gynæcij in latebris habere cõperti sunt: quinq; libraru auri dano subijciatur. Da. 12. Kal. Sept. Ciliciz, Modesto & Arintheo Confl.

6. Imp. Gratian. Valens & Theo. Augusti ad Eucheriu. Vi textrini nostri mancipia occultatione celauerint: ternis libris auri pro singulorum hominum supprestione plectetur. PP. Carthagine, III. Kal. Mart. post consulat. Auxonij & Olybrij.

7. Idem Augusti ad Hesperium P.P. Edicimus ne qua mulier splendidioris gradus monetarij adherens consortio, decus natuæ libertatis amittat, quod si qua ab hac præceptione statutum nostræ serenitatis abduxerit: ea vel legitima admonita conuentione discedat, vel si cõplexui monetarij putauerit inherendû, non ambigat se libris præiudicaturam, & eius conditioni esse necendâ. 1. ¶ Si qua verò originaria seu colonaria possessionis alienæ, ignaro domino seu sciente, monetario ad sociabitur: hi conuenti mox iuri agrorum debitas personas retrahere festinent: vel decetero sciant repetendi facultatem, silentij sui conuientia perdidisse. 2. ¶ Sed vt monetario nullam extraneam neci volumus, ita & ex monetario patre susceptas prohibemus extraneis copulari. Dat. Prid. Idus Mart. Aquil. post consulat. Auxonij & Olybrij.

8. Idem AAA. Trifolio Com. S.L. Eternam fiximus legem, ne vnquam bastagarijs militiam vel suam deserere liceat, vel aliam antequam implerint, surreptitia impetratione tentare. Dat. 9. Kal. Aug. Heraclæ, Richomere & Clearcho Cõfl.

9. Idem AAA. ad Principium P.P. Siquis nauiculam functioni muricis & legendis conchylis deputatam ausus fuerit vsurpare, duarum librarum auri illatione teneatur. Dat. 6. Kal. Octob. Aquil. Arc. A. & Baurone Confl.

10. Imp. Arcad. Honor. & Theod. AAA. Philometori Com. S.L. Otas in posterum sericoblatta & metaxæ huiusmodi species inferri præcipimus, viginti librarum auri condemnatione proposita his, qui serinum canonum tractant, prioribus etiam cuiuscumque officij, si statuta cõlestia a quoquam passi fuerint temerari. Dat. 5. Kalendas Iul. Constantinopol. Arcad. A. VI. & Probo Confl.

11. Imp. Theod. A. & Valens. Cæs. Maximo Com. S.L. Murileguli si ad aliam dignitatem transferint, ad conditionem propriam retrahuntur. Bart.

12. Imp. Theod. A. & Valens. Cæs. Maximo Com. S.L. Murileguli, qui derelicto atque despecto propria conditionis officio, vetitis se infulis dignitatum &

cingulis penitus denegatis munisse dicuntur, ad propriae artis & originis vincula reuocentur, ab illis autem, qui rebus eorum videntur inhiasse, quos in sua origine permanere, & solennibus ministerijs inseruire manifestum est: omnia quæcumque consiterit ex quocunque titulo possessa, antiquis possessoribus restituantur. Quod si alienigenæ detentores oneribus conditionis extraneæ maluerint subiaccere, quam restituere facultates: & futura deinceps agnoscant munera sibi esse subeunda: & de præterito si qua ipsi possidentibus reliqua colliguntur, a semetipsis sciant sine aliqua excusatione soluenda. Dat. 17. Kal. Nouemb. Constantinop. Victore Cof.

13. Imp. Theod. & Valens. AA. Acacio Com. S.L. Siquis ex corpore gynæcijariorum, vel linteariorum, vel lymphariorum, monetariorum vel murilegularum, vel aliorum similium ad diuinas largitiones nexu sanguinis pertinentium, voluerit posthac de suo collegio liberari: non quoscunque nec facile in locum proprium, freti dextræ triumphalis absolute, substituant: sed eos quos omnibus idoneis modis sub ipsis quodammodo amplissimæ tuæ sedis obtutibus approbauerint: ita tamen, vt is qui ab huiusmodi conditione iuxta formam cælitus datam beneficio principali fuerit absolutus, vniuersi generis sui profapiam in functione memorati corporis permanentem, cum omnibus eius qui absoluitur rebus obnoxiam largitionibus sacris futuram esse non dubitet. Dat. 7. K. Mart. Constantin. DD. NN. Theod. XII. & Valentiniano I. AA. Confl.

14. Idem AA. Priuata vel lintearia vestis magistri, thesaurorum præpositi, vel baphiorum ac textrinorum procuratores, ceteriq; quibus huiusmodi sollicitudo committitur: non antè ad rem sacri ararij procurandam permittant accedere, quam satisfactionibus dignis eorum administratio roboretur: scituri nec prosecutorias quidem sacras posthac sibi met postulandas.

15. Idem AA. Vi aut patre conchylilegulo geniti probabuntur, aut matre, memoratæ ad descriptionem obnoxios esse non ambigant. Dat. 10. Cal. Apr. CP. Hierio & Ardaburo Confl.

16. Ne quis, vt fit, publicis corporibus adscribatur nisi urgente necessitate, vel nisi sit ex eo genere & tam arte quam ætate habilis atque idoneus, actis apud præsidem prouincie factis, & esse illum idoneum corpore deponente, rursusque gestis ad nos delatis, vt confirmetur diuino oraculo nostro vice probatoria. Qui verò hæc non seruauerit, neque solatia inde vlla percipiet, nec vllum cum collegio commercium habebit, sed grauissimè coercitus exilio perpetuo damnabitur extra prouinciam, eisdem pœnis subijcitur qui ei opem tulerit hac in re, & maximè præpositus.

DE VESTIBVS HOLOBERIS ET auratis, & de intinctione sacri muricis, Tit. VIII.

1. Imp. Valentinian. Valens & Grat. AAA. Archelao Com. S.L. VRATA ac fericas paragaudas auro intertextas viriles priuatis vsibus contextere confice: neque prohibemus: & in gynæcijarijs tantum nostris fieri præcipimus. Dat. 5. Non. Iul. Nebiodumi. Acc. XV. Cal. August. Martianop. Valentiniano N. P. & Victore Confl.

2. Imp. Gratian. Valens & Theod. AAA. Floro P.P. Nemo vir auratas habeat aut in tunicis aut in lincis paragaudas: nisi hi tantummodo, quibus hoc propter imperiale ministerium concessum est. ¶ sunt in C. Th.

3. Imp. Valentinian. Valens & Grat. AAA. Archelao Com. S.L. VRATA ac fericas paragaudas auro intertextas viriles priuatis vsibus contextere confice: neque prohibemus: & in gynæcijarijs tantum nostris fieri præcipimus. Dat. 5. Non. Iul. Nebiodumi. Acc. XV. Cal. August. Martianop. Valentiniano N. P. & Victore Confl.

4. Imp. Gratian. Valens & Theod. AAA. Floro P.P. Nemo vir auratas habeat aut in tunicis aut in lincis paragaudas: nisi hi tantummodo, quibus hoc propter imperiale ministerium concessum est. ¶ sunt in C. Th.

5. Imp. Valentinian. Valens & Grat. AAA. Archelao Com. S.L. VRATA ac fericas paragaudas auro intertextas viriles priuatis vsibus contextere confice: neque prohibemus: & in gynæcijarijs tantum nostris fieri præcipimus. Dat. 5. Non. Iul. Nebiodumi. Acc. XV. Cal. August. Martianop. Valentiniano N. P. & Victore Confl.

detentatid: in C. T. munia:

C. Th. eo. ii. l. 15. alienigenæ:

C. Th. cod. ii. l. 16. ostendit autè notitia Rom. imperij eos omnes quæ in hac lege e-

numerantur, fuisse sub dispositione committis sacrarum largitionum.

Limfario- rum, ex C. Theod. mendar Cuias. Lintearij sunt artifices linteæ vestis: Linfarij, limfices. in quibus deest.

vniuersam: h Additur in quibusd. Com. S.L. linteæ.

Cod. Th. eo. ii. l. 17. ex qua hic adijciendum: Valerio Com. S.L. Hac lex correctæ est per Nouel. 38.

conchylio legulo, in C. Th. al conchylijlegulo.

ambigent, Holoberis, id est totis sericis. Cõpus enim Zonaras esse ait vestes fericas. Vide hic Alciati.

siue sacra vestis. al. tinctione.

C. T. eod. ii. l. i. Additur, muliebres, in C. T. sed hoc detractum est, quia eas matronis induebat Iustianus.

intextere, gynæccis, tantummodo.

C. Th. eo. ii. l. 2. Abest à C.

Inclusa de- propter imperiale ministerium concessum est. ¶ sunt in C. Th.

indutu.
 Id est, tin-
 gunt, fulcata,
 sed male.
 tingere.
 sericum, in
 quib. manus.
 C. T. 10. 21. 3.
 qui cuius-
 que, in C.
 Th.
 serica, in C.
 Th.
 Virgilius:
 Arguto con-
 tinx percurrit
 pectine telas.
 holonera,
 C. T. id est ho-
 loferica.
 Quadam
 detracta sunt
 e C. T.
 Ex lib. 10. 11.
 20. l. St. C. T.
 sed multa hic
 sunt immu-
 tata.
 Al. hic le-
 git: de serinio
 vestiarij ad
 baphias Phoe-
 nices. Addit
 Haloander,
 quartum de
 serinio vestia-
 riorum: quod
 abest a veter-
 ribus lib. &
 C. T.
 multo, in
 C. T.
 Ecl. lib. 57.
 tit. 9.
 C. T. 10. 22.
 2.
 Additur in
 C. T. in perpetuum
 seruanda
 hac forma.
 venæ nobi-
 lis, in veter.
 lib. manus. Et
 Castiodorus:
 Seculis suis
 producit nobi-
 lis venæ pri-
 marios. in C.
 Th. venæ no-
 biles.
 reducat.
 Scripta est
 ad magistrum
 officiorum, &
 3. 6. 7. quia
 sub eius dispo-
 sitione fuerunt
 fabrica & fa-
 bricenses. Cu-
 iac. hic.
 C. T. eod. tit. l. 3.
 Inclusa desunt in C. Th. & veter. quib. lib. C. Th. eod.
 tit. l. 4. Vegetius: Punctis signorum scribendus tyro. a liberos, in C. Th.
 al. iudicandis. c. Hinc constat quandam esse fabricensium militiam.
 C. T. eod. tit. l. 6.

non enim leui animaduersione plectetur quisq; iurato se
 & in debito non abdicauerit indumento. Dat. 4. Ka. Apr.
 Constantinop. Antonio & Syagrio Confl.
 Non debent lana vel panni tingi aliquo colore simili coloris
 muricis. Bart.
 3. Imp. Theod. Arcad. & Honor. Augusti.
 Vellera adulterino colore fucata, in speciem sacri
 muricis intingere non sinimus: nec tinctum cum
 Rhodino prius serico, alio postea colore fucari:
 cum de albo omnium colorum tingendi copia non ne-
 getur: nam capitalem penam illicita tentantes suscipi-
 ent.
 4. Imp. Theod. A. Maximo Com. S. L.
 Imperent vniuersi, cuiuscunque sint sexus, digni-
 tatis, artis, possessionis & generis ab huiusmodi spe-
 ciei possessione, quæ soli principi eiusque domui de-
 dicatur: nec pallia tunicasq; domi quis sericas contexit,
 aut faciat. Quæ tincta conchylio, quæ nullius alterius per
 mixtione contexta sunt: proferantur ex ædibus, tradan-
 turque tunicae aut pallia ex omni parte texturae cruore
 infecta conchylij. Nulla stamina subtexantur tincta con-
 chylio, nec eiusdem infectionis arguto pectine solidan-
 da fila decurrant: reddenda arario holobera vestimenta
 virilia protinus offerantur. Ne c. est vt quiscumque de abiu-
 rato pretio conqueratur: quia sufficit calcata legis im-
 punitas. Ne quis verò nunc huiusmodi suppressione in
 laqueos nouæ constitutionis incurrat: alioqui ad simili-
 tudinem læsæ maiestatis periculum sustinebit. Datum 17.
 Kalendas Februarias Constantinopoli, Victore V. C.
 Conf.
 5. Imp. Theod. & Valent. Augusti Apollonio comiti
 sacrarum largitionum.
 PVPuræ nundinas, licet innumeris sint constitutio-
 nibus prohibita, recenti quoque interminatione ve-
 tamus: & ideo septimū de serinio exceptorū, sextum
 de serinio canonum, quintum de serinio tabulariorum
 ad baphia Phœnices per certum tempus mitti præcipi-
 mus, vt omnis fraus eorum prohibeatur solertia, timen-
 tium ne quaestis longo sudore stipendijs careant: etiam
 viginti librarum auri condemnatione proposita, Dat. 8.
 Id. Mart. Constantinop. Isidoro & Senatore Confl.

DE FABRICENSIBVS,
 Tit. IX.

1. Imp. Valent. Theod. & Arcad. Augusti
 Tatiano P. P.

MNIENS fabricis non pecunias pro spe-
 ciebus, sed ipsas species sine dilatione in-
 ferri præcipimus: vt venerabilis, & quæ
 facile deducatur ignibus seu liquefcant
 ferri materies præbeatur: quo promptius
 adempta fraudibus facultate, commodo publico consu-
 latur. Dat. 15. Kal. Nouem. Theod. A. I. & Cynegio Confl.
 Primicerius fabricensis per biennium haberet vacationem à
 muneribus. Bart.

2. Idem Augusti Rufino magistro
 officiorum.

Primicerium fabricæ post biennium non solùm va-
 catione, verum etiam honore donari præcipimus: ita,
 vt inter protectores eiusdem fabricæ per biennium
 adoraturus æternitatem nostram suo quicque tempore
 dirigatur. Dat. 8. Id. Mart. Med. Valentiniano A. III. &
 Neotherio Confl.

Fabricensibus tyronibus stigmata brachijs in-
 siguntur. Bart.

3. Imp. Arcad. & Honor. AA. Ofio ma-
 gistro officiorum.

Stigmata, hoc est nota publica, fabricensium brachijs
 ad imitationem tyronum infligantur, vt hoc saltem
 modo possint latitantes agnosci: his qui eos suscepe-
 rint, vel eorū liberis sine dubio fabricæ vindicandis, &
 qui subreptione quadam declinandis operis, ad publicæ
 cuiuslibet sacramenta militiæ transferint. Dat. 18. Kal. Ia-
 nuar. Constantin. Honorio A. III. & Eutychiano Confl.

4. Imp. Honor. & Theodos. AA. An-
 themio P. P.

Si quis consortium fabricensium crediderit eligendū
 in ea vrbe in qua natus est, vel in qua domicilium col-

locavit: his quorum interest conuocatis, prius acta con-
 ficiat, seseque doceat non auo, non patre curiali proge-
 nitum: nihil ordini ciuitatis debere: nulli se ciui comman-
 nere obnoxium. atque ita demum gestis confectis vel a-
 pud moderatorem prouinciæ, vel, si is absit, apud defen-
 forem ciuitatis, ad militiam quam optauerit, suscipiatur,
 si absque hac cautione quispiam ad fabricensium con-
 sortium obrepserit, sciat se ad ordinis cui debetur, pa-
 triæque suæ munera esse deducendum: ita vt nulla cum
 nec temporis nec stipendiiorum prærogatiua defendat.
 Dat. 15. Kal. Iun. Constantinop. Honorio VIII. & Theo-
 V. AA. Confl.

5. Imp. Theod. & Valent. AA.

Vre prouisum est fabricenses artibus proprijs inserui-
 re: vt exhaustis laboribus immorentur, cum sobole
 professioni cui nati sunt. Denique quod ab vno com-
 mittitur, id totius delinquitur periculo numeri: vt con-
 stricti nominationibus suis, sociorum actibus quandam
 speculam gerant, & vnius damnus ad omnium transit
 dispendium. vniuersi itaque veluti in corpore vnius for-
 mæ, vnius decoctionis si ita res tulerit, respondere cog-
 entur.

6. Imp. Leo & Anthemius AA. Eufemio
 mag. off.

Os qui inter fabricenses sacra fabricæ sociati sunt,
 vel eorum vxores, aut filios qui iridem inter fabricen-
 ses militare dicuntur: non alibi pulsare volentibus
 ad cuius iurisdictionem potestatemque pertinent: nec
 eos post stipendiiorum finem & militiæ, super ciuilibus
 vel curialibus muneribus, quibus nullo modo subiacere
 monstrantur, à viris clarissimis rectoribus prouinciarum,
 vel eorum officijs præter licitum inquietari.

Prohibet fabricenses aliquam administrationem vel agri-
 culturam adsumere. Bart.

7. Imp. Anastasius A. Eufemio
 magist. off.

Nullus fabricensium conductioni vel administratio-
 ni, vel agriculturæ alienarum rerum se posthac im-
 miscere conetur: dominis quidem, si qui contra
 hæc statuta nec pietatis venire ausi fuerint, res vel prædia
 quæ scientes quod fabricenses sunt, ipsdem fabricensibus
 ministranda commiserint, amissuris: fabricensibus verò
 grauissimè coercitis post facultatum suarum amissio-
 nem, perpetui exilij poena & animaduersione retinendis.
 Quotiens sanè in translatione armorum angariæ ne-
 cessaria fuerint, sublimitas tua literas ad eminentissimam
 iubeat dirigi præfecturam: & numerum ei armorum, &
 ex quò loco transferenda sunt, indicare: vt continuo su-
 per præbendis angarijs pro numero eorum quæ transfe-
 ruatur armorum, præceptione sua viros clarissimos in-
 sideratores prouinciæ conueniat: vt secundum missam à
 sublimitate tua notitiam, naues vel angariæ confectum
 de publico præbeantur. Quod si aliqua tarditas vel negli-
 gentia post datas à sublimitate tua ad eminentissimam
 præfecturam literas, in destinandis auctoritatibus am-
 plissimæ tuæ sedis intercesserit, & ex hoc armorum tran-
 sferentio fuerit impedita: in quinquaginta libras auri
 tam numerarium pro tempore officij eiusdem amplissi-
 mæ sedis, quam alios quorum interest, condemnari præ-
 cipimus: eamque auri quantitatem protinus exactam fisci
 iuribus aggregari: multa præterea triginta librarum auri
 proposita tam viris clarissimis qui prouincias regunt,
 quam eorum apparitoribus, si conuenientibus his armo-
 rum subuectio tarditate aliqua fuerit præpedita.

DE VETERIS NUMISMATIS
 potestate,

Tit. X.

1. Imp. Valentinianus & Val. AA. Ger-
 mano P. P.

OLIDOS veterum principum veneratione
 formatos, ita tradi ac suscipi ab eminentibus &
 distrahentibus iubemus, vt nihil omnino refrac-
 tionis oriatur, modo, vt debiti ponderis sint,
 & speciei probæ: scituris vniuersis, qui aliter fecerint,
 haud leuiter in se vindicandum.

2. Idem

sese doceat,
 in C. T.
 ciuico mu-
 neri, in C. Th.
 & lib. Au-
 red. & Dio-
 nys.
 curatione.
 oppresse-
 rit, al. appres-
 ferit.
 sua.
 reuocan-
 dum, in C. T.
 Ex Non. Th.
 & Valen. in
 qua additur:
 Aureliano C.
 R. P. vt emen-
 dat Pitharus.
 exhausti, in
 Nov. T.
 immorian-
 tur, in No. T.
 transeat, in
 Nov. T.
 vniiformi
 visus, in No. T.
 cognicio-
 nis, emendat
 quidam.
 retulerit.
 Eufinio al.
 Eufenio.

coercendis.
 Angaris,
 sunt præstatio
 nes prouincia
 lib. militibus.
 que onera de-
 deratores prouinciæ conueniat: vt secundum missam à
 sublimitate tua notitiam, naues vel angariæ confectum
 de publico præbeantur. Quod si aliqua tarditas vel negli-
 gentia post datas à sublimitate tua ad eminentissimam
 præfecturam literas, in destinandis auctoritatibus am-
 plissimæ tuæ sedis intercesserit, & ex hoc armorum tran-
 sferentio fuerit impedita: in quinquaginta libras auri
 tam numerarium pro tempore officij eiusdem amplissi-
 mæ sedis, quam alios quorum interest, condemnari præ-
 cipimus: eamque auri quantitatem protinus exactam fisci
 iuribus aggregari: multa præterea triginta librarum auri
 proposita tam viris clarissimis qui prouincias regunt,
 quam eorum apparitoribus, si conuenientibus his armo-
 rum subuectio tarditate aliqua fuerit præpedita.

Ecl. lib. 54.
 tit. 18.

al. Constan-
 tinus A.

Similis est
 consuetudo in
 C. Th. l. si quis
 soli circuli
 extet.

2. Idem AA. ad Iulianum P.P.

minutione. Pro imminutione quae in aestimatione solidi forte tractatur, omnium quoque pretia specierum decref- cere oportet.

Omnes aures debent capi equali aestimatione, & contrafaciens grauisime punitur. Bart.

3. Imppp. Gratianus, Valentinianus & Theodosius Augusti.

Vniuersos auctoritas tua proposito edicto commoneat obryzatorum omnium solidorum vniuerse pretium postulare: capitali scilicet supplicio puniendo, qui vel iussa nostrae maiestatis auaritia caecitate contempserit, vel aeternales vultus, dum fraudibus studet, duxerit violare.

Qui ex au- ro optimo & purissimo con- flati sunt, Plu- scribit obryzatorum aurum vocari, quod cum igne probatur, simili calore, quo ignis rubet, eorum autem fit mentio in l. 5. ni. j. de obla. Sor.

NULLI LICERE IN FRENIS ET EQVE- stribus sellis & in balteis margaritas & Smaragdos & hyacinthos aptare, & de artificibus palatinis,

Tit. XI.

1. Imp. Leo A. Leontico.

NULLI profus liceat in frenis & equestribus sellis, vel in balteis suis margaritas & smaragdos & hyacinthos aptare posthac, vel inferere. alijs autem gemmis frena & equestres sellas & balteos suos priuatos exornare permittimus: de cucurmijs vero omnino profus qualiumcunque gemmarum habitum precipimus submoueri. fibulis quoque in chlamydidibus his vtantur, quae solo auro & arte pretiosae sunt. Si quis autem contra interdictum pietatis meae fecerit: sciat se continuo quinquaginta libris auri esse multandum. Nulli praeterea priuatorum liceat (exceptis scilicet ornamentis matronalibus, & tam muliebrium quam virilium annulorum habitu) aliquid ex auro & gemmis, quod ad cultum & ornamentum imperatorum pertinet, facere: neque illud sub hoc colore & praetextu preparare, quod velit clementiae principali velut aliquod munus offerre. pietas enim mea huiusmodi dona non expetit, neque regium sibi offerri a priuatis cultum requirit. Sanè si quis posthac aliquid contra vetitum huiusmodi sanctionis effecerit, & offerenda clementiae meae ornamenta quae vrbibus regijs deputata sunt, auro gemmisque decorata, ausus fuerit preparare: centum librarum auri condemnatione sciat se esse feriendum: capitali quoque subdendum esse supplicio. Ornamenta enim regia intra aulam meam fieri palatinis artificibus debent: non passim in priuatis domibus vel officinis parari. Vnde summa seueritate sancimus, vt quod in cultu ornatae nostrae sacrum & adoptabile est, id facere temeritas priuata non audeat. Si quis sanè contra vetitum tranquillitatis meae aliquid fecerit, definitam superius multam ab his per officia palatinorum exigi, & lacris largitionibus nostris iubemus inferri.

DE CLASSICIS,

Tit. XII.

1. Impp. Valentinianus & Valens Augusti Auxonio P.P.

C. T. eod. tit. l. l.

LASSEM Seleucenam aliasque vniuersas ad officium quod magnitudini tuae obsequitur, volumus pertinere: vt classicorum numerus ex incensitis, vel accrescentibus compleatur: & Seleucena ad auxilium purgandi Orientis, aliasque necessitates comiti Orientis deputetur. Datum Indictione XII.

DE DECVRIALIBVS VR- bis Romae,

Tit. XIII.

1. Imppp. Valentinianus, Theodosius, & Arcadius AAA. ad Trifolium P. P.

C. T. lib. 14. tit. l. 3. §. si quis:

Siquis decuriam de auferendis priuilegijs pu- tauerit lite pulsandum, intelligat se curiae interpellare debere iudicem. Dat. 14. Kal. Febr. Med. Timasio & Promoto Coll.

2. Imppp. Arcadius, Honorius, & Theodosius AAA. Exuperantio, Iulio, & ceteris decurialibus.

Leges decuriales tam a superioribus principibus, quam a diuo parente nostro conditas, nostra auctoritate firmamus. Singulos itaque iudices scire volumus, ne quis huic collegio iniurijs corporalibus tentet notam atterere, neque ab his commodis quae rationibus approbantur, audeat separare. huic enim collegio volumus antiquam priuilegiorum praerogatiuam seruari. Dat. 8. Id. Iul. Romae, Honorio A. V. I. & Aristeneto Confl.

DE PRIVILEGIIS CORPORATORUM VRBIS ROMAE,

Tit. XIII.

Incola Urbis Romae gaudent priuilegijs ciuium. Bart.

1. Impp. Honorius & Theodosius AA. ad Alypium P. V.

NULLI sit liberum, nulli permissum, vt nouum aliquid vrbis incolae in vrbe sustineant: sed in honorem aeternae vrbis corporatis indulga suffragia valere praecipimus. Cura autem rectorum provinciarum, corporati vrbis Romae, qui in peregrina transgressi sunt, redire cogantur: vt seruire possint functionibus quas imposuit antiqua solennitas. Dat. prid. Id. Iul. Aquil. Tatiano & Symmacho Confl.

DE PISTORIBVS,

Tit. XV.

1. Imp. Leo A. Viuiano.

VICINQUE ex mancipijs comitis horreorum, dignitatem & officium vel ambitione, vel gratia, vel pecunia, seu quolibet alio modo posthac fuerit adsecutus: exitus dignitate, qua contra interdictum nostrae serenitatis adeptus est, multatus etiam viginti libris auri, ad antiquum denuo confortium collegiumque reuocetur: omne etiam speciale beneficium, quocunque modo contra hanc sanctionem fuerit impetratum, penitus conquefcat.

DE SVARIIS, ET SVSCEPTORIBVS VINI, & ceteris corporatis,

Tit. XVI.

1. Imppp. Valentinianus, Theodosius, & Arcadius AAA. ad Albinum P. V.

ORCINARI vrbis aeternae, cum peruiabilem laborem populi Romani commodis exhibent: sordidis semper muneribus liberentur. Dat. 8. Kal. Septemb. Romae, Timasio & Promoto Confl.

2. Impp. Arcadius & Honorius Augusti, Florentio P. P.

Quicumque ex corporibus suariorum, siue excipientibus necessitate litis adstrictus, siue inferenda voluntate spontanea prouocatus, iudicium voluerit experiri: fori vrbani auditorium praestoletur. Dat. 18. Kal. Febr. Romae, Basilio & Philippo Confl.

DE COLLEGIATIS, ET chartopratibus, & nummularijs,

Tit. XVII.

Qui intrat vnum collegium, & munera ad quae ordinatus est, non exerceat: non effugit munera alterius collegij de quo exiit.

1. Impp. Theodosius & Valentinianus, Augusti Cyro P. V.

VI sub praetextu decanorum seu collegiatorum, cum id munus non impleant, alijs muneribus conantur subtrahere: eorum fraudibus credimus esse obuiandum: ne quis sub specie muneris quod minus exequitur, alterius muneris onerem. Dat. 1. qui sub praetextu.

decuriae, in C. T. & quibus manus e-

rant autem decuriarum

urbis Romae

iudices, qui etiam a Castro-

doro rectoribus

appellantur.

C. T. 14. 1. 4.

al. patre.

Corporati,

sunt & sibus &

necessitatibus

populi Romae

ni. destinari;

sic dicti, tan-

quam ex cor-

poro ciuitatis

vel collegij, de

ijs autem se-

quentibus ti-

tulis singula-

rum tractatur.

Hec consti-

tutio ex 2. 3. et

4. constituta

est, quae

extant in C. T.

lib. 4. 1. 2. qua

re ex eo loco

pete inscriptio-

nes, & consu-

les. commodè

enim hic repo-

ni non pote-

rant nisi hac

constitutio rur-

sus dissoluta

fuisse in tres

illas consti-

tuas mancipi-

um lib. Aured.

& al. de i. Si-

de hic Cuiac.

quoquo

modo.

mancipij;

& recte, vt etiam constat, ex l. 18. C. Th. eo. tit. Sibi p-

tores manci-

pes appellan-

tur, & eorum

mancipatus

fit mentio.

Susceptores

vini canpones

vocari.

Desunt in

plerisq; lib.

C. T. 14. 4. 6.

sed vide, mul-

ta enim hic

detracta sunt.

al. Hilario

P. V. vt C. Th.

14. 4. 8. vnde

sumpta est

haec constitutio:

al. corpora-

libus.

adiutorium.

Vide Alc. li.

1. praeteruis.

Budaui in an-

not. posterior.

ad Pandec. &

Pyrrhum hic:

bus releuetur: ne argentariorum vel nummulariorum munera declinentur ab his qui dici tantummodo collegiati vel decani festinant. Ideoq; si quis eorum sub iudæ appellationis velamine collegiatum sevel decanum appellat: sciat pro se alium subrogandum, qui predicto muneri sufficiens approbetur: subrogatione videlicet memoratorum, vel eorum qui moriuntur, primatum eius qui subrogatur, admittit iudicio. ¶ Quod autem supra numerum qui in cautis breuib; continetur, nemo se quolibet patrocinio, vel cuiuslibet adsumpta potentia debeat excusare, hoc nostræ serenitatis censere, & tuæ sublimitatis, tuique officij cautiùs obseruare. Hoc inter omnes æqua lance seruari præcipimus: nullo diuinæ domus patrocinio, nulla sacrosanctarum ecclesiarum reuerentia, nullo qualibet vel cuiuslibet potentia se excusante. Sed ne tantum circa munera releuanda supplicibus consuluisse noscamur: illud etiam dicendum, obseruandumque esse censemus, vt chartæ venditio, quæ de prouincijs ad corporatos supplicum per inuouationem translata est, primæ constitutionis terminis concludatur: hoc est, quod in initio dispositionis constitutum est, id in posterum nulla addita nouatione seruetur.

DE STUDIIS LIBERALIBVS VRBIS Romæ, & Constantinopolitanæ,

Tit. XVIII.

1. Imp. Theodosius & Valentinianus Augusti P. V.

VNIVERSOS qui usurpantes sibi nomina magistrorum, in publicis magistracionibus cellulisque collectos vndeque; discipulos circumferre consueuerunt, ab ostentatione vulgaris præcipimus amoueri: ita vt si quis eorum post emissos diuinæ sanctionis affatus, quæ prohibemus, atque damnamus, iterum fortè tentauerit, non solum eius quam meretur infamiam notam subeat, verum etiam pellendum se ex ipsa vbi versatur illicite vrbe cognoscat. Illos vero qui intra plurimorum domos eadem exercere priuatum studia consueuerunt, si ipsis tantummodo discipulis vacare maluerint, quos intra parietes domesticos docent, nulla huiusmodi interminatione prohibemus. Sin autem ex eorum numero fuerint, qui videntur intra Capitolij auditorium constituti: hi omnibus modis priuatarum ædium studia sibi interdicta esse cognoscant: scituri, quod si aduersus celestia statuta facientes deprehensi fuerint, nil penitus ex illis priuilegijs consequantur, quæ his, qui in Capitolio tantummodo docere præcepti sunt, merito deferuntur. Habeat igitur auditorium specialiter nostrum in his primum, quos Romanæ eloquentiæ doctrina commendat, oratores quidem tres numero, grammaticos vero decem. In his etiam qui facundia grauitatis pollere noscuntur, quinque numero sint sophiste, & grammatici quæque decem. Et quoniam non his artibus tantum adolecentiam gloriosam optamus institui: profundioris quoque scientiæ atque doctrinæ memoratis magistris sociamus auctores. Vnum igitur adiungi cæteris volumus, qui philosophiæ arcana rimetur, duos quoque qui iuris a legum voluntates pandant: ita vt vnicuique loca specialiter deputata assignari faciat tua sublimitas: ne discipuli sibi inuicem possint obstrepere vel magistri: neve linguarum confusio permixta, vel uocum, aures quodrundam aut mentes a studio literarum auertat. Dat. 3. Kal. Mart. Constantinop. Theodosio A. XI. & Valentiniano Coss.

DE HONORATORVM vehiculis,

Tit. XIX.

1. Imp. Gratianus, Valentinianus & Theodosius Augusti, Nebridio P. V.

MENS honorati, seu ciuiliū seu militariū, vehiculis dignitatis suæ, id est carrucis, intra urbem sacratissimi nominis semper vtantur. Dat. 3. Kal. Feb. Constant. Hono. N. P. & Eudodio Coss.

DE PRIVILEGIIS VRBIS CONSTANTINOPOLITANÆ,

Tit. XX.

vbi videlicet. ei, qui. admisso. encautis emendat Cuius. Encautis vero; sine encantaria dicuntur monumenta ciuitatis sine charta publicæ. l. 8. j. de agrico. cens. & colo. edicendum. inuocacionem. constitutum vel præceptum est. adita.

C. T. eo. l. 3.

qui, in C. T.

al. Habeat. al. grammatici. græcitatibus in Cod. Th. al. græcanitatis. profundiores, in C. T. formulas, in C. T.

C. T. l. 14. tit. 12. l. 1. al. decorati. militarium dignitatum, in C. T. biugis, additur in C. T.

1. Imp. Honor. & Theod. Augusti. RBS Constantinopolitana non solum iuris Italici, sed etiam ipsius Romæ veteris prærogatiua letetur.

DE METROPOLI BERYTO,

Tit. XXI.

In eadem prouincia possunt esse duæ matrici ciuitates. Bart.

1. Imp. Theodosius & Valentinianus Augusti.

ROPTER multas iustasque causas metropolitano nomine ac dignitate ciuitatem Berytum decernimus exornandam, iam suis virtutibus coronatam. Igitur hæc quoque metropolitana habeat dignitatem. Tyro nihil de iure suo derogetur. Sit illa mater prouinciæ maiorum nostrorum beneficio: hæc nostro, & vtraque dignitate simili perfruatur.

DE CANONE FRUMENTARIO

urbis Romæ,

Tit. XXII.

Nauta debet conscribere se recepisse species incorruptas. Bart.

1. Imp. Valentinianus, Valens & Gratianus Augusti, ad Iulianum P. F. annona.

AVTICI apud præsidum aut magistratum acta conscribantur incorruptas species suscipisse, eorumque apud quos deponitur ista testatio, præfens aspectus probet nihil in his esse vitij, quod eo tempore quo ad sacra vrbe portum peruenit, præfecturam iugiter obseruare præceptum est. Dat. 18. Kal. Iul. Remis, Gratiano A. I. & Dagalaifo Coss.

2. Imp. Arcadius & Honorius Augusti ad Senatorem.

SI quid frumenti vel hordei vrbicarij canonis remissio sine indultum est speciali beneficio: contra commodum publicum rescripta, et licet non valeant. Dat. 17. Kal. Maij, Med. Cæsario & Attico Coss.

3. Idem Augusti Messala P. P.

Neminem patimur in mutando canone vrbe Romæ nostræ clementiæ beneficium postulare, sed etiam ea rescripta quæ quoque modo potuerint impetrari, suscipi non sinimus. eos vero qui contra hæc fecerint, in duplum retinendos esse decernimus. vicarios, quinetiam cæteros iudices (nisi deinceps ab usurpatione vrbicarij canonis abstineant) de porrationis pena detineri: primates officiorum capitali supplicio subiugari perpetua auctoritate sancimus.

DE FRUMENTO VRBIS CONSTANTINOPOLITANÆ,

Tit. XXIII.

Quod debet dari in pane, non debet solui in frumento. Bart.

1. Imp. Honorius & Theodosius Augusti, Vrfio P. V.

NELLI ne diuinæ quidem domui nostræ frumentum de horreis publicis pro annona penitus præbeatur: sed integer canon mancipibus consignetur, annona in panis cocto domibus exhibenda, ita enim debet canon ab inclytæ memoriæ Constantino præstitus, necnon a diuo pietatis meæ auo Theodosio auctus, expendi: quoniam crescit inopia, si frumenta que pro annona tribuuntur, ad vsus alios deputata cognoscantur. cogentur enim de publico sibi emere, quæ alijs vendere potuissent. Dat. 10. Kal. August. Constantinop. Theodoro A. VII. & Palladio Coss.

Quantitas statuta ad emptionem frumenti, non potest minui, nec ad alios vsus conuerri. Bart.

2. Imp. Theodosius & Valentinianus Augusti Leontio P. V.

Vri statuta quantitas ad coemptionem frumentariam perpetuò sit dedicata: nec liceat cuiquam post administrationem vrbicariæ potestatis perceptam, aliquid ex eadem summa minuere, vel ad quoscunque alios vsus conuertere: sed sub gestorum testificatione certum fiat & quod mancipibus mutui nomine datum est, & quod ab ipsidem sit excepta omni concussionē soluedum. eum autem qui hanc formā ausus fuerit inquirare, quantitatem in qua suam calliditatē exercuerit, in duplū redhibere iubemus: & quicquid ex prædicta ratione accre-

Pars l. 6. de sacrosanct. eccl. clef.

Quod in duæ xerant Valens iunianus, Valens, & Gratianus. l. 1. C. Th. li. 14. tit. 13. de iure. Italico vrbis Constantinopolitana. Cont.

al. deest. Traiani: quo id Paulus Tyrius orator primus imperavit, auctore Suid. & Alberti. l. 4. patergon. cap. 15.

C. T. li. 14. tit. 15. l. 2.

al. notitia annona. curatorum in C. T.

C. T. eod. l. 3.

al. olei. sic legitur in C. T.

Abest à C. T. quib. al. lib.

al. xvi. Martij.

C. T. eod. tit. l. 5.

Hæc quoque constituit ex 6. c. rescriptis multis & trācatis constitutionibus coagmentata est, extant in C. T. li. 14. tit. 15. l. 5. & deinceps. Sibi 5.

al. De canone & frumento vrb.

Ecl. lib. 54. tit. 25.

C. T. l. 14. tit. 16. l. 2.

Abest à C. T.

Th.

6. c. xvi. l. 1. de bra, ex T. C. eo. tit. l. 3.

sed & inquietare in C. T.

extremum fomicem in C. T. C. T. eo. l. 3. C. T. l. 10. C. T. l. 11. C. T. l. 12. C. T. l. 13. C. T. l. 14. C. T. l. 15. C. T. l. 16. C. T. l. 17. C. T. l. 18. C. T. l. 19. C. T. l. 20. C. T. l. 21. C. T. l. 22. C. T. l. 23. C. T. l. 24. C. T. l. 25. C. T. l. 26. C. T. l. 27. C. T. l. 28. C. T. l. 29. C. T. l. 30. C. T. l. 31. C. T. l. 32. C. T. l. 33. C. T. l. 34. C. T. l. 35. C. T. l. 36. C. T. l. 37. C. T. l. 38. C. T. l. 39. C. T. l. 40. C. T. l. 41. C. T. l. 42. C. T. l. 43. C. T. l. 44. C. T. l. 45. C. T. l. 46. C. T. l. 47. C. T. l. 48. C. T. l. 49. C. T. l. 50. C. T. l. 51. C. T. l. 52. C. T. l. 53. C. T. l. 54. C. T. l. 55. C. T. l. 56. C. T. l. 57. C. T. l. 58. C. T. l. 59. C. T. l. 60. C. T. l. 61. C. T. l. 62. C. T. l. 63. C. T. l. 64. C. T. l. 65. C. T. l. 66. C. T. l. 67. C. T. l. 68. C. T. l. 69. C. T. l. 70. C. T. l. 71. C. T. l. 72. C. T. l. 73. C. T. l. 74. C. T. l. 75. C. T. l. 76. C. T. l. 77. C. T. l. 78. C. T. l. 79. C. T. l. 80. C. T. l. 81. C. T. l. 82. C. T. l. 83. C. T. l. 84. C. T. l. 85. C. T. l. 86. C. T. l. 87. C. T. l. 88. C. T. l. 89. C. T. l. 90. C. T. l. 91. C. T. l. 92. C. T. l. 93. C. T. l. 94. C. T. l. 95. C. T. l. 96. C. T. l. 97. C. T. l. 98. C. T. l. 99. C. T. l. 100.

excreuerit. fomitem, in C.T.

accruerit, ad cumulum eiusdem auri quantitatis & frumentarij tituli firmiter redundare: legisque huius tenorem æneis tabulis incidi. Dat. 5. Kal. Decemb. Constantin. Ariobindo & Aspare Coss.

DE ANNONIS CIVILIBVS,

Tit. XXIII.

Annona ciuiles non dantur pro titulis in dignitatibus, sed pro meritis. Bart.

1. Imppp. Theod. Arcadius & Honor. AAA. Proculo P.V.

C.T. eod. tit. l. 10. ciuicas, in C.T. viritim, in C.T. & quib. li. manu. quod magis probat Cuiac.

ANNONAS publicas non tam titulis dignitatum, quam singulorum virorum meritis attributas diui Constantini liberalitate satis claruit. Ideoq; nihil ex his scholarum nomine vindicetur: sed pro vniuersi cuiusque merito, quæ sunt concessa, feruentur, vt quicumque perceptarum annonarum emolumenta vel in hæredes proprios iure sanguinis transfuderunt, vel in extraneos distractionis titulo transcripserunt: maneat quod gestum est, vel hæreditatis merito, vel alienationis arbitrio. Dat. 7. Kal. Iul. Constantinop. Arcadio A.II. & Rufino Coss.

2. Imppp. Theodos. Arcad. & Honor. Augusti.

Centum viginti quinque modios frumenti, præter solitum canonem, per singulos dies de præsentis sextæ indictione ex die Kalend. Ianuarij nomine parapeteumatis de horreis publicis huius alme vrbis, in lita nostræ pietatis liberalitate tribuimus, datis sacris apicibus ad sublimissimam quoque per Orientem præfecturam, quibus possit & modum nostræ donationis agnoscere, & incunctanter præbere quæ iussimus: quam modulationem iugiter & in perpetuum ciuibus nostris debere conferti, valitura in æuum hac lege sancimus.

Iuniarum. 1. Tesseræ nomine, quæ veteris Græcæ appellatur, & pecunia, & parapeteuma Cura. hic. qui dam legunt, peritreumatis, al. perisseumatis. Vide Alciat.

DE MENDICANTIBVS

validis,

Tit. XXV.

1. Imppp. Gratian. Valent. & Theod. Augusti ad Severum P.V.

sublimissimæ, & postea præfectura. commodū. Eclog. lib. 5. tit. 27. In C.T. legitur, nō inuulidus. reclus. Cont. C.T. 14. 18. 1. Cunctis affatim, in C.T. & quib. lib. atque ea, in C.T.

VNCTIS quos in publicum questum incerta mendicitas vocauerit, inspectis, exploretur in singulis & integritas corporum, & robur annorum: atque inertibus & absque vlla debilitate miserandis necessitas inferatur, vt eorum quidem quos tenet conditio seruilibus, proditor studiosus & diligens dominium cōsequatur: eorum vero quos natalium sola libertas persequitur, colonatu perpetuo fulciatur quisquis huiusmodi lenitudinem prodiderit ac probauerit: salua dominis in eos actione, qui vel latebram forte fugitiuis, vel mendicitatis subeunda consilium præstiterunt. Dat. 12. Kal. Iul. Patavii, Antonio & Syagrio Coss.

DE NAVTIS TYBERINIS,

Tit. XXVI.

Qui nauem Tyberinam habet, onus publicum cogitur suscipere, nec villo privilegio excusatur. Bart.

1. Imppp. Valent. & Valens Augusti ad Symmachum P.V.

al. nulla. C.T. 14. 26. 1. al. decreto elogij de, &c. sed perperam: est autem crithologia: munus est qui in Alexandria frumento suscipiendo & excutiendo præpositus est: y gostasium vero, est qui admertiendo, vt rectè hic explicat Cuiac. nauclerorum.

VI nauem Tyberinam habere fuerit ostensus: onus reipublicæ necessarium agnoscat. Quodcumque igitur nauigium in alueo Tyberis inuenietur, competentibus & solitis obsequijs mancipetur: ita vt nullius dignitas aut privilegium ab hoc officio vindicetur. Dat. 8. Id. Octob. Altinii, diuo Iouiano & Varroniano Coss.

DE FRUMENTO ALEXANDRINO,

Tit. XXVII.

1. Imppp. Honor. & Theod. Augusti Anthemio P.P.

IN æstimatione frumenti quod ad ciuitatem Alexandrinam conuehitur, quicquid de crithologia & zygostasij munere, & pro nauclerorum tuenda substantia eminentia tua disposuit, roboramus: atque vt curialibus præda auferatur occasio, iubemus eos ad huiusmodi sollicitudinem affectandam nūquam accedere, sed designata officia tuis prouisionibus examinata, solitudinem prædictam implere. Dat. 5. Kal. Feb. Constantinop. Honor. IX. & Theod. V. AA. Coss.

2. Imppp. Theod. & Valentin. Augusti. Isidoro P.P.

C.T. 14. 26. 2.

DURNOS centum & decem modios alimonij Alexandrinæ ciuitatis addi decernimus: vt nemo priuetur eo quod nunc vsque percepit: & perissochoregia nomen penitus amputetur, & tessera designentur, & nostræ pietatis nomine censeantur. Dat. prid. Non. Iun. Constantinop. Isidoro & Senatore Coss.

Vide Alciat. hic, & Cuiac. qui interpretatur, supererogatio nis. al. Alexandrinis.

DE ALEXANDRIÆ P. MATIBVS,

Tit. XXVIII.

1. Imppp. Theod. & Valentin. Augusti Isidoro præfecto pratorio.

C.Th. 14. 27. 2.

INCORPORATOS ciuitatis Alexandrinæ, repurgandi fluminis onere liberamus: & pro tenore dispositionis tuæ quadringentos solidos ex dinummio vectigali memoratæ ciuitatis præcommōdari decernimus, ita vt ex titulo nauium modis omnibus repensetur: Dat. prid. No. Iun. Constantin. Isidoro & Senatore Coss.

al. nauigiū.

DE IVRE REIPUBLICÆ,

Tit. XXIX.

Sententia lata contra ciuitatem indefensam, est ipso iure nulla. Bart.

1. Imp. Antoninus A.

QUID aduersus rempublicam indefensam, in ea specie in qua neque defensores creati fuerint, neque vt crearentur placuit, statutum est: actionibus eius nihil est præiudicatum.

2. Idem A. Phorodio & alijs.

AN respublica, in cuius locum successistis, ideo quia satis fecisse debito vos proponitis, ius pignoris in eo fundo habeat, apud suum iudicem quaeritur. si enim neque beneficio sibi concessio id ius nacta est, neque specialiter in obligatione pignoris sibi prospexit: causa eius non separatur a cæteris creditoribus qui habent personalem actionem.

vos successistis. eo quod.

3. Imp. Alexander A.

REPUBLICAM, vt pupillam extra ordinem iuuari moris est.

al. deest, al. pupillum.

4. Imppp. Dioclet. & Maximian. AA.

SECUNDUM legem ciuitatis respublica cuius meministi, ruina collapsis ædificijs tuis distraxit aream: nihil contra huius legis tenorem rector prouinciæ fieri patietur.

collapsa.

DE ADMINISTRATIONE RE. PUBLICARUM,

Tit. XXX.

administratores.

1. Imp. Philippus A. Crescentia.

Crescentio.

VNDVM vectigalem, si suis quibusque temporibus debite quantitates inferantur, inuito possessore auferri non posse manifestum est.

2. Imppp. Dioclet. & Maximian. Augusti & CC.

CONTRA eos qui rempublicam administrantes, per officij necessitatem sub conditione relicti fideicommissi satis accipere debuerunt: quanti reipublicæ interest satis non esse acceptum, dirigendam esse actionem perspiciatis.

prospiciatis.

DE VENDENDIS REBUS CIUITATIS,

Tit. XXXI.

Venditio pura & perfecta non debet à rep. reuocari, licet per alium maius pretium offeratur. Bart.

1. Imp. Antoninus A.

SINE vlla conditione prædia vendente respublica comparasti: perfecta venditione, nulla ratione vereris ne adiectione facta auferri tibi dominium possit. Tempora enim adiectionibus præstituta ad causam fisci pertinent: nisi si qua ciuitas propriam legem habeat.

perfectam venditionem.

al. præstita.

2. Imppp. Valerianus & Gallienus Augusti.

QUAMVIS incrementum conductioni factæ publici prædij videatur offerri, non tamē additamenti specie oportet fidem locationis infringi: præsertim

proponat. cum tantum iam temporis ex contractu decessisse proponas.

3. Imp. Leo A.

collata. Si qua hereditatis, vel legati, seu fideicommissi, aut donationis titulo domus, aut annonae civiles, aut quaelibet edificia vel mancipia ad ius in clytæ vrbis alterius cuiuslibet ciuitatis peruenerint: super his licebit ciuitatibus venditionis pro suo commodo inire contractum: vt summa pretij exinde collecta, ad renouanda siue restauranda publica mœnia dispensata proficiat. Indefessa verò cura prospicientes, ne quis aduersus ciuitatum commoda quicquam moliri possit, incommodi, sed sine vlla fraude seu nundinatione vel colludio seu conniuentia huiusmodi venditiones procedant: hoc etiam in posterum obseruandum esse censemus, vt si quidem ad hanc in clytam vrbem domum vel ciuiles annonas, aut alia quaelibet edificia vel mancipia pertinentia contigerit venditari: non aliter nisi imperiali auctoritate vendantur: in prouincijs verò, presentibus omnibus seu plurima parte tam curialium quam honoratorum & possessorum ciuitatis ad quam res predictæ pertinent, propositis sacrosanctis scripturis sigillatim vnumquemque eorum qui conuenerint, iubemus sententiam quam puter vtilem patriæ suæ designare: vt ita demum decreti recitatione in prouinciali iudicio interueniente, emptor competentem possit habere cautelam. Hos autem venditionum contractus, siue iam completi fuerint, siue postea incundi fuerint, stabiles esse censemus.

collata.

al. in ordi- natione, sed male. venditio- nis.

putent.

emptio.

DE DEBITORIBVS CI- uitatum.

Tit. XXXII.

Debitores ciuitatum non possunt in eis habere honorem, nisi primo debitum soluant. Bart.

1. Imp. Antoninus A.

Non prius debitorem reipublice honorem in republica subire, quam id quod debere confiterit, conuictus exsoluerit, tam meis quam diuorum principum constitutionibus declaratur.

2. Imp. Constantinus A. Verino & S.

Ex C. T. lib. 12. tit. 11. l. 1. ubi legitur, Locratio Verino suo S. al. prouide- ris. retinere, in C. T. kalendarij, in C. T. al. additur sorte, al. for- te: sed abest a C. T.

kalendario ciuitatis ali- cuius, in C. T. Abest a C. T. quib. lib. al. compa- rauerit. curatoris kalendarij, in C. Th. sed eundem dico existimo pa- tre ciuitatis, nempe cura- torem Respu- blicae. Et discusso- re publica pecu- nia. Vide Cu- iac. ad l. 3. de us qui spon- sion. susc. Ecl. lib. 54. tit. 1. al. Gratia- nus.

Pud eos quos superstites integris facultatibus esse perueris: vel quorum haeredes incolumbia retinet patrimonium, sortes reipublicae perleuerare debe- bunt: ita tamen, vt annuas viutas suis quibusque tempo- ribus exoluant, cum simul & reipublicae vtile sit retinere idoneos debitores: & ipsis sit commodum, cumulum debiti minimè nutrire. Et quia nefas est, obnoxij corpore- bus alienatis, circumferri ciuitates: placuit, si quis debitor reipublicae ciuitatis quippiam ex eo patrimonio quod habuit cum pecuniam reipublicae lumeret, dona- uerit, vel distraherit, vel qualibet in alium ratione contu- lerit: qualitate rei alienatae perspecta, atque omnibus de- bitoris facultatibus considerata, quas habuit cum ei pe- cunia crederetur, pro rata ab eo qui ex debitoris faculta- tibus aliquid detinet, ex sorte atque vfuris postulari. Itaque quoties minus idoneum deprehenditur eius patrimo- nium, cuius nomen ciuitati alieni inuenitur obnoxium, index omni diligentia & sollicitudine debebit inquirere ad quos ex qualibet conditione transferint debitoris fa- cultates: vt singuli a qua aestimatione habita, pro rata re- rum quas possident, conueniantur, personalem actionem contra eum habituri debitorem, qui ipsis soluentibus liberatur. Ab eo autem, a quo constat fortunarum suarum partem maximam recessisse, etiam reliquam portionem quae apud eum reledit, transferri ad idoneum oportebit. Quod si quispiam debitor reipublicae ciuitatis, fisco nostro locum fecerit: emptores qui a fisco nostro compa- rauerint, manifestum est, secundum ius vetus, & rescripta diuorum principum constitutionesque nostras nullam debere molestiam sustinere. Quod si quis debitor non comparuerit, vel certe omnia sua ita consumpserit, vt nemo aliquam rem ex eius bonis possideat: id debetum conuenit ad dispendium reipublicae pertinere: id eoque cura patriæ ciuitatis apud idoneos, vel dominos rusticorum praediorum pecunia collocanda est. PP. 3. Kalen. Feb. Voluhano & Anniano Consi.

DE PERICULO NOMI- natorum,

Tit. XXXIII.

1. Imp. Gordianus.

I qui a te collegaue tuo magistratus creati sunt: etiã si maxime fideiussores non exegistis, tamen si per id tempus quo magistratus ho- nor deponeretur soluendo fuerunt: periculo temporis, vos creationis non fecerunt obnoxios ex eo quod casu aliquo patrimonium eorum mutilatum sit: cum cessati- oni suae id debeant imputare, damnaque reipublicae, si qua ob culpam eorum passa est, sarcire: qui cum nomine publico eos conuenire potuissent, id facere superse- derunt.

Nominator teneatur pro nominato officiali in quantum ipse conuenitur ex persona sua.

2. Imp. Philippus A. & Philippus Caes.

Si successoris tui successor non idoneum loco sui ma- gistratum denominauerit, administrationis eius pe- riculum ad tuam personam spectare nequaquam po- test. etenim nominati successoris duntaxat quisque pe- riculum suscipere compellitur: nec ad nominatoris no- minatorem manus iure porrigi possunt.

DE PERICULO EORVM QVI PRO MA- gistratibus interuenerunt,

Tit. XXXIII.

1. Imp. Antoninus A.

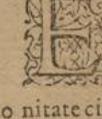

IDEIUSSORES magistratum in his quae ad reipublicae administrationem pertinent, tene- ri, non in his quae ob culpam vel delictum eis poenae nomine irrogentur, tam mihi quam di- uo Seuero patri meo placuit.

QVO QVISQVE ORDINE conueniatur,

Tit. XXXV.

1. Imp. Antoninus A.

TSI duobus simul cura pecuniae ciuitatis no- tamen separatis portionibus, mandetur: sin- guli non pro virili portione, sed in solidum reipublicae obligantur. cum autem de indem- nitate ciuitatis eius quaeritur: prius eius bona qui admi- nistravit, ac mox si satisfieri non poterit, collega conueni- untur. vos tamen qui haeredes vnius ex curatoribus ex- titistis: damno, si quod post mortem eius dolo vel culpa collegarum accessit, onerari, non est rationis.

Duobus si committitur pro indiuiso administratio, quilibet ante nominatorum primum conuenitur: secus si separatis portionibus.

2. Imp. Gordianus A.

QVotiens duobus non separatim, sed pro indiuiso munus iniungitur, & ita vt vnusquisque eorum pe- riculo soliditatis videatur obstrictus: manus ad nominatorem priusquam vtrique qui id munus admi- nistraverunt, solenniter fuerint excussi, nulla ratione porrigi possunt. si verò separatis portionibus ad munus nominati sunt: prius pro portione conueniantur qui id munus administraverint: item fideiussores eorum. Si nec ab his quidem indemnitas fuerit seruata, tunc demum creatorem: ac si nec is quidem sufficiat, nouissimè parti- cipem muneris conueniri debere praesens non ignorat.

3. Imp. ppp. Carus, Carinus & Numerianus AAA. Theodosio.

Ita duumviri creati estis hoc expresso vt mutuo periculo teneamini: in dubium non venit vicarijs da- mnis vos esse obstrictos: cum in magistratibus prius nominatores conueniendos esse (hoc quod in persona nostra custodiri considerastis) constitutum est.

4. Imp. Dioclet. & Maximianus AA. Dioni.

Vm te & collegam tuum magistratus vestri tempore publicum foenus collocasse proponas, nec potuisse debitum a quibusdam reipublicae restitui: cum pa- ratus sis pro te id quod solus gessisti, reipublicae satisfacere: consequens est reipublicam, si separati actus vestri contractus fuerint, successores collega tui vel rerum eius possessores prius ob personam eius congregari: & si soli- da indemnitas reipublicae seruata non fuerit, nominato- res eius interpellare: ac postremo loco si quid ex nomine collega tui defuerit, ob culpae nexum te interpellare, priores enim nominatores veluti fideiussores placuit ob- stringi.

NE QVIS LIBER INVITVS ACTVM reipublicae gerere cogatur,

Tit. XXXVI.

1. Imp. Alexander A. Urbico,

temporis.

In Veteri scrip. Idem A. Rufino. nominatim successoribus al. nominatis successoribus.

al. Gratia- nus. al. solidita- ti. obstrictus.

al. Idem A. Deest in ple- risque manus. Et delectandum existimat Cu- iac.

Cum pro quamuis ac- cipit Cuiac. vestra.

ei. progredi.

productus.

Ivt proponis, decreto ordinis ad libertatem ductus es: non debere te inuitu, actum reipublice administrare, curator reipublice non ignorat: praesertim cum serui huiusmodi officia administrare debeant.

2. Imp. Dioclet. & Maximian. AA.

reipublica.

Si cum ingenuus esses, ad actum gerendum a reipublica compelleris: auxilium praesidis, & iuris praesidia, prout vsus exigebat, implorare potuisti.

al. inuecti.

SVMPTVS INIVNCTI MVNERIS ad omnes collegas pertinere,

Tit. XXXVII.

1. Imp. Maximian. A.

VM ad munus exhibendarum angariarum cum alijs creatus, a consortibus muneris solitudine deserta, solu te functum esse proponas: sumptuum detrimenta si qua acciderint, collatione eoru quos munus

promissio- ne, al. permis- sione.

oportuerat participare, prouisione praesidis diuidentur. quod si etiam a te obsequium derelictum esse cognouerit: quid censurae publicae congruit, non ignorat.

DE HIS QUI EX OFFICIO QVOD administrarunt, conueniuntur,

Tit. XXXVIII.

Si pecunia mutuat per administratorem reip. ad ipsum damnnum sortis pertinet, non & surarum. Bart.

1. Imp. M. Antoninus A.

OEORIS reipublicae, quod non tua culpa perditum esse apparuerit: sufficit sortis damnnum, non etiam vsurarum eius sustinere.

to al. deest strumque.

tenere.

Hic tit. generaliter conceptus de omni genere solutionu et liberationu accipiendus est. Quatuorui- ri sunt magi- stratus cuius- dam ciuitatis et reipublicae: hic adno- solutum est, rationi reipublicae profecisse doceatur. San- de curator vester, si fraude serui co- stiterit effectum ut inter- ciperentur a curatore illata a debitoribus quantitates: de peculio eius, quod eo modo deest, restituet.

DE SOLUTIONIBVS ET LIBERATIONIBVS debitorum ciuitatis,

Tit. XXXIX.

1. Imp. Alexander A. Quatuoruiris & decurionibus Fabretanorum.

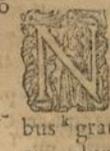
Autiones seruorum publicorum ita demum firmam securitatem debitoribus praestant, si curatorum adsignantium, vel eorum quibus exigendi ius est, auctoritate subnixae sunt. Cum autem is qui exoluisse dicitur, totam scripturam actoris suscipientis pecuniam promat: ea tantum defensio co- suevit admitti, si quod exolutum est, rationi reipublicae profecisse doceatur. San- de curator vester, si fraude serui co- stiterit effectum ut inter- ciperentur a curatore illata a debitoribus quantitates: de peculio eius, quod eo modo deest, restituet.

DE SPECTACVLIS, ET SCENICIS, & lenonibus,

Tit. XL.

1. Imp. Valens, Gratia, & Valens. AAA. ad Hesperium proconsulem Africae.

Ex C. T. li. 15. tit. 6. l. 3. al. C. Constantinus A.

ON inuidemus, sed potius cohortamur amplectenda felicitatis studia, gymnici ut agonis spectacula reformentur. Verum tamen cum primates viri, populi studijs ac voluptatibus grati esse cupiant: promptius permittimus, ut integra voluntas sit, quae volentiu celebratur impensis. Dat. 6. Id. Mart. Treuer. Valente V. & Valentiniano AA. Coll.

voluntati- bus. voluptas, in C. Th.

Deseruietes sacris ludis, nullo afficiuntur supplicio. Bart.

2. Imp. Gratian. Valenti. & Theodos. AAA. ad Valerianum P. V.

C. T. li. 7. 7. al. legitur post l. quis- quis. pertinere. Syagrio Coll.

Os qui agitando munus exercent, illustris auctoritas tua nullis praeter circense certamen adfici nouerit oportere supplicijs. Dat. 8. Id. Maij, Eucherio & Syagrio Coll.

3. Iidem AAA. ad Valerianum.

C. T. li. 7. 6. ab. vestra.

Visquis equos quos vel serenitas nostra, vel ordinarij consules tribuunt voluptatibus, ad commo-

dum compendium que priuatum abduxerit: vnus librae auri condemnatione multetur. Datum 8. Kalend. Maij, Treu. Eucherio & Syagrio Coll.

4. Imp. Theodos. Arcad. & Honor. Augusti Rufino P. P.

C. T. li. 7. 12.

10 Si qua in publicis porticibus, vel in his ciuitatum locis in quibus nostrae solent imagines consecrari, pictura pantomimum veste humili, & rugosis sinibus agitatore, aut vilem offerat histrionem: illico reuellatur, neque vnquam posthac liceat in loco honesto inhonestas adnotare personam in aditu veru circi, vel in theatri profecijs vt collocentur, non veramus. Dat. 3. Kal. Jul. Heraclae, Arcad. A. III. & Honor. A. II. Coll.

nec iam, in quib. lib. Inhonestas personas non esse pro infamib. accipiem- das existimo, sed pro abie- ctis & vilibus quae inter ho- nestas nume- rari non debet. itaq. non pu- gnat l. 4. ff. de his qui no. in- fam. cum hac lege. C. T. li. 5. 3. f. intemerate in C. Th.

5. Imp. Honor. & Theod. AA. An. Memio P. P.

120 Nemo iudicum ex quacunq; ciuitate in aliud oppidum vel ex prouincia solo equos curules, aurigas, bestias, histriones, ciues tentet traducere: ne dum popularibus plausibus intemperanter seruiunt, & publicorum rerum statum fatigent, & festiuitatem impediunt in cunctis oppidis celebrandam: ita vt si quis hanc violauerit iussionem, poena teneatur ea quae legum violatores persequitur. Datum 8. Id. August. Constantinop. Honorio VIII. & Theodosio III. AA. Coll.

Patres vel domini si filiabus aut ancillis peccandi praebent necessitatem, earum perdunt potestatem. Bart. C. T. li. 5. 3. f. intemerate in C. Th.

6. Imp. Theod. & Valent. AA. Florentio P. P.

30 Lenones patres & dominos, qui suis filiabus vel ancillis peccandi necessitatem imponunt: nec iure frui dominij, nec tanti criminis paritur libertate gaudere. Igitur tali placet eos indignatione subduci, ne potestatis iure frui valeant, neque quid eis ita possit acquiri: sed ancillis filiabusque, si velint, conductisve pro pauperate personis, quas fors damnauit humilior, episcoporū liceat, iudicum etiam defensorumque implorato suffragio, omni miseriarum necessitate absolui: ita vt si insistentem eis lenones esse crediderint, vel peccandi ingerant necessitatem inuitis, amittant non solum eam quam habuerint potestatem, sed proscripti, poenae mancipentur exilij, metallis addicendi publicis: quae minor poena est, quam si praeepto lenonis cogatur quispi coitionis fordes ferre, quas nolit. Datum 11. Kalend. Maij, Felice & Tauro Coll.

in C. Th. C. Th. li. 8. 2. si semel possi- ta fuit haec l. in l. 12. s. de episcop. aud.

poena, in C. Th.

7.

50 NE quis deinceps lenocinium exerceat, & nullus reditus inde largitionibus inferatur. nullus ancillam ingenuamve prostituat. alioquin humilior qui id fecerit, coercitus metalli & exilij poena damnabitur: honestior bona & militiam ac dignitate amittet. His quoque abstineant thymelici. Quod si ancilla prostituta sit, vt grauitud vindicetur ab omnibus viris aut foeminis, clericis aut monachis. Et vt haec obseruent magistratus tam minores quam maiores & officia eorum, corporis & 20. librarum imminente poena.

DE EXPENSIS LVDO RV M publicorum,

Tit. XLI.

60

Pecunia deputata ad spectacula, in refectioem murorum potest conuertri: & ipsis refectis causa pristina firma permanet. Bart.

Theodorus Balsamon numerat huc tit. 41. huius libr. Ex c. huius t. tale recitat argumentum ex lib. Basilic. de reliquo certamina liberè peraguntur. Nemo inuit certamina edido. Voluntas riosenim sumptus facere solo. Cont. solennis.

1. Imp. Dioclet. & Maximianus AA.

70 VM praeside prouinciae impensas quae in certaminis editione erogabantur, ad refectio- nem murorum transfuisse dicas: & quod salubriter deriuatum est, non reuocabitur: & solenne certaminis spectaculum post restituta murorum fabricam, iuxta veteris consuetudinis legem celebrabitur. ita enim & tutelae ciuitatis instructae murorum praesidio, prouidebitur: & instaurandi agonis voluptas confirmatis his quae ad securitatis cautionem spectant, infecuti temporis circuitione representabitur.

DE AQVÆ DVCTV,

Tit. XLII.

80

1. Imp. Constantinus August. ad Maximilianum Consularem.

Eclog. lib. 58. tit. 19.

Sic in mea mans. Cont. C. T. li. 2. L.

nant, qui omnium aqueductuum huius regie urbis custodes deputati sunt, singulis manibus eorum felici nomine pietatis nostre impresso signari decernimus: ut huiusmodi adnotatione manifesti sint omnibus, nec a procuratoribus domorum, vel quolibet alio ad usus alios auellantur, vel angariarum vel operarum nomine teneantur. Quod si quem ex hisdem aquariis mori contigerit, eum nihilo minus qui in locum defuncti surrogatur, signo eodem notari precipimus: ut militiae quodammodo sociati, excubijs aquae custodiendae incessanter inharent: nec muneribus alijs occupentur.

De fonte vel aqueductu publico non licet aquam derivare, nisi per principis rescriptum concedatur. Bart.

^a aduersus, sed male.

^b Seruio P.P.

ii. Imp. Anastasius A. Seruo P.P.

Diuinam dispositione ab inclytæ recordationis principe Theodosio super his qui aquam sibi de publicis aqueductibus seu fontibus præberi desiderant, promulgatam, hac etiam lege in sua firmitate durare sancimus: quatenus nemo vel in hac sacratissima ciuitate, vel in prouincijs sine diuinis apicibus de sacro epistoliarum scrinio more solito edendis, & iudicio tuæ celsitudinis, vel alijs quorum interest, intimatis vel intimandis, aquam de publico aqueductu seu fonte trahere permittatur: his quicumque nostra iussa violauerint, seu violare concesserint, denarum librarum auri condemnatione, aliisque grauissima indignatione feriendis.

^c in iudicio.

^d consenserint. atque.

DE GLADIATORIBVS PENITUS TOLLENDIS.

Tit. XLIII.

i. Imp. Constantinus A. Maximo P.P.

RVENTA spectacula in otio ciuili & domestica quiete non placent: quapropter omnino gladiatores esse prohibemus. P.P. Beryti; Kal. Octob. Paulino & Iuliano Confl.

DE VENATIONE FERARVM.

Tit. XLIIII.

i. Imp. Honorius & Theodos. AA. Mauriano Com. Domestic. & vices agen. Magist. milit.

CCIDENDORVM leonum cunctis facimus potestatem, neque aliquam sinimus quenquam calumniam formidare. Bestias autem quæ ad comitatum ab omnibus limitum ducibus transmittuntur, non plus quam septem diebus intra singulas ciuitates detineri precipimus: violatoribus eorum quinas libras auri filci iuribus illaturis. Dat. 13. Kal. Iun. Constantio & Constante VV. CC. Confl. & Dat. 5. Kal. Octob. Constantinop. DN. Honor. A. XI. & Constantio II. V. C. Confl.

DE MAIUMA.

Tit. XLV.

i. Imp. Arcad. & Honor. AA. Casario P.P.

LEMENTIÆ nostræ placuit, ut maiumæ prouincialibus lætitia reddatur: ita tamen, ut seruetur honestas, & verecundia castis moribus perseueret. Dat. 7. Kal. Maij, Constantinop. Arcad. I. V. & Honor. II. AA. Confl.

VT ARMORVM VSVS IN SCIO PRINCIPIS INTERDICTUS SIT.

Tit. XLVI.

Nulli licet arma portare sine principis licentia. Bart.

i. Imp. Valentinianus & Valens AA. ad Bulephorum Conf. Campania.

NVLLI prorsus nobis inscijs atque inconsultis quorumlibet armorum mouendorum copia tribuatur. Dat. 3. Non. Octob. Altini, diuo Iouiano & Varroniano Confl.

¹ Huius vocabuli interpretatione pete ex Suida. & Alcia. hic. ² C. T. 15. 6. 1.

³ potestas, & honestas.

⁴ C. T. 15. 15. 2.

DE AGRICOLIS, ET CENSITIS, & COLONIS.

Tit. XLVII.

i. Imp. Constantinus A. ad Emilianum P.P.

NVNQVAM rationibus vel colligendis frugibus insistentes agricolæ ad extraordinaria onera trahantur: cum prouidentia sit, opportuno tempore his necessitatibus satisfacere.

Non potest quis vendere pradium, & retinere agricolæ in dicto pradio existentes. Bart.

2. Imp. Constantinus A. ad Dulcitium Conf. Emiliæ.

SI quis pradium vendere voluerit, vel donare: retinere sibi transferendos ad alia loca colonos priuata patrone non possit. Qui enim colonos utiles credunt: aut cum prædijs eos tenere debent, aut profuturos alijs derelinquere, si ipsi pradium sibi prodesse desperant. Dat. 3. Kal. Maij, Med. Constantio A. IX. & Iuliano C. II. Confl.

3. Imp. Valentinianus & Valens Augusti, Fauentio Vic. Italiæ.

Quisquis ex desertis agris veluti vagos seruos libertate nostra fuerit consecutus: pro fiscalibus pensionibus ad integrâ terræ professionem, ex qua videlicet serui manare videtur, habeatur obnoxius, id etiam circa eos obseruari volumus, qui ex huiusmodi fundis seruos ad possessiones suas transire permiserint. Dat. Prid. Kal. Aug. Valentinianus & Valente AA. Confl.

³⁰ Domini, non coloni, vel censiti pro eorum prædijs soluerentur. Bart.

4. Idem AA. ad Modestinum.

HI, penes quos fundorum dominia sunt, pro his colonis originalibus, quos in locis eisdem censitos esse constabit, vel per se vel per exactores proprios recepta compulsionis sollicitudine, implenda munia functionis agnoscant. Sanè quibus terrarum erit quantalacunque possessio, qui in suis conscripti locis proprio nomine libris censualibus detinentur: ab huiusmodi præcepti communionem discernimus, eos enim conuenit propria commisso mediocritati, annonarias functiones sub solito exactore agnoscere. Dat. Kal. Maij, Constantinop. Gratiano A. & Dagalaifo Conf.

5. Idem AA. ad Oricum P.P.

Domini prædiorum id, quod terra præstat, accipiant: pecunia non requirant, quam rustici optare non audent: nisi consuetudo prædij non exigat.

6. Idem AA. & Gratia. A. ad Germanianum.

⁴⁰ Omnes omnino fugitiuos adscriptitios, colonos vel inquilinos, sine vilo sexus, muneris, conditionisq; discrimine, ad antiquos penates, vbi censiti atq; educati natiq; sunt, prouincijs præsidentes redire compellant.

Sicut coloni originarij absq; terra non alienantur, ita nec etiam censiti. Bart.

7. Idem AA. ad Maximum.

⁶⁰ **Q**uemadmodum originarios absq; terra, ita rusticos censitosq; seruos vendi omnifaria non licebit. Neque verò cõmento fraudis id vsurpet legis illusor, quod in originarijs sepe est actitatum, ut parua portione terræ emptori tradita, omnis integri fundi cultura adimatur: sed cum soliditas fundorum vel certa portio ad vnumquemq; perueniat, tanti quoque serui & originarij transeant, quanti apud superiores dominos & possessores vel in soliditate vel in parte maserunt: & emptor pretium quod dederit, amissum existimet: nihilo minus venditori ad repetendos seruos cum agnatione eorum vindicatione concessa. & si aliqua deniq; ex causa dissimulauerit legis vsurpare beneficium, atque iste sub hac taciturnitate decefferit: & hæredibus eius & contra hæredes emptoris vindicationem damus, lōgi temporis præscriptione submota. Malæ fidei namq; possessorem esse nullus ambigit, qui aliquid contra legum interdicta mercatur.

8. Idem AA. ad Probum.

⁸⁰ **O**mnes profugi in alieno latebras collocantes, cum emolumentis tributarijs, salua tamē moderatione; reuocentur: scilicet ut si hi homines apud quos reperiuntur, alienos esse nouerant fugitiuos, & profugis in lucrum suum vsi sunt, hoc est, siue excoluerunt agros fructibus, dominis profuturos, siue aliqua ab his sibi iniuncta nouerunt, nec mercedem laboris debitâ consecuti sunt: ab illis tributa que publicis perierunt functionibus,

¹ P. 1. lib. 52.

² Censiti, quos capite censiti a Iuliano in Nouellis dicitur, sunt censiti quasi adscripti, siue adnotati, qui capitis censum sustinent, et ij quidem serui sunt: coloni.

³ ro, qui liberi sunt, terra iam quam dominus habentur: & tantum domina terra redditus certos ac pensiones præstat in pecunia vel in speciebus pro solo. C. T. II. 16. 4. rationibus legit Cuiac. C. T. 13. 10. 1. C. T. II. 1. 12. glebæ, in C. Th.

⁴ obseruare. C. T. II. 1. 14. censos, in C. Th. actores, in C. Th.

⁵ Id est, & v. x. d. Cuiac.

⁶ illusor. originarios. agitatim.

⁷ Mala fide.

⁸ nouerunt. al. nominauerunt.

exigantur. Ceterum si occultato eo profugi, quod alieni esse videretur, quasi sui arbitrij ac liberi apud aliquem se collocauerunt, aut excolentes terras, partem fructuum pro solo debitam dominis praestiterunt, cetera proprio peculio referuantes, vel quibuscumque operis impensis mercedem placitam consecuti sunt: ab ipsis profugis quacumque debentur, exigentur, nam manifestum est priuatum iam esse contractum. Si qui vero inter agricolas (vt assoleat) ex quibuscumque commercijs huiusmodi hominibus esse inueniuntur debitores: eorum partibus constitutis iudex ab obnoxijis quod debetur, exposcat.

C. T. 13. 10. 6.

9. Idem Augusti ad Populum.

Immunitates specialiter datae, & iugatio, & capitatio libris publicis, & ciuitatum aut prouinciarum encensuarijs sine aliqua probatione facta penes fruente e-repta in functionem pristinam redeat. Dat. 3. Non. Mart. Mediol. Merobaudel. & Saturnino Coss.

Sic in C. Th. Cont. eucteris, legit Alc.

10. Idem Augusti Cynegio P. P.

Vmllantea per singulos viros, per binas vero mulieres, capitis norma sit censa: nunc binis ac ternis viris, mulieribus autem quaternis, vnius pendendi capitis attributum est. Quocirca sublimitas tua huiusmodi census per Comanensium & Ariaratensium & Armeniae secundae, Amasenorum Helenoponti, & Diocasarientium Cappadociae secundae vrbes, salubris ac temperata peraequationis modum monumentis publicis iubebit annecti.

aut. ius vnius. Comagenesium & Amastriensium, Alcia. hic. De Ariata Stephani: al. Ariatesiu. al. Amasiorum Helleponti, & Eleocasarientiu. al. Atmazenorum v. hic Cuiac.

11. Imp. Arcad. & Honor. AA.

Riginarios colonos nullis priuilegijs, nulla dignitate, nulla census auctoritate excusari praecipimus: sed amputatis omnibus, quae aliquoties per gratiam sunt elicta, domino vel fundo esse reddendos.

Adscriptitij & censiti penes dominos debent remanere: Bart.

12. Idem Augusti Florentino.

Seruos vel tributarios, vel inquilinos apud dominos suos volumus remanere. Nam cum metu damni deterritus vnusquisque, eum quem incognitum habuerit, a se coeperit propulsare: voluntas fugiendi seruis non erit. Nemo enim dominum suum deserit, sciens nusquam sibi latendi locum esse derelictum: sed aut cognitum sibi ingenuum vnusquisque suscipiet: aut eum, qui se liberum esse simulauerit, a se submouebit, metuens his, quae statuta sunt, obnoxius fieri. Si quis ex memoratis fugitiuis apud quemlibet fuerit repertus, duodecim libras argenti fisco nostro inferat detentator. ipsi autem cuius fuerit, praeter eundem fugitiuum, alterum etiam eiusdem aestimationis inferre decernimus.

pena, sed male. alterutro.

Liberi suscepti ex vtroque, vel altero parente censito, paternam sequuntur conditionem. Bart.

13. Idem Augusti Vincentio P. P.

Definimus, vt inter inquilinos colonosve (quorum quantum ad originem pertinet vindicadam, indiffereta eademque penes videtur esse conditio, licet sit discrimen in nomine) suscepti liberi, vel vtroque vel neutro parente censito statum paternae conditionis agnoscant. Illud etiam seruandum est, vt si quando vtriusque fundi idem dominus de possessione referta cultoribus ad eam coloniam, quae laborabat tenuitate, colonos transtulerit, idemque fundi ad diuersorum iura dominorum qualibet sorte transferint: maneat quidem facta translatio, sed ita, vt praedij eius dominus, a quo coloni probantur fuisse traducti, translatorum agnationem restituat.

C. T. 4. 21. 1.

14. Idem Augusti Vincentio P. P. Galliarum post alia.

Si coloni, quos bona fide quisque possidet, ad alios fugae vitio transeuntes, necessitatem propriae conditionis declinare tentauerint: bonae fidei possessori primum oportet celeri reformatione succurri: & tunc causam originis & proprietatis agitari. Dat. 4. Id. Iul. Mediolanensis, Stilichone & Anthemio Coss.

Qua hic de tracta sunt & C. T.

15. Imp. Honor. & Theod. AA.

Colonos, numquam fiscalium nomine debitorum, vilius exactoris pulset intentio: quos ita glebis inherere praecipimus, vt nec puncto quidem temporis debeant amoueri.

16. Idem AA. Palladio.

Mulier, quae fuisse originaria docebitur, si cuiuscumque liberi hominis secuta consortium, in vrbebibus, vel in quibuscumque locis victura consistit: eius omnem sobole secundum vetera constituta conueniet reuocari.

17. Idem AA. Iohanni P. P.

Per colonum praedictum possessioni, inuito vel inscio domino, imponi non posse, & iure & legum auctoritate declaratur.

18. Imp. Anast. Asius. Agricolarum alij quidem sunt adscriptitij, & eorum peculia dominis competunt: alij vero tempore annorum triginta coloni sunt liberi manentes cum rebus suis, & ij etiam coguntur terram colere & canonem praestare. Hoc & domino & agricolis vtilius est.

Coloni adscriptitij ad nullum honorem etiam humilioris militiae vocantur. Bart.

19. Imp. Theod. & Valentin. AA. Probo P. P. Colonos nulla ratione ad vllum quamuis humilioris militiae locum finimus admitti: sed nec apparitores magisteriae potestatis, censibus adscriptos probari concedimus: quia in hac parte & dominorum iuri, & publicae consulimus honestati.

20. Imp. Iustinianus A. Demostheni praef. pratorio.

Itibus imponentes celeritatem, sancimus, si quando coloni cuiuscumque conditionis contra dominos terrae declamauerint, super hoc ipso dubitantes, vtrum is terrae dominus est, nec ne: an ipsi coloni dominium suae terrae possident: (eos tamen dicimus qui non ex longo prolixoque tempore, vel longinqua, & inueterata redituum susceptione sufficientem habent cautelam: in quibus casibus ne contradicendi quidem licentia colonis relinquatur, longi temporis praescriptione, vel reditu frequentsissima consequentia, colonorum impetum excludente) talem esse super redituum vel publicarum functionum praestationem formam censemus, vt si tales coloni quales praediximus, idoneum fideiussorem totius summae quae ab his dependit, praestiterint, quod omnes reditus sine vlla procrastinatione, si melior causa domino iudicetur, eis restituent, & talis fideiussor per triennium accipiat, eoque impleto iterum remouetur: lani in medio nullo modo super reditibus a dominis inquietentur. Si autem hoc coloni minimè facere voluerint vel potuerint: tunc iidem reditus per officium iudicis annui exigantur per solita tempora in quae etiam dominis dependebant, & deponantur in aedae sacrae, vel in ciuitatis sub qua possessio sita est: vel si localis ecclesia ad susceptionem pecuniarum idonea non sit, in metropolitana ecclesia remaneant eum omni cautela: & post plenissimam definitionem vel dominis dentur, vel colonis restituantur. Sin autem reditus non in auro, sed in speciebus inferantur, vel in totum, vel in partem: iterum per officium iudicis fructus vendantur, & pretia eorum secundum praedictum modum deponantur. Haec de reditibus definiunt, ad publicas tractamus functiones. Et si quidem coloni more solito eas dependebant, ipsi maneat in pristina consuetudine, nullo praedictio dominis generando, qui etiam quiescentibus colonis, & non contradicentibus, ad publicum tributarias functiones minimè inferebant. Sin autem moris erat dominos totam summam accipere, & ex ea partem quidem in publicas vertere functiones, partem autem in suos reditus habere: tunc si quidem fideiussor a colonis detur, eundem fideiussorem dominis sine praedictio litis tantam summam inferre, quanta tributa publica faciunt, vt a dominis publicis rationibus persoluantur: nullo ex hoc colonis praedictio generando, super reditibus enim, domini fideiussione fiant contenti. Sin autem fideiussione cessante ad sequestrationem resueant, & pecuniae deponantur: ex earum summa tanta iudices separare, quanta ad publicas sufficiat functiones: & eam dispositionem dominum accipere: quatenus ipse ea persoluens, publicas accipiat securitates: reliqua quantitate, quae in reditus puros remanet, in tuto collocanda, & litis terminum expectante: nullo praedictio siue colonis siue dominis ex huiusmodi fideiussione, vel sequestratione, vel publicarum functionum solutione generando: sed omni causa in suspenso manente, donec iudicialis sententia, quae de toto negotio procedit, omnem rem aperiat, & ostendat quis dominus terrae constitutus est, & ad quem publicarum functionum securitas debet in posterum fieri, seu reditus peruenire, vel permanere. Recitata septies in nouo consistorio palatii Iustiniani. Dat. 15. Kal. Octob. Chalcedone, Decio V. C. Coss.

dominis dependebant, & deponantur in aedae sacrae, vel in ciuitatis sub qua possessio sita est: vel si localis ecclesia ad susceptionem pecuniarum idonea non sit, in metropolitana ecclesia remaneant eum omni cautela: & post plenissimam definitionem vel dominis dentur, vel colonis restituantur.

2. Sin autem reditus non in auro, sed in speciebus inferantur, vel in totum, vel in partem: iterum per officium iudicis fructus vendantur, & pretia eorum secundum praedictum modum deponantur.

3. Haec de reditibus definiunt, ad publicas tractamus functiones. Et si quidem coloni more solito eas dependebant, ipsi maneat in pristina consuetudine, nullo praedictio dominis generando, qui etiam quiescentibus colonis, & non contradicentibus, ad publicum tributarias functiones minimè inferebant.

4. Sin autem moris erat dominos totam summam accipere, & ex ea partem quidem in publicas vertere functiones, partem autem in suos reditus habere: tunc si quidem fideiussor a colonis detur, eundem fideiussorem dominis sine praedictio litis tantam summam inferre, quanta tributa publica faciunt, vt a dominis publicis rationibus persoluantur: nullo ex hoc colonis praedictio generando, super reditibus enim, domini fideiussione fiant contenti.

5. Sin autem fideiussione cessante ad sequestrationem resueant, & pecuniae deponantur: ex earum summa tanta iudices separare, quanta ad publicas sufficiat functiones: & eam dispositionem dominum accipere: quatenus ipse ea persoluens, publicas accipiat securitates: reliqua quantitate, quae in reditus puros remanet, in tuto collocanda, & litis terminum expectante: nullo praedictio siue colonis siue dominis ex huiusmodi fideiussione, vel sequestratione, vel publicarum functionum solutione generando: sed omni causa in suspenso manente, donec iudicialis sententia, quae de toto negotio procedit, omnem rem aperiat, & ostendat quis dominus terrae constitutus est, & ad quem publicarum functionum securitas debet in posterum fieri, seu reditus peruenire, vel permanere.

6. Recitata septies in nouo consistorio palatii Iustiniani. Dat. 15. Kal. Octob. Chalcedone, Decio V. C. Coss.

7. Natu ex adscriptitio & serua, vel adscriptitia & seruo; vtrius sequitur conditionem. Bart.

21. Idem A. ad Senatorem.

Ne diutius dubitetur, si quis ex adscriptitia & libero, vel ex adscriptitia & seruo, vel adscriptitio & ancillae fuit.

Hanc legem Graeca & Latina in eadem edidit Cuiac. chrisi mentio fit in l. 23. & ab Eui stathio lib. de temporib.

Diuturna est continua reditu possessio confirmat, & longi temporis praescriptio habet: cum de in rem verso ff. de iur. impetus. renouetur. ede sacram. id est.

inferantur. ex parte. interim.

dependant. &

suum reditum.

fideiussore. al. additur &

tanta. sufficiant.

fit. debeat. Legendus, seprimiliario.

al. addit vel sine co sid glossa esse apparet et Accurf.

al. Iohanni. nullum.

conductio nem in quib. veter. lib. qu. lectionem m. gis probat Cuiac. & Graecum auctoritate confirmat. cuidam. conductio nibus. conductio nale. ex Graecis emendat Cuiac. scriptur.

conditio. qua dicitur tenet & Cuiac. sum notant. ei fauificat.

praedictio. absentiam. ruti, al. m. rure.

al. Iohanni. adscriptio nes: sed male. alienus.

diutius. al. deest. In veter. lib. legum, vt ad notat Cuiac. et reperit in lib. Aure. & dicitur al. man. licet non 10. annos fecerint.

fuisse editus, cuius status sit, vel quæ peior fortuna sit, utrumne adscriptitia an seruilis: sancimus ea quidem quæ in anterioribus legibus cauta sunt pro tali progenie quæ ex mulieribus adscriptitijs & viris liberis progenita sit, in suo statu relinqui: & sic sit adscriptitia proles ex tali copulatione procreata. Si quis autem vel ex seruo & adscriptitia, vel ab ancilla & adscriptitio fuerit editus, matris suæ ventrem sequatur: & talis sit conditionis, qualis & genitrix fuit, siue ancilla, siue adscriptitia: quod hæctenus in liberis tantum & seruis obseruabatur. Quæ enim differentia inter seruos & adscriptitios intelligatur, cum uterque in domini sui positus sit potestate, & possit seruum cum peculio manumittere, & adscriptitium cum terra dominio suo expellere?

^a al. additur, vel sine eo: sed glossa esse apparet ex Accurs.

^b al. Ioanni. nullum.

^c conductio- nem in quib. veter. lib. quæ lectionem ma- gis probat Cui- ac. Et Graco- rum auctori- tate confirmat.

^d cuidam.

^e conductio- nibus.

^f conductio- nale. ex Gre- cis emendat Cuiac.

^g scripsit.

^h conditione. quæ varietatem & Accursus notauit. ⁱ ei satisfaciebat.

^j præiudicare. ^k absentiam. ^l ruri, al. in rure.

^m al. Iuliano.

ⁿ adscriptio- nes: sed male. ^o alienis.

^p diutius.

^q al. deest.

^r In veter. lib. legitur, Si ad- notat Cuiac. et reperit in lib.

^s Aure. Et duo- bus al. manus- licet non 30. annos fece- rint.

Sola confessio & scriptura in qua quis enunciatiue se alienus adscriptitium adseuerat, non præiudicat, nec statum mutat, nisi sit alijs administraculis approbata. Bart.

22. Idem A. Iuliano præfecto prætorio.

Cum scimus nostra iura nolle præiudicium genera- re cuiquam circa conditionem, neq; ex confessio- nibus, neq; ex scriptura, nisi etiam ex alijs argumen- tis aliquod accesserit incrementum: sancimus solam con- fessionem vel aliam quamcunq; scripturam ad hoc mi- nimè sufficere: nec adscriptitiam conditionem cuiquam inferre, sed debere huiusmodi scripturæ aliquod aduen- ire adiutorium: quatenus vel ex publici census adscriptio- ne, vel alijs legitimis modis talis scriptura adiuuetur. melius etenim est in huiusmodi difficultatibus, & plu- ribus capitulis conditiones ostendi, & non solis confes- sionibus neque scripturis homines fortè liberos ad de- teriorem detrahi fortunam. Sin autè est scriptura, & post scripturam confessio seu depositio (sine vi & necessitate ta- men) interuenerit (quid enim si conditionale instrumen- tum, vel aliam chartulam in qua subscripta & intima- uit & inter acta deposuit sese colonum fuisse adscripti- tium?) tunc ex utroq; genere obligationis, id est, tam scri- pturæ, quam confessionis vel depositionis, talem eum esse credendum, qualem se & scripsit, & inter acta deposuit.

Illud quoq; non ineleganter dubitabatur, si coloni filius per triginta annorū curricula, vel forsitan per qua- draginta seu ampliora adhuc viuente patre, & agricultu- ram peragente, ipse in libera conuersatione morabatur, & dominus terræ, quia per patrem ei satisfaciebat, non etiam præsentiam eius exigebat: an post obitum patris, vel postquam fortè inutilis is existat, & ruri non idoneus, po- test excusari filius longinqua libertate abutendo: & quòd per multos annos neq; agrum coluit, neq; aliquid colo- narij operis celebrauit, cum non possit dominus incusa- ri propter suam desidiã, cui per patrem eius omne quod voluerat, accedebat. in omnibus itaq; huiusmodi specie- bus satis acerbū nobis videtur, domino præiudicari col- onorum absentiam, qui rure nati, & postea absentes, per suos vel patres, vel fratres, vel cognatos, agriculturã per- agebant: cum enim pars quodammodo corporis eius per cognationem in fundo remanebat, non videtur neq; ab- esse, neq; peregrinari, neque in libertate morari. Maneat itaq; domino ius inconcussum, & donec eius vel antiqui- tas vel posteritas vel cognatio in agrum remanet, ipse vi- deatur ibi reledisse.

Adscriptitius fugiens sicut seruus sui furtum facit, licet li- ber sit: Et ideo à tali fortuna non liberatur triginta an- norum spatio: sed cum sua sobole idem adscri- ptitius remanet. Bart.

23. Idem A. Iuliano præfecto prætorio.

Cum satis inhumanum est, terrã quæ ab initio adscri- ptitios habebat, suis quodammodo membris de- fraudari, & colonos in alijs terris demorantes, domi- nos terræ maximis damnis afficere, censemus, quem- admodum in curialium conditione nemo ex temporalis cursu liberatur: ita nec adscriptitiã conditioni suppositus, ex annalibus curculis quantacunque emanauerint, vel quacunque proluxa negotiatione aliquis sibi vindicet li- bertatem: sed remaneat adscriptitius, & inhæreat terræ. & si se celauerit, vel separare se conatus fuerit, secundum ex- emplum serui fugitiui sese diutius insidijs futuri intel- ligatur: & sit suppositus vnã cum omni sobole sua (etsi in alia terra eam fecerit) huiusmodi fortunæ & capitali illa- tioni: nulla liberatione ei penitus cõpetente. **C**um autem Anastasiana lex homines qui per triginta annos colonaria detenti sunt conditione, voluerit liberos qui- dem permanere, non autem habere facultatem terra de- relicta in alia loca migrare: & ex hoc quærebatur, si etiam liberi eorum cuiuscunq; sexus, licet nõ per 30. annos fue- rint in fundis vel vicis, deberent colonariæ esse cõditio-

nis, aut tantummodo genitor eorum, qui per triginta annos huiusmodi conditioni illigatus esset: sancimus li- beros colonorum esse quidem in perpetuum secundum præfatã legem liberos, & nulla deteriori conditione præ- grauari: non autem habere licentiam relicto suo rure ad aliud migrare: sed semper terræ inhæreant, quã semel col- endam patres eorum susceperunt. Caueant autem pos- sessionum domini, in quibus tales coloni cõstituti sunt, aliquam innouationem vel violentiã eis inferre. si enim hoc approbatum fuerit, & per iudicẽ pronuntiatum: ipse prouincię moderator in qua aliquid tale fuerit perpetr- atum, omnino prouideat & læsionem (si qua subsecuta est) eis resarcire, & sic veterem consuetudinem in rebus præstandis eis obseruare: nulla nec tunc licentia conce- denda colonis fundum vbi commorantur, relinquere. & hoc tam in ipsis colonis, quã in sobole eorum, qualif- cunq; sexus vel ætatis sit, sancimus, vt & ipsa semel in fun- do nata, remaneat in possessione sub eisdem modis eif- demq; conditionibus sub quibus etiã genitores eius ma- nere in alienis fundis definiuimus. **N**emini autè liceat vel adscriptitium vel colonum alienum scienti pru- denti; in suum rure suscipere: sed & si bona fide eum susceperit, postea autem repererit eum alienum esse consti- tutum, admonente domino vel ipsius adscriptitij, vel ter- ræ, & hoc faciente per se, vel per procuratorem suũ, hunc restituere eum cum omni peculio & sobole sua. & si hoc facere superederit: omnis quidẽ temporis quo apud eum remoratus est, publicas functiones siue terrenas siue an- nales pro eo inferre cõpelleretur: cura & prouisione tam eminentissimæ præfecturæ, quã præsidis prouinciæ: coartetur autem sic ad restitutionem eius secundum ve- teres constitutiones, & pœnas in eis insertas.

Mulieres liberæ cum adscriptitis matrimonium contra- hentes, non perdunt ipsi nec eorum posteri li- bertatem. Bart.

24. Idem A. Iuliano præfecto prætorio.

Si qui adscriptitiã conditionis constituti, mulieres li- beras quacunq; mente aut quacunq; machinatione, siue scientibus, siue ignorantibus dominis sibi vxores coniunxerunt vel coniunxerint: in sua libertate perma- nere, tam eas, quã prolem quæ ex his cognoscitur pro- creata, sancimus: illo proculdubio obseruando, vt si ex li- bero marito & adscriptitiã vxore partus fuerit editus: is maternæ conditionis maculam, & non paternam sequa- tur libertatem. sed ne adscriptitij putet sibi impunitum esse tale conamen, quod maximè verendum est, ne liberarum mulierum nuptijs ab his excogitatis paulatim hu- iusmodi hominum conditio decrescar: sancimus, si quid tale fuerit ab adscriptitio perpetratũ, habere liberam po- testatem dominum eius, siue per se, siue per præsidẽ pro- uinciæ talem hominẽ moderata corrigere castigatione, & abstrahere à tali muliere. quod si neglexerit, sciat in suum damnum huiusmodi desidiã reuersuram.

^a alius.

^b al. anima- les, quam Sa- rieratem Ac- curs. notauit.

^c al. Hermo- ges, quam Sa- rieratem Ac- curs. notauit.

^d al. Hermo- ges magi- stro officio- rum.

^e Iustitia. in Nouell. 54. ait hæc verba cal- lidè à quibus- dam accepta. ideoq; ea in- terpretatur in illa Nouel. Continus.

^f Continget. S. C. Claudi. rol. supr. ^g residiam.

^h Capitatio est census ca- pitis. ⁱ f. Romano- rum. ^k C. T. 13. 9. 8.

^l Detrahta sũt quadã C. T. ^m al. capite censiti.

DE CAPITATIONE CL- uium censibus eximenda, Tit. XLVIII.

1. Imp. Constantinus ad Eusebium V.P. Præsidentem Lyciæ & Pamphylia.

PLEBS vrbana (sicut in Orientalibus quoq; pro- uincijs obseruatur) minimè in censibus pro ca- pitatione sua conueniatur: sed iuxta hanc ius- sionem nostrã immunis habeatur. Dat. Kal. Iun. Constantino A. III. & Licinio III. Coss.

IN QVIBVS CAVSIS COLONI censiti dominos accusare possint, Tit. XLIX.

1. Imp. Constantinus A. ad Maximum vic. Orien.

QVIS VIS colonus plus à domino exigitur, quã ante consueuerat, & quã in antero- ribus temporibus exactũ est: adeat iudicem, cuius primũ poterit habere præsentiam, & facinus comprobeat: vt ille qui conuincitur amplius pos- tulari, quã accipere consueuerat, hoc facere in poste- rum prohibeatur, prius reddito quod superexactione perpetrata noscitur extorsisse.

Coloni censiti, licet respectu aliorum sint liberi, tamen quo- ad personas dominorum quibus tributa præstant, qua- dam seruitute tenentur adstricti. Bart.

2. Imperatores Arcadius & Honorius AA. Nebri- dio comiti Asiz.

ⁿ dignosci- tur.

* al. sicuti hi liberi.

* vt quadam debiti serui. vid. ad stri. Quod, &c.

Coloni censibus duntaxat adscripti, sicuti ab his liberi sunt, quibus eos tributa subiectos non faciunt: ita his quibus annuis functionibus & debito conditionis obnoxij sunt, penè est vt quadà dediti seruitute videantur: quo minus est ferendū, vt eos audeant lite pulsare, à quibus ipsos, vt pote dominis, vnà cum possessionibus distrahi posse non dubium est: quam de cetero licentiam submouemus: ne quis audeat domini nomen in iudicio lacessere: & cuius ipsi sunt, eiusdem omnia sua esse cognoscant. Cum enim sapissimè decretum sit, ne quid de peculio suo cuiquam colonorum ignoratè domino prædij aut vendere, aut alio modo alienare liceret: quemadmodum contra eius personam æquo poterit iure consistere, quem nec propria quidem leges sui iuris habere voluerunt, & acquirendi tantum, non etiam transferendi potestate permittit, domino & acquirere & habere voluerunt: Sed vt in causis ciuilibus huiusmodi hominum generi aduersus dominos vel patronos aditum intercludimus, & vocem negamus (exceptis superexactionibus, in quibus retro principes facultatem eis super hoc interpellandi præbuerunt) ita in criminum accusatione, quæ publica est, non adimitur eis propter suam suorumque iniuriam experiendi licentia.

DE COLONIS PALÆSTINIS,

Tit. L.

1. Impp. Valentinianus, Theodosius & Arcadius. AAA. Cynegio P.P.

* al. ciuibus.

Vt per alias prouincias quæ subiacet nostræ serenitatis imperio, lex a maioribus constituta, colonos quodam æternitatis iure detineat, ita vt illis non liceat ex his locis, quorum fructu releuatur, abscedere, nec ea deserere, quæ semel colenda susceperunt, neque id Palæstina prouincia possessoribus suffragetur: sancimus vt etiam per Palæstinam nullus omnino colonorum suo iure velut vagus ac liber exultet, sed exemplo aliarum prouinciarum ita domino fundi teneatur, vt sine pœna suscipientis non possit abscedere: addito eo, vt possessionis domino reuocandi eius plena tribuatur auctoritas.

* possessionibus.

DE COLONIS THRACENSIBVS,

Tit. LI.

Thracenses capitationis tributa non præstant, sed tributa terra. Bart.

1. Impp. Theodosius & Valentinianus AA.

Per vniuersam diocesim Thraciarum sublato in perpetuum humana capitationis censu, iugatio tantum terrena soluat. Et ne forte colonis tributaria fortis nexibus absolutis, vagandi, & quo libuerit recedendi facultas permittitur, ipsi quidem originario iure teneantur: & licet conditione videantur ingenui, serui tamen terræ ipsius cui nati sunt, existimentur: nec recedendi quo velint, aut permutandi loca habeant facultatem, sed possessores eorum iure vtantur & patroni sollicitudine, & domini potestate. Si quis verò alienum colonum suscipiendum retinendumve crediderit: duas auri libras ei cogatur exoluere, cuius agros transfuga cultore vacauerit: ita vt eundem cum omni peculio suo & agnatione restituat.

* redeundi.

* al. cultore vacauerit. al. vacauerit. Illyricanis, al. Illyrianis.

DE COLONIS ILLYRICIANIS,

Tit. LII.

Coloni Illyriciani origine, à terra se separare non possunt. Bart.

1. Impp. Valentinianus, Theodosius & Arcadius AAA.

Olonos, inquilinosque per Illyricum, vicinasque regiones, abeundi rure in quo eos originis agnationisque merito certum est immorari, licentiam habere non posse censemus. Inseruiant terris non tributario nexu, sed nomine & titulo colonorum: ita vt si abscesserint, & ad alium transferint: reuocati, vinculis pœnisque subdantur: maneatque eos pœna, qui alienum & incognitum recipiendum esse duxerint: tam in redhibitione operarum,

& damni quod locis quæ deseruerant, factum est: quam multa, cuius modum in auctoritate iudicis collocamus: ita vt etiam dominus fundi in quo alienus fuisse monstrabitur, pro qualitate peccati coercionem subire cogatur: nec sit ignorantia locus, cum ad criminis rationem solum illud iufficiat, quod incognitum sibi tenuit. Seruum etiam in memoratis regionibus si quis receperit, ignorantia excusatione sublata, quadrupli pœna teneatur, operarum præterea compendij damnisque præstitis. In libertis etiam quos pari vsurpatione susceperit, is modus sit, quem circa liberos colonos duximus retinendum.

VT NEMO AD SVVM PATROCINIUM suscipiat rusticanos, vel vicos eorum,

Tit. LIIII.

1. Impp. Leo & Anthemius AA. Nicofrato P.P.

Si quis post hanc nostri numinis sanctionem, in fraudem circumscriptionemque publicæ functionis, ad patrocinium cuiuscunque conditionis confugerit: id quod huius rei gratia geritur sub prætextu donationis vel venditionis, seu conductionis, aut cuiuslibet alterius contractus, nullam habeat firmitatem: tabellionibus qui talia instrumenta conscribere ausi sunt, bonorum proscriptione plectendis, qui tamen scientes ausi fuerint huiusmodi instrumenta conscribere: vicis etiam vel possessionibus ad patrocinia confugientium, publico vindicandis. Hæ autem persone quæ contra publicam vtilitatem in clientelam suscepisse collatores detectæ fuerint: nobiliores quidem centum auri librarum condemnationem subire cogentur: mediocres verò fortuna, facultatum suarum amissione plectentur: eadem pœna multandis etiam his qui intercedentes ministerium suum huiusmodi nefarijs actibus improba mente præbuerint. Quam formam ex eo quidem tempore, quod sacra constitutio à diuina memoria Martiano promulgata continet, id est, in Thracia quidem dicecesi abhinc annis triginta, hoc est à consulatu Aetij secundo, & Sigisbuldi: in Orientali verò, & Ægyptiaca, & Pontica, & Afiana dicecsi, vigintifex: hoc est, à consulatu Cyri valere, atque executioni mandari præcipimus. Dat. Kalen. Septemb. Anthemio A. II. Consule.

20

30

40

Ecl. lib. 7. tit. 9. ex lib. 56. tit. 13. c. 1. Pars I. tit. 5. de exactoribus. tributorum. nominis, & de Salusantibus. lib. 5. de prouid. Dei. artibus. Thracia. & iterum. al. vigintio. eto, al. xxix.

2. b

Eclo. d. loca. c. 2.

Ne quis vicanis patrocinium polliceatur, vel agricolas in clientelam suscipiat redditum alteriusve lucri promissione recepta. & vt qui hæc non seruauerit, supradictis pœnis maiori que commotioni subiacet. Præterea vt vicani si serui sint, dominis castigati reddantur: si liberi, xx. libris multentur, & verberati vnà cum decem prioribus vici in perpetuum relegentur, dummodo scientibus omnibus secesserint.

50

3. Imp. Iustinianus A.

Si cuiuslibet tributarius iunxerit sibi tributariam uxorem, vel econtrario si cuiuslibet ancilla seruo se iunxerit alieno: tam tributarij quam serui filios, matrum sequi conditionem, earumque more genitricum suarum dominis subditos esse censemus.

NE RVSTICANI AD VLLVM obsequium deuocentur,

Tit. LIIII.

1. Impp. Diocletius & Maximianus AA. & CC.

70

Ne quis ex rusticana plebe, quæ extra muros posita capitationem suam detulit, & annuam congruam præstat, ad vllum aliud obsequium deuocetur: neque à rationali nostro mularum fiscalium vel equorum ministerium subire cogatur. Sine die & consule.

Id est, extra metrocomias. Cont. nullum. rationabili. cogantur. Sic in man.

2. Impp. Valentinianus & Valens AA. ad Probum P.P. Illyrici.

C. T. II. II. I.

Si qui eorum qui prouinciarum rectoribus obsequuntur, qui que in diuersis agunt officijs principatus, & qui sub quocunque prætextu publici muneris possunt esse terribiles, rusticano cuiquam necessitatem obsequij quati

80

Multa hi sunt derivati. C. Th. sublati. ultimo sub iugetur extio, in C. Th. sed pona murata compojit. operas. Quod si me trocomia, ma dat hic. Pars I. Sal. de exactoribus. trib. attribua. tur. alia, vica nis hi san purpoxu. tau, de qui. S. hic Cuius eidem. vicinis, vicariis. Hoc peri. tit. 2. de ex. C. Th. C. T. II. II. Si quis, in C. Th. C. Th. hebe. tuerit. forte imputaue. ut. al. vna uetit. Immuta. est pona qua in Co. Th. ex. pressa est. vitante. Abest à C. Ter quib. lib. C. T. ced. ad, in C. Th. retractatio. nis, in C. Th. C. Th. co. 3. Squaliora. in Cod. Th. al. Squalidiora. iciana, in C. Th.

^a Multa hic sunt detracta & C. Th. ^b sublatis. ^c vitimo sub- iugetur ex- tio, in C. Th. ^d sed pœna im- mutata est à compositoribus. ^e operas. ^f Quid sit me- trocomia, tra- ctat hic Ale. ^g Pars l. 5. de exaltior. trib. ^h attribua- tur. ⁱ aliis, vica- nis, hi sunt untoroqui- tou, de quib. & hic Cuiac. ^k eidem. ^l vicinis, al. vicariis.

quij quasi mancipio sui iuris imponant, aut seruum eius vel fortè bouem in vsus proprios necessitatesque conuerterint: ablatis omnib. facultatibus, perpetuo subiugentur exilio: & nihilo minus rusticanum, qui se in eiusdem opera sponte propria derulisse desponderit, par pœnæ seueritudo constringat. Dat. prid. Kal. Octob. Agrippinæ, Valentiniano & Valente Coss.

**NON LICERE HABITATORI-
ribus Metrocomiæ loca sua ad extra-
neum transferre,**

Tit. LV.

1. Imp. Leo & Anthemius Augusti,
Nicostrato P.P.

N illis quæ metrocomiæ communi voca-
bulo nuncupantur, hoc adijciendum necessa-
riò nostra putauit humanitas, vt nulli extra-
neo illic quoquo modo possidendi licentia
tribuat: sed si quis ex iisdem vicariis loca sui iuris a-
lienare voluerit, non licere ei, nisi ad habitorem ad-
scriptum eiusdem metrocomiæ, per qualemcumq; con-
tractum terrarum suarum dominium possessionemque
transferre: sciente persona extranea, quòd si contra veri-
tum se huic negotio immiscere, vel illic possidere tenta-
uerit: quicumque contractus initus fuerit, carebit effe-
ctu: & contractu soluto, si quid præstitum est, hoc tan-
tum reddetur. Dat. Kal. Sept. Anthemio A. II. Cof.

**VT NULLVS EX VICANEIS
pro alienis vicaneorum debitis
teneatur,**

Tit. LVI.

1. Imp. Zeno Augustus.

R AVE est non solum legibus, verumetiam
æquitati naturali contrarium pro alienis de-
bitis alios molestari. idcirco huiusmodi ini-
quitates circa omnes vicaneos perpetrari
modis omnibus prohibemus.

**DE CENSIBVS ET CEN-
sitoribus, & peræquatoribus, &
inspectoibus,**

Tit. LVII.

1. Imp. Constantinus Augustus ad
populum.

V ONIAM tabularij ciuitatum per collusio-
nem potentiorum sarcinâ ad inferiores tras-
ferunt: iubemus, vt quisquis se grauati pro-
bauerit, suam tantum pristinam professio-
nem agnoscat. Datum XV. Kalend. Febr. Romæ, Con-
stantino A. III. & Licinio Coss.

2. Impp. Gratianus, Valentinianus, &
Theodosius, Augusti, Eutro-
pio P. P.

Q uisquis vitem succiderit, aut feracium ramorum
foetus verauerit, quò declinet fidem censuum &
mentiatur callidæ paupertatis ingenium: mox de-
tectus, competenti indignationi subijciatur: illo vide-
licet euitante calumniam, qui fortè detegitur laborasse
pro copia, ac pro reparandis agrorum fertibus, non
sterilitatem aut inopiam procurasse. Datum prid. Non.
Iun. Constantinop. Eucherio & Syagrio Coss.

3. Iidem Augusti Cynegio P.P.

S i peræquatore misso aliquis aut procuratorem suum
retraxerit, aut colonum per contumaciam retra-
ctionis fugauerit: ad eum censuum modum, quem
vel eo vel procuratore illius absente peræquator appo-
suerit, nostræ sanctionis auctoritate tenebitur. Datum
VI. Kalend. April. Constantinopol. Honor. N.P. & Euo-
dio Cossil.

4. Impp. Theod. Arcad. & Honor. Aug.
Rufino P.P.

O mne territorium censeatur, quotiens defectorum
leuamen exposcitur, vt sterilia atque erema his,
quæ culta vel opima sunt, compensentur. Data III.
squalidiora. Non. April. Constantinop. Theodosio A. III. & Abun-
dantio Cossil.

Gratuati à peræquatore habent facultatem con-
querendi intra annum: quo elapso non au-
diuntur slierius. Bart.

5. Iidem A.A. Rufino P.P.
Q uia grauatos se esse à peræquatoribus conquerun-
tur, & iniusto oneri impares esse proclamant, competi-
tionis habeant facultatem: vt quid remis-
sum gratia, quidve interceptum fuerit fraude, conuin-
cant, & ex eo leuamen accipiant, quod per deformia &
criminosa commercia sibi impositum esse deplorant, vt
aliis demeretur: quod intra annum post codicum obla-
tionem, quo videbitur, de iniusto onere conqueratur,
& iniquitatem peræquatoris accuset, ac præstitam gra-
tiam habita compensatione conuincat: vt quod ei fue-
rat superfusum, ille cognoscat, quem debita functio-
ni fraus clandestina subtraxerat. Emenso autè eo tem-
pore actio denegabitur, exceptis minorib. qui fuerint
indefensi: his etiam, qui abfuerint reipublicæ causa:
qui tamen ex eo tempore quæ sunt statuta custodient, ex
quo ad agendum habuerint facultatem. Datum 3. Kal.
Decemb. Constantinop. DN. Theodosio A. III. & A-
bundantio V.C. Cossil.

6. Impp. Arcadius & Honorius, Augusti.
Eusebio P.P.

P eræquatores ac discussores si incurrerint culpam
negligentiæ, vel gratiæ, non solum bonorum iactu-
ram, verumetiam annonarum in quadruplum mul-
tam subire debent: ea verò, quæ in damnum prouin-
cialium fuerint accepisse conuicti, in quadruplum cogentur
exoluerè. Dat. 4. Kalen. April. Med. Arcadio & Hono-
rio III. AA. Cossil.

7. Impp. Honorius & Theodosius, Augusti, Sebastio
Comi. primi ordinis.

A pud eum possessio firma permaneat, cui eam à per-
æquatore semel traditam fuisse consiterit: reliqua
verò temporis antea à nouo domino fiscum po-
stulare non patimur, ne alterius culpa alter incipiat sub-
iacere dispendio. Si quis verò priuatus aut obligatam si-
bi possessionem, quæ deserta vsq; nunc permansit, aut
ex aliquo titulo deberi sibi iure confirmat: allegationes
ordinatam manifestare debet: ita vt æquitatis ratione
suadente ad petitorum fuerit translata possessio: qui à
peræquatore eam suscepit, rei melioratæ susceptis sub-
leuetur expensis. Verum ne sub specie litis donationes
semel constitutæ turbentur, sex mensium spatium cen-
sibus debere seruari: intra quod is qui putat sibi rem pro-
babiliratione competere, debitas exerceat actiones.
Quod si tempus adscriptum silentio fuerit interueniente
transactum: nullum penitus repetendi volumus esse prin-
cipium. Quod si quis ex eo tempore, quo peræquator
prædium alicui addidit, de suo iure vel per se vel per ho-
mines suos non crediderit acsitandum sex mensium
curriculis euolutis, in perpetuum conuiescat. Data pri-
die Idus Mart. Rauennæ, Honorio XI. & Constantio II.
Cossil.

**DE OMNI AGRO DESER-
to, & quando steriles fertilibus
imponuntur,**

Tit. LVIII.

Prædialia deserta decurionibus loci cui subsunt, assignari
debent, cum immunitate triennij. Bart.

1. Imp. Constantinus A.

V M diuus Aurelianus patens noster ciuita-
tum ordines pro desertis possessionibus iuf-
serit conueniri, & pro his fundis qui inueni-
re dominos non potuerunt, quos præcepera-
mus earundem possessionum triennij immunitate per-
cepta de solennibus satisfacere: seruato hoc tenore præci-
pimus, vt si consiterit ad suscipiendas easdem possessio-
nes ordines minus idoneos esse, eorundem agrorum one-
ra possessionibus & territorijs diuidantur accepta.

2. Idem A.

S i quis ab emphyteucario seu patrimoniali possessore
re priuati iuris quippiam comparauerit, cuius sub-
stantia alias possessiones sustentare cõsueuerat, & suc-
cisis quasi quarundam virium neruis, reliqua labuntur:
earum possessionum onera subiturus est, quæ penes dis-
tractorem inuoluntate inutiles permanebunt. Dat. 8. Id.
Decemb. Theflal. Feliciano & Tit. Cossil.

3. Impp. Valentinian. & Valens, A.A. ad
Mamertium. P.P.

^a C. T. 13. 9. 7. ^b Si quis, in C. Th. ^c C. Th. hebe-
tauerit. fortè ^d amputaue-
rit. al. vitia-
uerit. ^e Immutata
est pœna, qua
in Co. Th. ex-
pressa est. ^f vitante. ^g Abest à C.
T. et quib. lib. ^h C. T. cod. 2. ⁱ ad, in C. Th. ^k retractatio-
nis, in C. Th. ^l C. Th. eo. 3. ^m squaliora, in Cod. Th. al. ⁿ squalidiora. ^o ieiuna, in C. Th.

^a C. Th. eo. 4. ^b Peræquato-
res sunt, qui
inspectis præ-
dij censibus a-
quabili ratio-
ne imponunt
aut emendat.
^c in iuncto. ^d cui, in C. T. ^e al. competi-
tionis, in C. T. ^f agnoscat. ^g functionis. ^h sequestra-
tis, in C. Th. ⁱ abfuerunt, ^k habere po-
tuerint. ^l C. T. cod. 7. ^m Quædam hic
sunt ommissa è
C. T. ⁿ honorum, ^o in C. T. et Ser. ^p quib. lib. quod
magis probat
Cuiac. Græco-
rum auctori-
rate. ^q multæ, in
C. Th. ^r C. T. e. l. p. e. ^s cuius hic omis-
sum est in-
iustas. ^t hucusque, ^u in C. T. ^v apud specta-
bilitatem ^w publicare, in
C. Th. ^x receptis, in
C. Th. ^y dominatio-
nes, in Veter. ^z lib. mansue. id
est dominia, ^{aa} in C. T. domi-
nationis. ^{ab} duorum, in
C. Th. ^{ac} exerat, in
C. T. ^{ad} Abest à C.
Theo. & qui-
bus. mansue. ^{ae} acsitatum. ^{af} duorum, in
C. Th. ^{ag} Hoc Verbu,
accepta, est
ex subscriptio-
ne, vt Data. ^{ah} C. T. 11. 1. 4. ^{ai} desertore. ^{aj} Abest à C.
Th.

Quicumque deferta pradia meruerint sub certa immunitate, ad possessionem impetratorum non prius sinantur accedere, quam vel fideiusforibus idoneis periculo curialium datis, vel fundis patrimonij sui maxime vtilibus obligatis, idonea cautione firmauerint susceptam // a se // possessionem nullo detrimento publico relinquendam.

4. Iidem Aug. & Grat. A. ad Crescentium Vic. Afric.

C. T. II. I. 17. Sibi legitur, Crescentem.

Heredes scripti etiam pro minus idoneis fundis fiscale onus cogantur agnoscere: vel si renuntiant dum hereditati putent, cedant his omnibus rebus, quas ex iisdem bonis quocumque titulo & iure perciperint. Dat. 4. Id. Jul. Contionaci, Grat. A. II. & Probo Coss. Possidens pradia sterilia & fertilia, non potest renuntiare sterilib. & fertilia retinere. Bart.

5. Imp. Valentinianus & Theodos. Augusti.

Qui vtilia reipublicae loca possident, permixtione facta etiam deferta suscipiant vt si earum partium grauentur accessu, quas antea per fastidium reliquerunt, cedant aliis curialibus, qui vtraque hac conditione retineant, vt praestatione salua cum defertis & culta possideant, sublata a paucis, quos iniquum est electa retinere: cum municipes grauatara sit pars relicta.

6. Imp. Gratian. Valentinianus & Theodos. Augusti. Nebridio Comiti R. P.

Sic legitur in C. T. II. 3. 4. Snde hac lex desumpta est. al. Iidem Augusti.

Visquis conductor fuerit inuentus possessor fundi fertis, qui ex publico vel templorum iure descendit, huic ager iungatur inutilior. quod si contra id reluctandum existimauerit, alius possessor sub eadem praestatione quaeratur: vel si voluntarius qui fit conductor non inueniatur, tunc ad possessores antiquos, id est decuriones, vel quoslibet alios loca iuris praedicti adiunctis inutilibus reuertatur: idoneis fideiusforibus praestitis. Datum XV. Kalend. Feb. CP. Merobaude II. & Saturnino Coss.

7. Iidem Augusti.

quis conductor, in C. Th. praebitis, in C. Th. in quib. additur, & Arcadius A. Cynegio P. P. defectum. defendatur. optimas, al. opportunas. defecta.

Quicumque defertum fundum patrimoniale exeruerit, & fertilem idoneumque praestiterit: saluo patrimoniali canone, perpetuo ac priuato iure defendat, & velut domesticum, & auita successione quaeritur sibi habeat, suisque relinquat, neque eum aut promulgatione rescripti, aut reuerentia sacrae annotationis quisquam a fructu impensi operis excludat. Caeterum eos qui opimas ac fertiles possident terras, aut etiam nunc sibi existimant eligendas, pro deferta scilicet portione summam debiti praestentis iubemus implere. Illos etiam, qui emphyteuticario nomine, nec ad plenum idoneas, nec omnibus modis vacuas detinent, sic ex illis quoque praesidio indigent, iustam ac debitam quantitatem debere suscipere, vt indulto temporis spatio, post biennium decretum canonem soluendum esse meminerint. Nemo tamen qualibet meriti & potestatis obiectione submoueat quo minus ad diacatochiae vicem defectas possessiones patrimonialis iuris accipiat, earum tributa & canonem soluturus: illud speciali obseruatione procurans, vt primo vicinas, & in eodem territorio fortiat: dehinc si neque finitimas neque in eisdem locis repererit constitutas, tunc demum etiam longius possidet sibi met coharentes, pro modo & aequitate suscipiat, vt id consensu omnium fiat, quod omnibus profuturum est.

al. qui. Vide Alcia hic, qui legit defectas possessiones patrimonialis iuris accipiat, earum tributa & canonem soluturus: illud speciali obseruatione procurans, vt primo vicinas, & in eodem territorio fortiat: dehinc si neque finitimas neque in eisdem locis repererit constitutas, tunc demum etiam longius possidet sibi met coharentes, pro modo & aequitate suscipiat, vt id consensu omnium fiat, quod omnibus profuturum est.

Agrum sterilem, & tributarium, & desertum quilibet auctoritate propria potest intrudere: siue inuadens sit vicinus, siue non.

8. Imp. Valentinianus, Theodosius & Arcadius A. A. A.

agrum sterilem, & tributarium, & desertum quilibet auctoritate propria potest intrudere: siue inuadens sit vicinus, siue non. agrum sterilem, & tributarium, & desertum quilibet auctoritate propria potest intrudere: siue inuadens sit vicinus, siue non.

Vi agros domino cessante desertos vel longè positos, vel in finitimis, ad priuatum pariter publicumque compendium excolere festinat: voluntati suae nolumus ac desituito solo nouus cultor insederit, ac vetus dominus intra biennium eadem ad suum ius voluerit reuocari, restitutus primitus quae expensa costiterit, facultatem loci proprii consequatur. Nam si biennij fuerit tempus ab auctore emensum, omnis possessionis & dominij carebit iure, qui siluit.

9. Imp. Theodosius, Arcadius & Honorius Rufino P. P.

al. decet. abnumerat. abnumerent.

Vi fundos patrimoniales iure priuato canone saluo susceperint: hanc omnes sine vllius exceptione personae proposita sibi intelligant optionem, vt aut ea loca quibus minor est soli fecunditas, cum his ex quibus fructus vberes capiunt, suscipere & tenere non abnuant:

aut si eorum refugiunt sterilitatem, opimioribus cedant. Datum 8. Id. Nouemb. Tyro, Arcadio III. & Honorio II. A. A. Coss.

10. Imp. Arcadius & Honorius A. A. Eutychemo P. P.

Vi per potentiam fundos opimos ac fertiles occupant: cum questuosis vberibusque pro rata portione suscipiant infecundos ex eadem substantia.

11. Iidem A. A. Hadriano P. P.

Locorum domini intra sex menses edictis vocati, reuertantur. qui si adfuerint, & propria teneant, & ea quae ex praeterito contraxerint debita, redhibere cogantur. Sin vero se impares esse earum reru tributus propria confitentur absentia, nec adesse voluerint: penes eos qui haec susceperint, & certum quem tributorum canonem promittunt, proprietates possessionis intemerata permaneat: vt postquam ea exoluerint, sciant sibi inquietudinem submouendam, nec subreptione cuiusquam competitionis loca quae tenuerunt, auferenda: quibus etiam illud indulgimus, vt ex eo tempore ex quo primum loca de quibus agitur, ceperint possidere, tributa posscantur.

Ad tributa praedij sterilis nullus possidens fertilia cogitur, nisi postquam adsecutus fuerit. Bart.

12. Imp. Honorius & Theodosius Augusti Seleuco P. P.

Hac definitione sanimus, nullum possessorem neque municipum praedium pro alienis debitis vel defitionibus esse retinendum: neque eorum praediorum despectione praegruari, quae ex iisdem bonis quae retinentur, nequaquam esse monstrantur: ne vllis praestigijs atque commentis exactio mutiletur. Dat. prid. Kal. Febr. Rau. Honor. VIII. & Theod. V. A. A. Coss.

13. Iidem A. A. ad Probum.

Omnium praediorum actores ac domini requirantur: quorum si vitio probantur debita fuisse contracta, in absoluto est vt debeat dominium commutari.

14. Iidem A. A. Aureliano P. P.

Vra & possessiones quas curiales quolibet pacto publicatis apud acta prouincialia desiderijs suis vel reliquerunt, vel possidere alios permiserunt: penes eos qui eas excoluerunt, & functiones publicas recognoscunt, firmiter perdurabunt, nullam habentibus curialibus copiam repetendi.

15. Iidem Augusti Sebasto com. primi ordinis.

Si quis deferta praedia quae naualem sustinent functionem, & in desertis nunc vsque remanent, superaequationis iure perciperit: meliore conditione in omnibus titulis conuenit ea releuari, vt grauis fors nauis esse non possit pro ea quae refererit portiuncula: cum alijs fuerit dispendijs liberata.

16. Iidem A. A. Hermocrati P. P.

Si quis auctoritate nostri nominis de fundis patrimonialibus steriles sub certi canonis pollicitatione susceperit, firmiter eum volumus possidere: sub eiusdem tamen canonis solutione, quem nostrae maiestatis auctoritas, per annos singulos soluendum esse praescripsit: nullamque eos descriptionem, siue adiectionem, aut inuouationem in posterum sustinere: quoniam nimis absurdum est, eos qui nobis hortantibus fundos inopes atque egenos, magno labore impensa, aut exhausto patrimonio vix forte meliorare potuerunt, vt pote deceptos, inopinatum onus suscipere: illudque velut quadam circumuentione depolci, quod si se duros praesensent, fundos minime suscipere aut etiam colere poterentur.

17. Imp. Theodosius A.

Iubemus neminem curialem pro alieni territorij debitis detineri, sed tantum municipem pro gleba propria conueniri. Dat. V. Kalend. Maij, Rau. post Conf. Felicis & Tauri V. V. C. C.

DE FVNDIS LIMITROPHIS, & terris, & paludibus, & pascuis, & limitancis, vel castellorum,

Tit. LIX.

Rescripta in contrarium impetrata nullius sunt momenti.

1. Imp.

C. T. II. II. 8. impotentiam, in C. T. Multa sunt hic immutata ex C. T. Snde de huiusmodi subscriptio ad dda est: Dat. Non. Mart. Constantino. Honor. A. IIII. & Eutychemo Coss. penes quidem hos. eam excoluerint. competitio. praestentur. C. T. II. I. 31. defititione, in C. Th. detinendum in C. Th. depectione, al. defectio. ne, in C. T. al. defitione. in lib. Aureli. legitur defectio. retinent, in C. T. monstratur. nec. al. Iura, sed male. al. additur, penitus. al. Sebastiana. naualis. al. Hermogeni. numinis. Nouella integra habet ieiunos: et ita legitur in quibusd. Vet. lib. In quib. lib. hac lex superiorum praedit: & ea est illius inscriptio: Imp. Theod. & Valentinianus A. A. Celeri Proc. Afric. C. Th. II. I. 186. attineri. Eclo. lib. 55. tit. 6. limitotrophis Cuias hic recte fundos limitotrophos dici scribit, quod inde multes limitancos alantur, non quod almlites limitancos pertineant.

al. ad L. num, in m. In scripto ad limitu. uentent. vniuersi que. reliq. nocet. reddant. ab his. possidit. praesent. vindicat. eadem p. narum acc. bitate qu. aduersus d. cum auditi. tem prola. est, valitu. in Non. Th. Non. Th. scriptio. stitues. Th. al. Patern. Ecl. lib. III. 7. ad Rufin. al. Simp. cio Comi. & magis. vtiulq. litia. ac codit. Pro inu. legit Cuias. Apamania. Syria loca. quibus Str. bo lib. 16. quib. Vet. l. deest am. nis. vt &. prata pr. na. al. addit. aut. pascuis. al. deest. periculoso. permiti.

† al. ad Latini-
num, in meo
mans. Cont.
a In scriptis,
ad limitum
frumēta cō-
uenirent.
b vniuscuius-
que.
c reliquit.
d nocere.
e deposcere.
f reddant.
g ab his.
h possideri.

1. Imp. Valentinianus, Valens, & Gratianus,
Augusti ad Licinium † PPP.

IBERIANVS ad possibilitatem singulorum
quorumque locorum, intuens statuit certas
possessiones quae ad limitem frumēta con-
ueherent. Quocirca generali lege sancimus,
Tiberiani dispositionem oportere obseruari: amouen-
tes quidquid vel potentia cuiuscumque; elicuit, vel fur-
tina deprecatio: addentesque nihilominus, in futurum
nulli licere aduersus vtilem vetustatem, & presentem
legem nostram importuna & respicienda reposcere.

2. Imp. Honor. & Theod. AA.

Qvicumque castellorum loca quocumque titulo
possident, cedant ac deserant: quia his tantum
fas est possidere castellorum territoria, quibus ad-
scripta sunt, & de quibus iudicauit antiquitas: quod si vl-
terius, vel priuatae conditionis quispiam in his locis vel
non castellanus miles fuerit detentator inuentus: capi-
tali sententia cum publicatione bonorum plectetur.

*Agri limitanei donec per milites possidentur, sunt
a tributis immunes. Bart.*

3. Imp. Theod. & Valent. AA.

Agros limitaneos vniuersos cum paludibus omni-
iure, quos ex prisca dispositione limitanei milites
ab omni munere vauos ipsi curare pro suo compen-
dio, atque arare consueuerant, & si in praesenti coluntur, ab
his firmiter ac sine vilo concussione grauiam detine-
ri: & si ab aliis possidentur (cuiuslibet spatij temporis
praescriptione cessante) ab vniuersis detentatoribus vin-
dicandos, iisdem militibus sine vilo prorsus (sicut an-
tiquitus statutum est) collationis onere volumus ad-
signari: in his etiam contra eos qui praeproceptionibus no-
ctris obuiam venire tentauerint, praeproceptionis poena
valitura. Nam si quis forte (quod minimè audere de-
bitate quaeratur) emptionis titulo, memorati iuris possidet pra-
aduersus du- dia: competens ei actio contra venditorem intacta ser-
cum auidita- uabitur. Dat. Prid. Id. Septembr. Constantinopol. Ma-
tem prolata ximo II. & Paterio Cosi.

DE PASCUIS PBLICIS,
& priuatis,
Tit. LX.

*Antiqua pensio pro pascuis saltuum antiquitus constitu-
ta, inconsulto principe augeri non debet. An.*

1. Imp. Valens, Theod. & Arcad.
AAA. P. P. P.

Nulla ratio sit, cur in pascuis saltibus rei
priuatae pensio debeat ampliari, nequaquam
pro libidine ordinum augmenta facienda
sunt. Etenim idcirco grauiorem pensionem
imponi ab ordinibus accepimus, vt animalia ex rebus
priuatis nostris a locorum saltibus arceantur: quod fieri
non oportere diuinae memoriae Iulianus prorogata iussio-
ne constituit. Quare excellens auctoritas tua conuentis
prouinciarum rectoribus, non eam licitationis necessi-
tatem patiatum inferri, quam repentinam faciunt ciui-
tates: sed eam manere decernet, quam statuit anti-
quitas.

2. Imp. Arcad. & Honor. AA. ad Simpli-
cium magist. mil. ?

In signis auctoritas tua hac conditione a publicis pra-
tis ac amoenis pascuis animalia militum prohibe-
ri praecipiat, vt vniuersi cognoscant, de emolumentis
eorum, tuique officij facultatibus, duodecim libras auri
fisci commodis exhibendas, si quisquam posthac memo-
rata prata mutare tentauerit: non minore decernen-
da poena, si etiam prata priuatorum Antiochenorum
Syriae locis de fuerint deuastata: ita tamen, vt sine laesione prouincia-
lium prouideant curiales quo pacto animalium milita-
rium pastui consulatur.

*Prata prouincialium non debent fatigari molestia
militum principis. Bart.*

3. Imp. Honor. & Theod. Augusti.

Prata prouincialium nostrorum, & praecipue rei pri-
uatae nostrae, perniciosum vel periculosum est
militum molestia fatigari. Ideoque lege ad amplissi-
mam praefecturam promulgata, censemus, ne hoc dein-
ceps vsurpetur super qua re vniuersos quorum interest,
conuenire tua magnificentia non moretur: neque per-
mittat possessores vel colonos pratorum gratia quali-
bet importunitate vexari.

DE FVNDIS PATRIMONIALIBVS,
& saltuenfibus, & emphyteuticis, & eo-
rum conductoribus,
Tit. LXI.

*Accipiens fundum fiscalem in emphyteusim perpetuam,
ipsum donat etiam irrequisito fisco. Bart.*

1. Imp. Constantinus A.

Si quis fundos emphyteutici iuris salua lege
fisci citra iudicis auctoritatem donauerit, do-
nationes firmae sint, dummodo suis quibus-
que temporibus ea, quae fisco pensitanda sunt,
repraesentare cogatur.

2. Idem Augustus ad Dracontium.

Patrimonialis fundi pensitationem seu aurariam seu
frumentariam intra tempus omissam, minorum do-
minio non nocere praecipimus, nec ad fraudem iuris
eorum accedere, si quod solenniter debetur, paulò se-
rius inferatur: ita tamen, vt permanente substantia par-
uulorum, iudex tutorem vel curatorem, per quem dif-
fertur illatio, negligentiae suae & deserti officij poenas
exigat, & damna deplorare compellat.

3. Imp. Valens, & Valens Augusti.

Qvicumque possessiones ex emphyteutico iure sus-
ceperint, ea ad refundendum vt occasione non
possunt, qua asserant desertas esse coepisse, tamen si
rescripta per obreptionem meruerint: sed nec auelli eas
ab his posse, nec si licitatio ab alio fuerit promissa:
sed eas in perpetuum apud eos qui eas susceperint, & eo-
rum posteritatem remanere, nec si super hoc rescriptum
fuerit aduersus eos impetratum.

4. Imp. Valens, Grat. & Valens Augusti
ad Florentium.

Fundi patrimoniales, & qui ex emphyteutico iure ad
domum nostram diuersis generibus deuoluti sunt,
sic eis, qui eos poposcerint, cedunt, vt commissi me-
tus esse non possit. Neque enim magis commodamus ad Florum.
nostra, quam tradimus ea iure domini: ita tamen, vt ea,
quae in nostra possessione positi praestiterint, & in poste-
rum soluant.

5. Imp. Gratian. & Valens Augusti.

Si qui a prioribus colonis vel emphyteuticariis desti-
tutum patrimoniale fundum a peraequatore vel
censitore susceperint: perpetuo eundem atque in-
concusso iure possideant, nec quisquam secundus peti-
tor accedat.

6. Imp. Gratian. Valentin. & Theod.
Augusti.

Hi quibus patrimoniales possessiones per Asianam
& Ponticam dioecesim, vel a nobis, vel a diuis pa-
rentibus nostris sacra largitate donatae sunt, in-
concussè possideant, atque ad suos posteros transmi-
tant: quod quidem non solum in haeredibus, sed etiam
in contractibus omnis generis volumus custodiri.
*Accipiens in emphyteusim a fisco, debet cauere de non de-
serendo sub hypotheca suorum bonorum. Bart.*

7. Idem AAA. Cynegio P. P.

Qvicumque ad emphyteusim fundorum patrimo-
nialium vel reipublicae iussu nostri numinis ve-
nerit, is si redundantia fortunarum idoneus fuerit
ad restituenda quae desertis forte possessionibus requi-
rentur, patrimonium suum publicis implicet nexibus.
Si vero minor facultatibus praebatur, datis fideiussoribus.
idoneis ad emphyteusim accedat: scientibus his quos ta-
lium rerum cura sollicitat, in se negligentiae damna, si
huiusmodi cautio defuerit, esse vertenda.

8. Idem Augusti Nearchi.

Omnes fundi patrimoniales per Mesopotamiam,
& Osdrochenam prouincias, quos constat diuo-
rum retro principum sanctionibus limiti deputa-
tos, ad ius pristinum sine vilius adfectionis reuocentur
obstaculo, praebituri omnia quae antea impendenda ne-
cessitatibus limitis praebere consueuerant: ita vt nulli
penitus audiantur, qui aut rescripto aut adnotatione do-
minium vel emphyteusim vel conductionem quolibet
genere largitatis de nostra liberalitate meruerint.

9. Imp. Arcad. & Honor. AA.

Vniversi cognoscant nihil priuato iure, saluo ca-
none, fundis emptis cum patrimonialibus esse com-
mune: ita vt ad eos nunquam patrimonialium fun-
dorum peraequator accedat: graui multa feriendo eo,
qui statuta nostrae clementiae ausus fuerit temerare.

Fundi pa-
trimoniales
sunt qui ad
patrimoniu
principis per-
tinent: saltu-
enses sunt pa-
sioni deputa-
ta nemora:
emphyteutici
sunt fundi
qui emphy-
teutico iure
dantur. Cu-
iac. hic.

euadere.

referendū,
al. refutan-
dum: in duob.
mans. red-
dendum.
d locatio.
e aliquo.
f permissa.

Idem AA.

ad Florianū
Com. R. P. in
lib. manu. al.

Ad Florum.

al. Simpli-
cio Comiti
& magistro
vriusq; mi-
litia.
ac cōditio.
Pro inclusis
legit Cuiac.
Apamānis, i.
Syriae locis de
quibus Stra-
bo lib. 16. In
quib. Ser. lib.
deest amœ-
nis.
vt &
prata pra-
ua.
al. additur,
aut.
pascuis.
al. deest, vel
periculosum
permittat.

Asiam.
diuinis.

contracta-
toribus, in
quib. Ser. lib.
omni gene-
re.
nominis.

reuertēda.
alias Clear-
cho P. P.

Hic not. cō-
tra illos quo
dicunt Rom.
imperiu non
fuisse exten-
sum & tra Eu-
phratem.

Osdroenā.
Alc. hic. al.
Osdroenā, al.
Sopphenam.

præbere.

10. Idem A A. Eurychiano P. P.

Fundos patrimoniales eos dumtaxat, qui saluo canone iure priuato nostra liberalitate concessi sunt, cum his patrimonialibus qui in conditione propria constituti sunt, illustris auctoritas tua iubeat exaequari: ita vt releuato onere rei quod imminet fatigatis, translatio in eos qui integris viribus florent, & adscriptio tributorum, aqua lance diuidatur.

cuius quod. al. desunt.

11. Imp. Honor. & Theod. Augusti.

Vs emphyteutici predij, quod sine obligationis vinculo retentatum est iudicio nostro, immutabile perdurare praecipimus. possessionem autem, qua sine obligatione speciali fuerit vitiosa, vetustate temporis nolimus adiuuari.

al. volumus. sed rector est excusa lectio.

Emphyteuta fundos patrimoniales emere non coguntur. Bart.

12. Imp. Theodos. & Valentin. Augusti.

Possessores, vel emphyteuticarij patrimoniales, qui fundos minime nunc vsque comparauerunt, eodem largitatis modo nequaquam ad eorum comparationem urgeantur: sed tanquam pretijs deperis, sic eis nostri numinis beneficio potiantur: vt quod iuris alter inferendo pretium consecutus est, hoc nostra liberalitate praedictus emphyteuticarius habeat. Illud quoque ius, in quibus coluit praedijs, quod aut ex successione, aut ex comparatione priuata, aut nostri numinis liberalitate, aut quocumque modo possedit, seriatim illibatum intemperatumque seruari: licentia eis concedenda etiam libertates mancipijs ex fundis patrimonialibus atque emphyteuticarijs, cum fundorum sint domini, praestare.

nominis.

a nostri nominis.

Ex Nouella Theodosii, cuius ea est inscriptio: Iidem A A. Florentio PP. Do. limitotrophos legit C. tac. non limitrophos: quamuis ita legatur in No. Th. deest in N. Th. licet, in No. Tex qua subscriptio sic restituta est: Data VI. Id. Jun. Constantinop. Theodosio A. XVII. & Festo Coss. al. desunt.

13. Idem A A. ad Florentium PP.

Nulli iam in posterum licere praecipimus patrimoniales seu limitrophos, vel saltuenses fundos, qui per tractum Orientis positi sunt, ad ius transferre priuatum: siue dempto siue saluo canone iuris fundorum immutatio postuletur: legis temeratores quinquaginta librarum auti poena coercentes: tam videlicet petitorum, quam officium quod petitionem concedit admitti: licet adnotatio nostra vel diuina pragmatica contra vetitum proferatur.

Qui per quadraginta annos fundum patrimoniale vel templorum possederit, vel alterius iuris cum titulo, vel sine: nullam pro ipso molestiam vel quaestionem pati potest. Bart.

14. Imp. Anastasius A.

Vbemus omnes qui in quacunq; dicecesi aut quacunq; prouincia vel quolibet saltu vel ciuitate fundos patrimoniales vel templorum, aut agonotherici, seu releuatorum iugorum, vel cuiuscunq; iuris per quadraginta iugiter annos (possessione scilicet non solum eorum qui nunc detinent, verum etiam eorum qui antea possederant, computanda) ex quocumque titulo, vel etiam sine titulo haecenus possederunt, vel postea per memoratum quadraginta annorum spatium possederint, nullam penitus super dominio memoratorum omnium fundorum vel locorum, vel domorum a publico actionem vel molestiam aut quamlibet inquietudinem formidare, sed impostum canonem pro qualitate iuris, cuius praedia sunt vel loca, per singulos annos soluentes, pro certo habeant suum esse quod possident, vel postea possederint: ita vt omnibus ad excludendam omnem quolibet modo ex publico mouendam quaestionem, nuda ex quocumque titulo, vel etiam sine titulo corporalis quadraginta annorum iugis possessionis exceptio possit sufficere: hoc etiam adijciendo, vt illi quoque qui adempto canone huiusmodi fundos ab initio principali iussione datos sibi fuisse confirmant: si per quadraginta annos adempti canonis beneficium iugiter possederunt: nec canonem cuius ademptionem quadraginta (sicut dictum est) annorum possessio testatur, possint penitus proligari: eo quod nostrae pietati placuit in utroque casu, id est tam saluo, quam adempto canone, possessorum nostrorum iura in eo statu in quo per quadraginta annos (sicut dictum est) iugiter manserunt, absque vlla inuouatione durare.

& ex. al. iuris.

dempto. per iussione nem principalem.

DE MANCIPIIS ET COLONIS patrimonialium, saltuensium, & emphyteuticorum fundorum, Tit. LXII.

emphyteuticorum.

al. Imp. Valens & Valens A A.

Si villa locata in emphyteusim conceditur, non possunt coloni usurpare totum territorium eiusdem. Bart.

1. Imp. Constantinus A.

EMPHYTEUTICARIOS grauant coloni, agros praeter consuetudinem usurpantes, quos nullis culturis erudierunt: cum solennitas id eos atrectare permittat, quod eorum labore vel oliuetis est insitum, vel vinetis. Sed & irriguas fontium aquas usurpare conantur, quarum fructus solis emphyteuticarijs debentur. Ideoque placuit, vt deinceps aquarum iura potestatesque penes emphyteuticarios permaneat: tantumque ex eis colonis impertiat, quantum culturis eorum agrorum sufficere manifestum est, quos ipsi colunt, pro modo autem superflua irrigationis, quam vltra culturas suas usurparint, emphyteuticarijs possessoribus pensiones accessionesque praebant.

al. oblitum, quorum.

al. deest. quod.

2. Imp. Valens, Grat. & Val. A A A.

Libertates quas mancipijs ex fundis patrimonialibus atque emphyteuticis, qui fundorum non sunt domini, praestiterint, rationales huius praecipit auctoritate rescindant.

huiusmodi.

Emptor fundi patrimonialis tenetur dare colono, quem si expulerit, possessione priuatur.

3. Imp. Gratianus, Valentinianus & Theodosius A A A.

Cognouimus a nonnullis qui patrimoniales fundos meruerunt, colonos antiquissimos perturbari, atque in eorum locum vel seruos proprios, vel alios colonos surrogari. Edicti itaque huius auctoritate sancimus, eos qui deinceps aliquid huiusmodi crederint attentandum, huiusmodi possessionibus esse priuandos.

emeruit. loco.

Coloni ad aliquam militiam conuolantes, reuocantur ad antiquam culturam. Bart.

4. Idem Augusti Cynegio praefecto praetorio.

& Arcadius A. in Sc. quib. lib.

Super patrimonialium refectione fundorum dudum nostris est legibus constitutum, vt hi qui eos colentes, solum eorum veterant: nunc ad alia loca dirigentes, nunc ad militiam conuolantes, ad auitas conditiones & propria iura reuocentur. Caterum eos qui castrensibus stipendijs otia quicta meruerunt, iam veterani constituti, nequaquam placet tela in usum veteris ligonisque conuertere.

refectione. al. deest.

al. deest. al. etiam.

DE FUGITIVIS COLONIS PATrimonialibus, saltuensibus, & emphyteuticis, Tit. LXIII.

1. Imp. Valentinian. Theodos. & Arcad. Augusti.

VICINQUE paruuli ex municipibus vel colonis patrimonialibus, vel saltuensibus, quorum tamen aut ac patres implicati huiusmodi functionibus fuerint, conuenientia militaris officij ad stipendium castrense vel officia diuersa transferint: ad munera patriae, vel ad agrorum cultus conuentis ducibus, tribunis, ac praepositis reuocentur, neque his stipendia data profint.

ex colonis.

al. deest. al. additur post profint. et est ex subscriptione.

Ex lib. 5. tit. 9. l. 2. C. Th.

iuris alieni in C. T.

Quada hic omisse sunt de C. T. quem vide.

2. Idem Augusti Cynegio praefecto praetorio.

Quisquis colonum patrimoniale aut sollicitatione susceperit, aut occultatione celauerit: non solum ipsum restituere, sed etiam libram auri poenae nomine inferre cogatur. PP. 8. Kalend. Nouemb. Constantinopol. Honorio N. P. & Euodio Coss.

Omnes adscripti ad agriculturam praediorum patrimonialium, si ad aliquam militiam conuolauerint, reuocantur. Bart.

3. Imp. Honorius & Theodosius Augusti.

Cuiuscunq; adnotationis, vel otaculi dudum impetrati, vel postea eliciendi auctoritate submoti: omnes quos patrimonialium agrorum vinculis fortuna tenet adscriptos, sub quibuslibet gradibus militantes, ad prouinciae moderatoris iudicium illico sub idonea intercessionem mittentur.

DE COLLATIONE FVNDORUM patrimonialium, & emphyteuticorum, Tit. LXIII.

al. emphyteuticorum.

ad Proculum Procons. Affricae, in C. Th.

1. Imp. Constantinus Augustus.

EMPHY.

C.Th. 15. 3. 1.

Abest à C. Theod.

esse sciun- di, in C. T. ex quo restituen- da hic est sub- scriptio PP.

Non. Maij Karthaginc, Constantino A. V. & Licinio Cæsar. Coss.

Catulinum P. P. Africa.

C. T. 11. 16. 1.

C. T. 11. 19. 2.

Multi sunt hic & postea addita à com- positoribus.

promere.

trinæ.

Imp. Con- stantini edi- ctum ad Con- stantinopo- litanos. ita scriptum re- peri in vno manuscr. al.

Imp. Con- stantinus & Cõstans AA.

ad Heliodo- rum.

pretiorum.

habeat.

fortuna.

dominij.

solùm.

constabit.

Imp. pp. Gratian. Va- lentina. & Theodosius AAA. ad He- sperium.

perpetuò.

MPHYTEVICARII possessores qui mansuetudinis nostræ beneficio ad extra- ordinaria minime deuocatur munera; sicut ceteri prouinciales, obsequiū suum itineribus muniendis impendant. Nulla enim ratione debet ab hoc quod in com- mune omnibus profuturum est, seiungi.

1. Idem Augustus ad Quinium. Patrimoniales fundos extraordinariis oneribus vel mediæ aut tertiæ portiois obsequiis fatigari, non conuenit, cum eisdem & auri speciem, & frumenti plurimum modum constet persolvere: ita ut qui violare statuta tentauerit, puniatur. P. P. VI. Kal. Septemb. Karthagini, Constantino A. V. & Licinio Coss.

3. Imp. Iulianus Augustus.

Omnes qui patrimoniales fundos siue communi- ter siue ex assè retinent, pro his conueniendi sunt ad vniuersorum munerum ad eosdem fundos per- tinentium pro rata portione vel in solidum functiones, sicut vnumquemq; priuatorum necessitas publica pen- sationis adstringit. Dat. V. Kalen. April. Mamertino & Neuitta Coss.

4. Imp. Valentinian. & Valens Augusti.

Lacuit ut emphyteucorum fundorum patrimonia- liumq; possessores, quo voluerint tempore, & quan- tum habuerint pensionis paratum: dummodo non amplius quam in tribus per singulos annos vicibus, offi- cio rationalis assignent: ac de suscepto ab eodem securi- tatem eodem die pro more percipiant: modò ut intra Ianuariarum idum diem omnis summa ratiociniis pub- licis inferatur: grauiissima pœnæ subdendo officio, si cuiquam quolibet anni tempore (dummodo nequa- quam numerum ternæ illationis excedat) solutionem facere gestienti negauerit susceptionis officium, vel si moram fecerit in chirographo securitatis edendo: super quo possessores, aut procuratores, vel magistratus, aut qui- cunque in locis fuerint qui conficiendorum actorum habeant potestatem, conueniat contestari: ut & de offi- cij insolentia constet, in quo exercenda vindicta est: & his possit esse consultum.

5. Imp. Arcad. & Honorius AA.

Per omnes prouincias patrimonialium fundorum ab ordinariis iudicibus canon exigatur: & quicquid ex- actum fuerit, dirigatur. Sciant verò memorati iudi- ces nihil sibi ex priuatæ rei canone, vel ex eo quod ex his- dem titulis contigerit, ad necessitates alias transferen- dum: nisi maluerint grauiissima seueritate eorum licen- tiam coerceri.

DE FVNDIS REI PRIVATÆ, ET saltibus diuinæ domus, Tit. LXV.

Fisco alienante rem non potest res auocari, sed perpetuo penes ipsum vel eius successores debet res permanere. Bald.

1. Imp. Constantinus A.

UNIVERSI cognoscant has possessiones quas de fisco nostro comparauerunt, seu cõ- parant, nullo a nobis iure retrahi. sed pro- pria firmitate possessas, etiam ad posteros suos dominij perpetui durabilitate dimitti.

2. Imp. Valentinianus & Valens AA.

Hi quos commoditas priuatæ rei prædiorum ad ea postulanda sollicitat, adeant tunc dignationis offi- cium, & modum suæ deliberationis indicent per libellos: certumque habeant, quòd vnaqueque villa cum eo onere vel forma cui nunc habetur obnoxia, ad noui domini iura migrabit: ut siquid adiecerit sumptus cura vel solertia, quicquid mancipiorum vel pecoris ac- creuerit, capitacionis aut canonis augmenta non patia- tur, sed solis dominis hæredibusque minorum sit cessura felicitas. Si quis autem in annis singulis non sol- uerit debitum ex re ipsius: quod in reliquis remansisse claruerit, sine aliquibus dependere cogetur induciis. San- nè si quem postea minus idoneum factum esse constet, nec ita ut expedit, rationem reddere pensionis: res quas ex nostris rebus acceperat, ad alium idoneum iure quo sancimus transferentur: nec tamen decoctoris cuiusque reliquis, qui nouus accedit, onerabitur.

3. Imp. Grat. & Valent. Augusti.

Quicumque possessionem rei priuatæ nostræ acceptam suo nomine, vel iure perpetuo, & vel titulo condu- ctionis ei crediderit esse tradendâ, qui pensare uti- litatem patrimoniij nostri soluendo nõ valeat: p eo què succedaneum furrogauit, perpetuè solutioni statuatur obnoxius.

4. Idem ad Orebium.

Vniuersi fundi templorum, ad rationalium rei pri- uatæ sollicitudinem curamque pertineant: atque ab his anniuersariis solutionibus postulatis, pecu- liari (ut semper fuit) studio defendantur.

5. Idem ad Nebridium.

Sus aquæ, quæ fundorum nostrorum vtilitatibus seruiebat, plurimorum dicitur vsurpatione subla- tus: idq; procuratorum conuientia vel dissimu- latione perfectum, ut agrorum fertilitas destituta, nul- los fructus cultoribus præstet. Quia igitur satis iniu- stum est statū florentis antè patrimoniij, aridæ sitis mole- stia fatigari: ad meatus pristinos vniuersum aquæ motū, temporis præscriptione submota, præcipimus reuocari.

6. Imp. Arcadius.

Em qui collegio, vel curiæ, vel burgis, ceterisq; corporibus per XXX. an. sine interpellatione ser- uierit: res dominica, vel intentio priuata nõ inque- tabit, si colonatus vel inquilinatus quæstionè mouere tentauerit: sed in curia vel in corpore in quo seruierit, re- maneat. D. 3. Kal. Jul. Med. Stilichone & Aureliano Coss.

7. Imp. Theodos. & Valentinian. Augu- sti ad Eudoxium.

Nemo dempto canone ad comparationem domi- nicæ possessionis accedat. Quòd si quis in posterum ad interdictum contractū accesserit, cum volumus prætia perdere: nec expensarum, vel meliora- re rei fructuum exactioni compensationem opponere: nec temporis sibimet contra nostra commoda præ- scriptione excepto vetustatis auxilio blandiri: pala- tinum etiam officium si quoquo modo contractus eiusmodi fuerit celebratus, vel si talem petitionè instru- xerit, quinquaginta pondò auri pœnæ nomine inferre priuato nostræ mansuetudinis ærario: nulla liberalitate nostræ clementiæ, nulla sanctione contra tanta rei pri- uatæ commoda valitura, licet adnotatio, vel diuina pra- gmatica sit, quæ contra verita canonem vendere conce- dit, vel pœnam palatino remittat officio. Dat. 13. Kal. Jun. Constantinop. Anatholio V. C. Coss.

DE FVNDIS ET SALTIBVS rei dominicæ, Tit. LXVI.

Immittens animalia in pascua principis, animalia per- dit: procuratorq; sicut qui hoc consentit, gra- uissime puniunt. Ang.

1. Imp. pp. Valent. Theod. & Arcad. Augusti.

QUIVIS ouium vel equarum greges in saltus rei dominicæ alienus immiserit: fisco illicò rectè obserua- vindicentur. Quòd si venalis procuratorum conuientia ut id deinceps tentetur, admise- rit: eos grauissimo iubemus supplicio subiacere.

2. Imp. Arcad. & Honor. Augusti ad Pau- lum comitem dominicæ rei.

Siqua loca ad sacrum dominium pertinentia cu- suslibet temeritas occupauerit, secundū veteris cen- sus fidem in sua iura retrahantur: rescriptis per ob- reptionem impetratis, & præscriptione longi tempo- ris, & noui census præiudiciis, in hac causa submouen- dis. Neque enim aut precatio colorata, aut incubatio diuturna, aut nouella professio, proprietatis nostræ pri- uilegium abolere potuerunt. Dat. 5. Kalend. Apr. C. P. Ar- cadio III. & Honorio III. AA. Coss.

DE AGRICOLIS ET MANCIPIIS dominicis, vel fiscalibus rei publicæ vel priuatæ, Tit. LXVII.

1. Imp. Constantinus Augustus.

NULLVS omnino originalis colonus rei pri- uatæ nostræ ad aliquos honores vel quælibet alia ciuitatis munera deuocetur. Non enim ciuitatum ordinibus, & ceteris, ex quibus pro multitudine fieri nominationes oportet, per omnia florentibus, ad hæc suprema præsidia iniuriosa nomina- tione descendendum est.

2. Idem Augustus Ianuario P. P.

Colonos nostros, qui priuati sunt, vel ad ratiocinia gerèda, vel ad colendos agros idonei, retrahi iube- mus, ac tantum colendis nostris rebus addici: quin etiam in posterum obseruari ne quis eorum rem priuatâ cuiusq; gerendam, aut aliquid administrandum suscipiat.

3. Idem Augustus ad Equitium magistrum equitum & peditum.

Serui atque coloni, & eorum filij vel nepotes, vel qui-

al. Idem AAA. ad eun- dem. al. Ce- perium.

al. vniuer- sariis, sed ma- le.

al. Idem AAA. ad Ne- pidium. al.

Nepotium.

fertilitates destituta.

præsent.

Imp. Arca- dius & Hon-

AA. Vincen- tio P. P. Gal-

liarum.

Ex lib. 12.

rit. Slt. l. pen.

Cod. T. quem confer: multa enim hic sunt

immutata.

al. oppone-

re.

Ex Nouella

Theodosij de

rescindendis

rei dominicæ;

Sbi sic legitur

inscriptio Eu-

doxio C. R. P.

adempto.

in Nouel. Th.

præperdere,

in No. Theod.

sed emédan-

da est ex hac

lectione.

Absum à

No. Th. et ad-

dicta fuerunt

ex l. Slt. s. de

fund. par. &

rectè obserua-

uit Pitheous.

quo, in No.

Th.

concedet.

in No. Th.

remittet,

in Nou. Th. ex

qua subscri-

ptionem resti-

cunq[ue] de fundis ac possessionibus nostris clanculo ad officia cōvolauerint diuersa: reddantur, etiam si armata habuerint sacramenta militiae. Nos enim etiam eos dīcīngi iubemus, ac reddi, qui protectorum fuerint nomen adepti.

al. Idem A. ad Florentinum.

4. Impp. Gravianus, Valent. & Theod. Augusti ad Florum.

EXingenuo & colonis ancillisq[ue] nostris natos natusve, origini ex qua matres eorum sunt, facies deputari.

5. Impp. Valent. Theod. & Arcad. A. A.

DOMINICOS colonos neque ad descriptionem patimur deuocari, neque extraordinarias pati functiones: maximè cum aduersus consuetudinem memoratis onera dicantur inferri.

6. Impp. Theod. & Valent. Augusti.

QVotiens alicui colonorum agrum priuati patrimonij nostri placuerit venundari: non vnus tantum, qui fortè confortibus suis grauis ac molestus existat, sed alij quoque duo vel plures ex simili origine ac iure venientes, in supradicta emptione sociantur.

DE PRÆDIIS TAMIACIS, ET DE HIS QUI EX COLONIS DOMINICIS ALIISQUE LIBERÆ CONDITIONIS PROCREANTUR, Tit. LXVIII.

Natus ex vno parente tamiaco, & altero libero, tamiacus est. Bart.

1. Imp. Zeno Augustus | Chiseroti P. P. d |

LIBER colonus vel colona libera tamiaco vel tamiacæ matrimonij iure copuletur: filij vel filia ex huiusmodi contubernio procreati vel procreatæ, colonis dominicis adnectentur. si autem adscripticius vel seruus alienus colonam, vel ancillam dominicam ducat in vxorem, vel adscripticia vel ancilla colono vel seruo nubat dominico, & ex huiusmodi coniunctionibus nati sunt liberi: veterum legum ius tenere sancimus.

2. Idem Sebastiano P. P. d

MEMINIMUS pragmaticam sanctionem iussisse fundos tamiaci iuris in prouincijs positos, nec non etiam possessiones Gonatici saltus sub certa forma (saluo scilicet canone, & tributarijs collationibus) hīsdem prædijs impositis, volentibus distrahi, quatenus quicquid ex pretijs memoratorum fundorum possit restitui, publico inferatur. Sed licet per eandem sanctionē huiusmodi venditionum contractibus plenissima delata sit cautio, attamen perpetuæ emptionis securitati consulentes, huius etiam perpetuæ constitutionis auctoritate muniri eosdem emptores precipimus.

DE DIVERSIS PRÆDIIS VRBANIS & RUSTICIS TEMPLOREM & CIUITATUM, & OMNI REDITU CIUILI, Tit. LXIX.

1. Imp. Iulianus A. Attico.

RO ædibus quas nonnulli in solo reipublicæ extruxerunt, placitam præstare pensionē cogantur.

2. Idem A. Secundo P. P.

Amphylia etiam ciuitates, & quæcunq[ue] alia, quicquid sibi acquirant, id firmiter habeant.

3. Impp. Arcad. & Honor. A. A.

RESTAURATIONI mœnium publicorum tertiam portionem eius canonis qui ex locis fundisve reipublicæ annua præstatione cōfertur, certū est satis posse sufficere. D. 3. Non. Iul. Med. Olybrio & Probino Coll.

4. Idem A. A.

EOS qui auctione prima fundorum iuris patrimonialis, siue templorum possessores effecti sunt, vel fuerint, firmum dominium tenere decernimus, ne ulterius vacillet vniscuiusq[ue] possessio, sed teneat quisq[ue] ius proprium quod dato pretio roboratum est, vel fuerit. Emptio rei emphyteutica fiscalis facta a priuato, vel etiam a ciuitate sub pacto ne teneatur ad canonem, tenet: sed pactum est irritum. Bart.

5. Imp. Valentianus. A.

SI qui ex titulo donationis vel emptionis, siue ex alio quolibet titulo possessiones, vel domus, vel ergasteria iuris duntaxat ciuilibus, quæ huius iuris esse verè probantur, cuiuslibet ciuitatis, & præcipuè huius æternæ vrbis, cui maiorem debemus fauorē, tam ciuilibus (vt dictū est) iuris, quam etiam agonothericas possessiones, a consularu Aufonij & Olybrij, dempto ciuili canone acceperunt: eos impositum eis canonem iuxta fidem publicorum monumentorum ciuitatis ad quam eadem res per-

tinuerint, præbere iubemus. Nam si priuati iuris debita non patimur denegari, multo magis præbenda sunt ciuitatibus, quæ iure debentur: cum sufficiat possessoribus, quod apud eos dominium in perpetuum ex nostra liberalitate permaneat. Si quæ tamen possessiones iuris ciuilibus canonem priuatis largitionibus in præsentia præbent, vel numquam ademptum, vel postea impositum: ad hanc iussionem non pertinebunt, sed priuato arario canonem quem nunc agnoscunt, inferre ex more debebunt, dominio firmiter apud eos successoresque eorum & de-
10 dentatores pari modo permanente. Dat. XV. Kal. Febr. Constantinop. Martiano A. I. Cos.

6. Imp. Zeno A.

HAc in perpetuum valitura lege sancimus Nicensiu ciuitati, seu habitatoribus eius tam ius exactionis XL. solidorum annui canonis ciuilibus redditus ad suam patriam pertinentis, & possessoribus, id est Callimacho & Eliburno, necnon Emptorio & Veratorio cum Epotio eorum sub territorio Apamena ciuitatis constitutis, ex nuper lapsa tertia indictione cum ipsa restitui: quam si quid ex quo sanctio Martiani diu memoris lata est, ad eiusdem ciuitatis præiudicium gestum est, infirmari, & quod ex eadem prouisione ciuitatibus delatum, interea qualibet occasione minutum est, ex auctoritate constitutionis nostræ serenitatis eisdem ciuitatibus reddi: ita vt nec iudicialia auctoritas, nec imperiale rescriptum, quacūq[ue] videlicet adiectione munitum, sæpe dictæ generalis legis vires possit infringere. Quod si quis aliter fecerit, pœna graui plectetur.

DE LOCATIONE PRÆDIORVM CIUILIUM, VEL FISCALIVM, SIUE TEMPLOREM, SIUE REI PRIUATÆ, VEL DOMINICÆ, Tit. LXX.

Prædia principis qua in perpetuum locantur, sunt locanda diuitib. & alijs cum fideiussoribus idoneis. Bald.

1. Impp. Grat. Theod. & Arcad. A. A. A.

DIUI patris nostri aperta præceptione cauetur, fundos ex re priuata nostra ita tradi perpetuarijs, vt periculo collocantium officiorum que tradantur. Neque enim quicquam potest ex deuotionis plenitudine vacillare, si apparitione iudicialia & fundi idoneis attributi sunt, & inde fiscalis indemnitas idonea fideiussione est munita. quorum si alterum vel vtrumque neglectum est: quæ ex hoc titulo pensatio canonica desideratur, ex officiorum facultatibus seruetur.

A colonis perpetuis fundorum publicorum non auferuntur fundi, licet alius meliorem offerat conditionem. Bart.

2. Idem A. A. A. Nibrio.

FNdi reipublicæ ab his qui nec titulo conductio- nis eos detinent, quiq[ue] meliores cultu patrocinante reddiderint: nec nostrarum quidem sanctionum (si fortè quispiam per surreptionem meruerit) nutibus auferantur iuxta legem veterem: semel tantum licentia faciendæ adiectionis indulta.

3. Impp. Honor. & Theod. A. A.

LOca omnia fundiue reipublicæ, propositis prius licenter edictis, dehinc vbi in eum canonis modum, contententium augmento succreuerint, vt extendi vltra, aut superari alterius oblatione non possint: perpetuarijs conductoribus locentur.

4. Idem A. A. Mineruio Comiti R. P.

CONgruit æquitati, vt veteres possessores fundorum publicorum nouis conductoribus præferantur si facta per alios augmenta suscipiant. Prædia domus Augustalis in perpetuum locata, ad alium non possunt transferri sub aliquo prætextu, quantum pensio soluitur. Bart.

5. Impp. Theod. & Valent. A. A.

PRædia domus nostræ si semel iure perpetuo, vel nostra præceptione, vel auctoritate illustris viri comitis ararij priuati, apud aliquem fuerint vel iam dudum sint collata, ad alium transferre perpetuariū nō oportet. Apertè. n. definimus hoc edicto, vt a perpetuario nunq[ue] possessio transferatur, etiam si alteri eam imperator vel exoratus vel sponte donauerit, siue adnotatione, siue pragmatica: cui si fortè contra perpetuariū vir illustris comes priuatarum rerū dum allegabitur, acquiescet: & de proprio ipse centū libras auri, & alias centū fisci iuribus palatinū inferre cogatur officium. nec tamen post allegationem habebit huiusmodi iussio firmitatem, sed nec locabitur alteri, licet ingenti superari videatur augmento possessio-
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500

aut.

De tamiacis prædijs: pulchrè Alc. hic: & Pyrrhus s. ad tit. de fun. rei priuata.

Pro inclusis meis liber herber, proposito sacri. forte deest verbum patrimonij.

Contr.

tamiacam. tamiaco.

Iustinianus Gomaticij, Alsat. legendum existimat: guntathetici, Selagone ethetici, qui sacrorum certaminum sumptib. deputati erant. est aut Gonaticus saltus cuiusdam dominici saltus proprium nomen, vt hic scribit Cuiac.

pensitatio- nes.

al. Sero.

& ciuitates.

teneant.

C. T. 1. 1. 33.

Unde hac inscriptio scirestinus potest:

Hanc Vincenti K. N.

al. Ad re- stauratiōem.

in C. T. Ad re- parationem.

Calatio P. P.

actione, al. auctoritate.

nec.

Impp. Valenti. & Martiani A. A.

Palladio P. F.

P. Orientis.

in Nouella Martiani.

Sumpra ex Nouella Mar- tiani de prædijs ciuitatū omnium, quæ hodie extat in breuiario Alarici: sed hic multi in- mutata est.

Ex Nouell. Mar. hac sub- scriptio resti- tuta est.

De Nicaea intellige: me- tropoli & de- licet Birby- nia, sub qua fuit Apamaa.

al. Nicen- sium, al. Ni- cæensium.

al. quadrin- gentorum.

al. Calamo.

Heliobo- mo, al. Elio- burno, al. Ze- liobuno.

Varateno.

et abest & al. Varatorio.

Cuiacius hic emendat, E- quitio, vel En- thecio. in lib.

Aur. legitur Entechio. in quib. inclusis desunt.

intereat, & post illud ver- bum sit inter- punctio.

refringere.

templorū & ciuitatum.

desiderat.

seruentur.

sed in lib. A- red. eruetur.

al. Nebri- dio com. r. p- redit, in meo manuscr. Cod.

Abest nega- tio a quib. Se- rer. lib. & hinc locū affirmati- uæ legendæ esse Gracoriū auctoritate, confirmat Cuiacius.

addictio- nis.

Impp. Ar- cadius & Ho- norius A. A.

Adriano P. P.

in quib. lib.

al. additur nobis.

collocata.

al. additur nobis.

collocabi- tur.

Iure igitur perpetuo publici contractus firmitate perpetuarius securus sit: & intelligat neque a se, neque a posteris suis, vel his ad quos ea res vel successione, vel donatione, siue venditione, vel quolibet titulo peruenit, esse retrahendam. Sane quia non ex omni parte excludenda est largitas principalis, rem diuinæ domus suæ imperator, si velit, donabit ei qui eam possidet, iure perpetuo: siue ipse iam meruerit, siue cuiuslibet tituli iure successerit. videtur enim suam concedere pensionem: non alteri nocere liberalitas, quæ possidentem iure perpetuo dominum vult vocari. Sane si quis non perpetuo iure, sed ad tempus locatam, ab illustri viro comite rerum priuatarum possessionem videtur adeptus: non erit obstaculo principali largitati, si voluerit in alterum donationem transferre, quod ad definitum tempus alter forte conduxit. Si verò pro tali prædio ab altero conductore offeratur augmentum, sit in arbitrio conductoris prioris cui res ad tempus locata est, ut si ipse, quod alter adiecit, obulerit, maneat penes eum temporalis illa conductio. Si verò idem hanc ipsam rem aliquando meruerit iure perpetuo possidere: habebit & ipse superius expressam perpetuam firmitatem.

DE CONDUCTORIBVS ET PROCV-
ratoribus siue actoribus prædiorum fiscali-
um domus augustæ,
Tit. LXXI.

Conductores fundorum domus augustalis, & alij homines dicta domus cum agere solunt vel excipere, vel experiri, debent ordinario iure hoc facere. Bart.

1. Imp. Theod. & Valent. Augusti Basilio P.P.

CONDUCTORES hominesve Augustissimæ domus nostræ quotiens de causa ad domum regiam pertinente aliquid quæstionis emerferit, non aliter quam ex legum ordine (quibus similiter omne hominum genus tenetur) vel excipiant vel inferant actiones: nec aliorum litigatorum negotio intercedant: nec sententia iudicantium aut illicito patrocinij sui fomite iura conturbent: nullive executionis suæ turbulentum ministerium audeant commodare: non priuatis se negotijs, nõ publicis misceant: nec quiescentem domum delatio vlla sollicitet: nec eos inconsultæ pertinaciæ sero poeniteat. Grauior enim poena constituenda est in hos qui nostri iuris sunt, & nostra debent custodire mandata. Dat. prid. Non. Mart. Rauenn. Theod. 12. & Valentiniano II. AA. Confl.

QVIBVS AD CONDVCTIONEM
prædiorum fiscalium accedere non licet,
Tit. LXXII.

Palatini milites prohibentur à locatione fundorum principis. Bart.

1. Imp. Arcad. & Honor. AA. Nestorio Comiti R.P.

NVLLVS palatinorum qui in officio rei nostræ priuatae militant, cõductionis nomine vel per se vel per quolibet personam possessionum huiusmodi cõducendarum habeat facultatem: cum neq; militi, neq; curiali hoc faciendum permittimus. Dat. 6. Kalend. Aug. Vincentio & Prauitta Confl.

DE COLLATIONE FVNDORVM
fiscalium vel rei priuatae, vel dominicæ
vel ciuitatis, vel templi,
Tit. LXXIII.

1. Imp. Arcad. & Honor. AA.

RDINARIORVM iudicij officijs, nec non ipsis rectoribus prouinciarum, auctores siue conductores dominicos conueniendi licentiam damus: ita tamen, ut rationalibus priuatae rei ad exigenda fiscalia debita immincant.

2. Ijdem Augusti Messalæ P.P.

Palatinos qui à viro illustri comite rerum priuatarum cum publicis literis destinantur ad communionem iudicij, quo facilius ex prædijs rei nostræ conferantur debita pensiones, cum summa degere præcipimus disciplina. de quorum nominibus, si temere versati fuerint, ad sublimitatem tuam referri per ordinarios iudices oportebit, ut in eos seuerissimè vindicetur.

3. Ijdem AA. & Theod. A. Petronio P. P.

Omnia prædia tam ea quæ in re priuata olim detinentur, quam illa quæ ex proscripitorum bonis ad fiscum sunt deuoluta: eatenus ab huiusmodi priuilegijs & excusationibus submoucantur, ut omnes species annonarias, cursitationes etiam debitas, atq; integram opinionem sciant esse soluendam.

quolibet a-
lio.
peruenit.
trahendam.

C. T. lib. 10.
tit. 1. l. 1.

sententiam,
in C. Theo.
nullisque,
in C. Theo.
se immisce-
ant.
nec.
Hac prima
clausula ab-
est à C. Th.

Co. Th. 10. 3.
6. pars 1. l. 1.
sup. de rescis.
Send.

actores, in
Secer. quib. l.
quod probat
Cuis. Græco-
rū auctorita-
te, qui verius
diuinitas.

al. Centro-
nio. in meo.
Contim.

DE PRIVILEGIIS DOMVS AVGV-
stæ vel rei priuatae, & quarum collatio-
num excusationem habent,
Tit. LXXIII.

Ad extraordinaria muneræ vel superindicta etiam, fiscalis possessor non cogitur.

1. Imp. Constantinus A. ad Italicum.
RIVATAS possessiones nostras ab vniuersis muneribus sordidis placet imunes esse: neq; earum conductores, neq; colonos ad extraordinaria muneræ vel superindictiones aliquas cõueniri. Dat. 8. Kal. Feb. Bononiæ, Placido & Romulo Cõfl.

2. Imp. Valent. A.
Rem priuatam nostram, leuandorum prouincialium causa canonicas necessitates ea cõditione qua cunctos volumus sustinere, sed excessit occasio iustionem: quando quidem nõ locis solitis frumenta quæ sunt ex diuersis saltibus conuehenda, trahantur, sed eo usque portentur, quo graue atq; damnosum est prouehere. Proinde spectabilis sinceritas tua remanentes in iisdem locis implere faciat proprias functiones quibus antea frumenta præbebant.

3. Imp. Honor. & Theod. Augusti.
Pro tyronibus in corporibus postulatis pretia conferri ex fundis perpetuarijs nostræ rei priuatae præcipimus.

4. Ijdem Augusti Asclepiodoto præf. præf.
Ab his vt nos instructiones viæ publicæ, & pontium stratarumq; opera, titulis maiorum principum dedicata, inter sordida munera numeremus. Igitur ad instructiones reparationesq; itinerum pontiumq; nullum genus hominum, nulliusq; dignitatis ac venerationis meritis cessare oportet. Domus etiam diuinæ tam laudabili titulo libenter adscribimus. Dat. 15. Kal. Mart. CA. Asclepiodoto & Mariniano Confl.

5. Imp. Theod. & Valent. AA. Flauiano P. P.
Excepto patrimonio pietatis nostræ, cuius quidem reditus necessitatibus publicis frequentissime deputamus: vniuersos possessores functiones in superindictis titulis absq; vllius beneficij exceptione agnoscere oportere censemus. Dat. 3. Kal. Maij, Rauenn. Basilio & Antiocho Confl.

DE GREGEDOMINICO,
Tit. LXXV.

1. Imp. Arcad. & Honor. AA. Casario præf. præf.

ROPPOSITIS edictis sublimis magnitudinis, sicentia tua, minimi maximiq; moneantur, vt sciant singulas libras auri ex prouincijs facultatibus eruendas pro singulis equis vel equabus, siue Hermogenianis siue Palatinis: nisi sponte eos obtulerint, in his verò quos ex alijs gregibus occupatos esse constiterit, sex auri uncias fiscali iuribus inferendas. Dat. prid. Kal. Decembr. Constantinop. Olybrio & Probino Confl.

DE PALATIIS ET DOMIB. DOMINICIS,
Tit. LXXVI.

1. Imp. Theod. & Valent. AA. Ioanni Comiti rerum priuatarum.

CONSECRATA S nobis ædes, id est inclyta palatia, ab omni priuatorum vsu & communi habitatione excipimus.

DE CVPRESSIS EX LVCO DAPHNENSI
vel Perseis per Ægyptum non excidendis vel vendendis,
Tit. LXXVII.

Ementes & vendentes arbores cupressi in locis hic nominatis puniuntur. Bart.

1. Imp. Arcadius & Honorius AA.

SI quis Daphnensis luci in Syria, vel Perseis in Ægypto arbores comparauerit, quinque libris auri nouerit se esse multandū: non minore dispensatio illo feriendo, qui vendere arbores ausus fuerit, quas non licet emptoribus comparare.

2. Imp. Theod. & Valent. AA. Eudoxio P. P.

Omnes iudices cuiuscunq; dignitatis sciant post hac abq; permisso magnitudinis tuæ arbore ex Daphnensi luco Antiochenæ ciuitatis præcidendi vel quolibet modo lapsas transferendi licentiam sibi met denegandam. Sed nec alytarcha vnâ cupressum, alijs plantatis, excidere sibi licere contendat. At ne solatio antiqui vel à litore tus ei concessio priuari per omnia videatur: pro eo quod ei cupressum excidere denegatur, vnâ libram auri eum de priuatis nostris largitionibus accipere decernimus: quinque librarum auri condemnatione huius le-
gis temperatore plectendo.

C. T. II. 16. 5.
res, in C. T.
al. conueni-
tur.

Imp. Va-
lent. Valens,
& Gratian.
AAA. ad Clau-
dium, in qui-
bus. lib.
spectata.
Legendum,
rem eandem,
hoc est, re pri-
uatam: si scri-
bit Cuiac. al.
remanentem.
al. remanentem.

præbeant.
al. Pro por-
tionibus in
corpor. &c.
Co. T. 15. 3. 6.

pars huius l.
est s. l. 7. de sa-
crofan. eccl.

operam in
Co. Th.

magnorum
dedicatam,
Ec. li. 5. t. 1. c. 5

ac veneran-
das ecclesias,
additur in C.

T. quæ s. de:
multa. n. hic
detrahit et im-
mutata sunt.

C. T. II. 1. 36.
C. Th. 10. 6.

1. Iunge tit. de
equis curulis.
in C. T. 15. 10. 1.

S. hic Alciat.
al. palma-
tius.

al. cas: quod
quidam magis
probaret refe-
runt ad libras,
viribus, in
C. Th.

al. De Pala-
tinis domib.
& ita in C. T.

Daphnes.
Perseidis.
sed s. de hic
Alciatum.

Huc pertinet
l. 12. C. T. de in-
re fisci. l. 45. 8.

conductor. D.
de iure fisci.
al. Daphnes
est autè Dap-
hne suburbia.

nus locus An-
tiochia cupres-
sis obsitus, de
quo s. de Sre-
phanū & So-
zomenum li.

5. ca. 19. & Ni-
cephor. lib. 10.

ecclesias. hist.
Daphnes.

al. a luco.

excusa lectio.

al. a luco.
excusa lectio.
al. a luco.

quinq;